

Numărul 543

5 septembrie 2011

8 pagini

1 leu

Opinia națională

Săptămânal de opinii, informații și idei de larg interes național

Director: Mioara Vergu-Iordache

OFERTA EDUCATIONALĂ a Universității Spiru Haret pentru anul de învățământ 2011-2012

PERIOADA DE ÎNSCRIERE: 1 – 30 septembrie
TAXA DE ÎNSCRIERE LA ADMITERE ESTE DE 80 LEI
Taxele de școlarizare – în lei – pot fi achitate în trei rate

Specializarea	Zi	FR
Drept, Administrație publică, Marketing, Afaceri internaționale, Contabilitate și informatică de gestiune, Management, Finanțe și bănci, Filosofie, Jurnalism, Comunicare și relații publice, Sociologie, Psihologie, Pedagogie, Pedagogie muzicală, Geografie, Geografia turismului, Limba și literatura română – O limbă și literatură modernă (engleză, franceză), Istorie, Relații internaționale și studii europene, Administrarea afacerilor, Matematică, Informatică	1.680	1.980*
Limba și literatura modernă (engleză, franceză) – Limba și literatura modernă (franceză, engleză, germană, spaniolă, italiană, rusă, latină, arabă, japoneză)	2.100	-
Educație fizică și sportivă	2.100	1.980*
Kinetoterapie și motricitate specială	2.100	-
Arhitectură, Artele spectacolului (Actorie)	2.500	-
Medicină veterinară	3.060	-

* Taxa pentru forma de învățământ FR include contravaloarea cursurilor și materialelor didactice tipărite

FACULTĂȚI/ SPECIALIZĂRI

ARHITECTURĂ, București • Arhitectură
ARTE, București • Artele spectacolului (Actorie) • Pedagogie muzicală
DREPT ȘI ADMINISTRAȚIE PUBLICĂ, București • Drept • Administrație publică
EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT, București • Educație fizică și sportivă • Kinetoterapie și motricitate specială
FINANȚE ȘI BĂNCI, București • Finanțe și bănci

GEOGRAFIE, București • Geografie • Geografia turismului
JURNALISM, COMUNICARE ȘI RELAȚII PUBLICE, București • Jurnalism • Comunicare și relații publice

LITERE, București • Limba și literatura engleză – Limbi și literaturi moderne (franceză, germană, spaniolă, italiană, rusă/clasică (latină)) • Limba și literatura franceză – Limbi și literaturi moderne (engleză, germană, spaniolă, italiană, rusă)/clasică (latină) • Limba și literatura modernă (engleză, franceză) – Limba și literatura modernă (arabă) • Limba și literatura modernă (engleză, franceză) – Limba și literatura modernă (japoneză) • Limba și literatura română – O limbă și literatură modernă (engleză, franceză)

MANAGEMENT FINANCIAR-CONTABIL, București • Management • Contabilitate și informatică de gestiune
MARKETING ȘI AFACERI ECONOMICE, București • Marketing

MATEMATICĂ ȘI INFORMATICĂ, București • Matematică • Informatică
MEDICINĂ VETERINARĂ, București • Medicină veterinară

SOCIOLOGIE- PSIHLOGIE, București • Sociologie • Psihologie
RELAȚII INTERNAȚIONALE, ISTORIE ȘI FILOSOFIE, București • Relații internaționale și studii europene • Istorie • Filosofie

ȘTIINȚE ECONOMICE, Blaj • Finanțe și bănci • Administrarea afacerilor
MANAGEMENT, Brașov • Management • Contabilitate și informatică de gestiune

PSIHLOGIE ȘI PEDAGOGIE, Brașov • Psihologie • Pedagogie
ȘTIINȚE JURIDICE ȘI ADMINISTRATIVE, Brașov • Administrație publică • Drept

CONTABILITATE ȘI FINANȚE, Câmpulung-Muscel • Contabilitate și informatică de gestiune • Finanțe și bănci • Administrarea afacerilor
DREPT ȘI ADMINISTRAȚIE PUBLICĂ, Constanța • Drept • Administrație publică

MANAGEMENT FINANCIAR-CONTABIL, Constanța • Contabilitate și informatică de gestiune • Finanțe și bănci • Management

DREPT ȘI ADMINISTRAȚIE PUBLICĂ, Craiova • Drept • Administrație publică
MANAGEMENT FINANCIAR-CONTABIL, Craiova • Contabilitate și informatică de gestiune • Finanțe și bănci • Afaceri internaționale

CONTABILITATE ȘI FINANȚE, Rm. Vâlcea • Contabilitate și informatică de gestiune • Finanțe și bănci
DREPT ȘI ADMINISTRAȚIE PUBLICĂ, Rm. Vâlcea • Drept

SEDIUL CENTRAL:
str. Ion Ghica nr. 13, sector 3, București,
telefon: 021.455.10.00;
e-mail: info@spiruharet.ro;
www.spiruharet.ro

Universitatea Spiru Haret are acreditate următoarele PROGRAME DE MASTERAT

FACULTATEA DE LITERE, București • Limbă și literatură. Limbă și literatură română. Modernizare și modernitate • Modernitatea în literatura europeană • Traducerea în domenii specializate • Gramatică, Gen și discurs în studiul limbilor moderne (Teoria și practica discursivă)
FACULTATEA DE SOCIOLOGIE-PSIHLOGIE, București • Management organizațional și al resurselor umane • Psihosociologia familiei: intervenție și asistență socială • Politici sociale și integrare europeană • Psihosociologie judiciară și victimologie • Psihologie clinică și intervenție psihologică • Intervenții fundamentale în dezvoltarea personală și psihoterapie
FACULTATEA DE MANAGEMENT FINANCIAR-CONTABIL, București • Contabilitatea agenților economici și a instituțiilor publice • Contabilitate – Sisteme Informaționale Contabile • Contabilitatea, control financiar și expertiza contabilă • Contabilitate – Auditarea sistemelor informatice financiar-contabile • Contabilitate – Audit financiar contabil

FACULTATEA DE GEOGRAFIE, București • Analiza și expertiza riscurilor de mediu • Organizarea și gestionarea activității de turism • Cercetări avansate în geografie și didactica geografiei
FACULTATEA DE RELAȚII INTERNAȚIONALE, ISTORIE ȘI FILOSOFIE, București • România în istoria relațiilor internaționale • Istoria civilizației românești în contextul european • Politici, doctrine și sisteme de securitate integrate • Om, cultură, societate în gândirea contemporană • Comunicare interculturală și cultura europeană

FACULTATEA DE JURNALISM, COMUNICARE ȘI RELAȚII PUBLICE, București • Mass-media și comunicare • Relații publice și publicitate
FACULTATEA DE EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT, București • Educație fizică și antrenament sportiv • Kinetoterapie în afecțiunile locomotorii • Educație fizică și managementul activităților și structurilor sportive • Kinetoterapia în recuperarea afecțiunilor cerebro-vasculare

FACULTATEA DE MARKETING ȘI AFACERI ECONOMICE INTERNAȚIONALE, București • Marketing și relații publice în afaceri • Managementul și marketingul operațiunilor logistice • Managementul și marketingul serviciilor • Marketing și management turistic • Metode și tehnici în managementul și marketingul integrării europene

FACULTATEA DE MATEMATICĂ – INFORMATICĂ, București • Matematici aplicate în economie • Tehnologii moderne în ingineria sistemelor informatice • Protecția informațiilor în rețele de calculatoare

FACULTATEA DE FINANȚE ȘI BĂNCI, București • Bănci și piețe financiare • Finanțe publice și fiscalitate în context european • Managementul și Finanțarea Proiectelor Publice și Private • Marketingul și managementul activităților financiare bancare

FACULTATEA DE ARTE, București • Artă teatrală • Artă muzicală
FACULTATEA DE CONTABILITATE ȘI FINANȚE, Câmpulung Muscel • Contabilitate și managementul afacerilor

FACULTATEA DE MANAGEMENT FINANCIAR-CONTABIL, Constanța • Contabilitate, expertiză și audit • Managementul financiar-contabil al administrației publice
FACULTATEA DE MANAGEMENT, Brașov • Dimensiunea europeană a managementului organizației • Managementul strategic al organizației în economia bazată pe cunoaștere

FACULTATEA DE MANAGEMENT FINANCIAR-CONTABIL, Craiova • Auditul intern în sistemul public și privat • Contabilitatea și administrarea afacerilor
FACULTATEA DE PSIHLOGIE ȘI PEDAGOGIE, Brașov • Consiliere educațională • Strategii avansate în educația copilului • Consiliere psihologică și psihoterapie de grup

FACULTATEA DE ȘTIINȚE JURIDICE ȘI ADMINISTRATIVE, Brașov • Studii europene de Administrație Publică • Administrația, dreptul, managementul serviciilor publice și protecția mediului • Managementul administrației publice

FACULTATEA DE DREPT ȘI ADMINISTRAȚIE PUBLICĂ, București • Științe penale • Drept constituțional și instituții politice • Dreptul Uniunii Europene • Dreptul european al afacerilor

Programe universitare de masterat Bologna II	Zi
Drept, Psihologie, Sociologie, Limbă și literatură, Contabilitate, Management, Marketing, Finanțe, Științe ale comunicării, Istorie, Filosofie, Geografie, Matematică, Informatică, Științe administrative	2000
Muzică, teatru, Educație fizică și sport	2500

Pas important în comunicare. Informații despre

ADMITEREA LA UNIVERSITATEA SPIRU HARET PE iTunes

Zed Digital, divizia de digital din cadrul Zenith Media România, a finalizat execuția aplicației *Universitaria*, concepută pentru a permite accesarea rapidă a informațiilor relevante privind admiterea în cadrul facultăților de la Universitatea Spiru Haret.

Aplicația este disponibilă gratuit pe iTunes și este compatibilă iPhone și iPod Touch. Cu ajutorul aplicației, candidații pot căuta informații în funcție de specializare, oraș sau nivelul taxelor, iar rezultatele pot fi salvate în secțiunea *Favorite*. De asemenea, aceștia pot citi ultimele știri oferite de Universitatea Spiru Haret.

„Prin lansarea acestei aplicații, oferim studenților noștri, conectați la mijloacele de informare moderne, o cale de acces rapidă și potrivită stilului lor de viață la informațiile utile legate de serviciile universitare pe care le oferim, demonstrând ca accesul la tehnologiile actuale este o preocupare permanentă a Universității Spiru Haret”, declară lector univ. dr. Ioana Voloacă (Universitatea Spiru Haret).

„Ne bucură că Spiru Haret face alături de noi acest pas important în comunicare. Atunci când un brand lansează o aplicație, acesta devine trendsetter, standardsetter & servicesetter”, a afirmat Laurențiu Mitrea (Senior Digital Executive, Content & Social Media Coordinator, Zed Digital).

În acest moment, aplicația este pe locul al doilea în topul celor mai descărcate aplicații gratuite din categoria *Education* în România.

iPhone Screenshots

Perioada de admitere continuă. Profesorii care fac parte din comisiile de admitere sunt pregătiți să îi întâmpine pe tinerii care vor să se înscrie la facultate. Tot ceea ce trebuie să facă potențialii studenți este să se prezinte și să fie deschiși pentru interviu. Iar cei care doresc să se înscrie la Facultatea de Arhitectură, sau Facultatea de Litere, specializările care includ o limbă străină trebuie să se pregătească pentru testul de aptitudini.

Tânara susține testul de aptitudini pentru înscrierea la Facultatea de Arhitectură. Un alt candidat își așteaptă rândul.

Sperăm că, odată închis sezonul estival, numărul celor care vor să se înscrie la facultate se va mări.

Corina GHIGA; foto: Mihăiță ENACHE

Universitatea Spiru Haret, partener instituțional la lansarea

IC&T Innovation Hub în Bazinul Mării Negre – Regiunea Dunării

Pagina 3

Haretiști pe scena Cartierului de Vară

PREMIU PENTRU ABSOLVENȚII NOȘTRI

Pagina 8

Bucureștiul,
pentru a treia oară,
un adevărat
Cartier de Vară

Pagina 3

Crucea de Merit în Ordin de Comandor al Republicii Polone pentru Bogdan Aurescu

Decorarea este urmarea recunoașterii de către Președintele Republicii Polone a contribuției excepționale la dezvoltarea relațiilor bilaterale, mai ales la implicarea sa în semnarea în anul 2009 a Parteneriatului Strategic dintre Polonia și România. Parteneriatul Strategic reprezintă o deosebit de intensivă colaborare, direcționată spre promovarea unor proiecte politice și economice comune, ca și spre realizarea unor scopuri comune, mai întâi de toate la Forumul Uniunii Europene, în cadrul politicii de securitate și în contextul relațiilor cu partenerii de la Est. Mulțumită angajării și eforturilor diplomatice ale domnului Bogdan Aurescu contactele polono-române au atins în ultimii ani un nivel și o intensitate excepționale.

Istoria trăită

ROMÂNIA ȘI CRIZA RACHETELOR DIN EUROPA (1983)

General-colonel(rtr) dr. Constantin OLTEANU*

Datorită situației politico-militare încordate, care se crease în Europa din cauza instalării în unele țări membre ale N.A.T.O. a rachetelor americane cu rază medie de acțiune cu încărcături nucleare, activitățile în cadrul Tratatului de la Varșovia, în anul 1983, au cunoscut o mare intensitate.

Comitetul Politic Consultativ al Tratatului de la Varșovia dezbate în Consfătuirea sa de la Praga din ianuarie 1983 problema amplasării rachetelor americane cu rază medie de acțiune în Europa și măsurile de răspuns propuse de sovietici. În zilele de 4 și 5 ianuarie 1983, a avut loc, la Praga, întrunirea Comitetului Politic Consultativ, organul suprem, decizional al Tratatului de la Varșovia. Pentru această consfătuire, din delegația română, condusă de Nicolae Ceaușescu, au făcut parte: Constantin Dăscălescu, primul-ministru, Mișu Dobrescu, secretar al C.C. al P.C.R. pentru relații externe, Ștefan Andrei, ministrul afacerilor externe și general-colonel Constantin Olteanu, ministrul apărării naționale. Au mai fost prezenți Constantin

Mitea, consilier prezidențial pentru presă, grupul pentru redactarea documentelor condus de Constantin Oancea, adjunct al ministrului afacerilor externe. De asemenea, delegației i s-a alăturat inginerul Cornel Pânzaru, ambasadorul

de la Varșovia: Comitetul Politic Consultativ, Comitetul Ministrilor Apărării și Comitetul Ministrilor Afacerilor Externe. Delegația sovietică a fost condusă de Iuri Andropov, succesorul lui Leonid Brejnev. Consfătuirea

Consfătuirea ordinară a Comitetului Politic Consultativ al Tratatului de la Varșovia, Praga, ianuarie 1983

României în Cehoslovacia. Având în vedere componența delegațiilor, se poate desprinde cu ușurință concluzia că la o astfel de consfătuire participau, de fapt, trei structuri ale Tratatului

a fost deschisă de gazdă, Gustav Husac, iar lucrările acesteia au fost prezidate succesiv de Wojciech Jaruzelski, Nicolae Ceaușescu și Iuri Andropov.

(Continuare în pag. 4)

STUDENTII ÎNTREABĂ. PROFESORII RĂSPUND

Astăzi, răspunde, de la Facultatea de Drept și Administrație Publică, București

- conf. univ. dr. Nicolae PAVEL

Student: *Vă rugăm să faceți necesarele precizări terminologice și conceptuale privind fundamentele puterii executive și administrației publice în sistemul constituțional românesc.*

Profesor: Pentru început, referințe constituționale privind puterea executivă și administrația publică: din analiza sistematică a dispozițiilor constituționale cuprinse în art. (61) – art. (134) ale Titlului III, din Constituția României, republicată, „Monitorul Oficial al României”, Partea I, nr. 767 din 31 octombrie 2003, intitulat *Autoritățile publice*, coroborate cu dispozițiile constituționale cuprinse în art. (1) alin. (4) al Titlului I, intitulat *Principii generale*, rezultă că Titlul III nominalizează cele trei puteri fundamentale ale statului român, respectiv, legislativă, executivă și judecătorească. Dacă *Parlamentul și Autoritatea judecătorească* sunt nominalizate *expressis verbis*, rezultă că *puterea executivă* este formată din *președinte, guvern și administrația publică cu cele două componente ale sale* *administrația publică centrală de specialitate și administrația publică locală*. Constituția României, republicată după revizuire, a menținut din Constituția României, din anul 1991, Capitolul V, consacrat explicit *administrației publice*, și stabilește autoritățile publice ce exercită exclusiv atribuții de natură administrativă.

Student: *Există principii constituționale distincte privind Administrația Publică și în constituțiile altor state membre ale Uniunii Europene?*

Profesor: În dreptul comparat, principii constituționale distincte privind Administrația Publică sunt consacrate și în constituțiile altor state membre ale Uniunii Europene. De exemplu, reținem reglementările constituționale stabilite de Titlul IV din Constituția Spaniei, intitulat *Guvernul și Administrația (La Constitution Espagnole*, Publicaciones del Congreso de los Diputados, Imprime Rivadeneyra S. A., Madrid, 1989, p. 55), și reglementările constituționale stabilite de Titlul III al Partii a II-a din Constituția Republicii Italiene, intitulat *Guvernul*, structurat pe trei secțiuni: Secțiunea I-a, stabilește regulile constituționale privind Consiliul de Miniștri, Secțiunea a II-a stabilește regulile constituționale privind administrația publică (*Constitution de la République Italienne*, Camera del Deputati, Servizio informazione parlamentare e relazioni esterne, Roma, 1990, p. 216) și Secțiunea a III-a stabilește regulile constituționale privind organele auxiliare.

Student: *Care este conținutul capitolului Administrația publică din Constituția României?*

Profesor: Referitor la conținutul normativ al Capitolului V, din Titlul III, al Constituției României, republicată, intitulat *Administrația publică*, reținem două aspecte esențiale. Prima Secțiune stabilește *Autoritățile publice centrale de specialitate* organizate la nivel statal care desfășoară o activitate publică de interes național, inclusiv Forțele armate și Consiliul Suprem de Apărare a Țării, iar a doua Secțiune stabilește *Autoritățile administrației publice locale*, organizate în cadrul județelor, orașelor și comunelor, care funcționează potrivit principiului autonomiei locale, fiind alese de cetățeni, precum și Autoritățile statale numite de Guvern sau de ministere, care funcționează pe baza principiilor descentralizării și deconcentrării serviciilor publice.

Student: *Ce se înțelege, deci,*

Profesor: Având în vedere dispozițiile constituționale ale art. 102 alin. (1), (*Constituția României*, republicată, „Monitorul Oficial al României”, Partea I, nr. 767 din 31 octombrie 2003, art. 102 alin. (1). *Guvernul*, potrivit programului său de guvernare acceptat de Parlament, asigură realizarea politicii interne și externe a țării și *exercită conducerea generală a administrației publice*.) teza finală, potrivit căreia *Guvernul exercită conducerea generală a administrației publice*, în cuprinsul studiului de față vom analiza locul și

De asemenea, Legea de revizuire a Constituției întărește soluția unui Executiv bicefal, cu un Președinte al României implicat direct în guvernare, doar în câteva domenii de activitate (politică externă, apărarea țării și ordinea publică), și cu un Guvern care apare ca fiind autoritatea esențială de natură politică a Executivului. Din articolele Constituției României consacrate Președintelui României și, respectiv, Guvernului, rezultă că și aceste autorități publice emit, pe lângă acte de guvernare specifice sferei executivului, și acte administrative, realizând și administrația statală, ca dimensiune a administrației publice, după cum se poate constata și din lucrarea aparținând lui Mihai Constantinescu, Antonie Iorgovan, Ioan Muraru, Elena Simina Tănăsescu, *Constituția României, revizuită, comentarii și explicații*, All Beck, București, 2004, p. 157 și p. 230).

Student: *prin administrația publică?*

rolul *Guvernului, precum și locul și rolul Administrației publice cu cele două componente ale sale* *Administrația publică centrală de specialitate și Administrația publică locală*, în sistemul constituțional românesc. Față de cele menționate mai sus, rezultă că prin noțiunea de *administrație publică*, definită *latu sensu*, vom înțelege *autoritatea sau ansamblul de autorități publice care exercită o funcție executivă și care constă în organizarea executării și executarea în concret a legii în domeniul specific al activității statale*.

Student: *Ce spune doctrina despre puterea executivă și administrația publică?*

Profesor: Din perspectiva dreptului constituțional și a instituțiilor politice, precum și având în vedere structura Titlului III din Constituția României, republicată, care reglementează distinct în cuprinsul Capitolului V al acesteia, *Administrația publică*, după opinia noastră, acest capitol cuprinde *autoritățile publice care desfășoară exclusiv o activitate de natură administrativă*. De asemenea, reținem că dreptul constituțional analizează, în general, sub aspectul reglementării constituționale, puterea executivă, respectiv, organele executive ale statului, inclusiv administrația publică, urmând ca structura și funcțiile exclusive de natură administrativă ale acestora să fie analizate de dreptul administrativ.

În opinia lui Tudor Drăganu, *Drept constituțional și instituții politice, Tratat elementar*, volumul II, Lumina Lex, București, 2000, pp. 224-350, din componența organelor executive ale statului fac parte: *Președintele republicii, Guvernul, Ministerele și celelalte organe centrale de specialitate ale administrației publice, Cursa de conturi, ca organ administrativ de jurisdicție și control administrativ, și administrația publică locală*.

În opinia altor autori, (Ioan Muraru, Elena Simina Tănăsescu, *Drept constituțional și instituții politice*, volumul II, C.H. Beck, București, 2006, p. 227, pentru dreptul constituțional prezintă interes următoarele structuri executive: *Șeful de stat, Guvernul, Ministerele și celelalte organe centrale ale administrației publice și organele locale ale administrației publice*) Pe lângă aceste structuri, autorii respectivi menționează și *acel aparat administrativ considerabil însărcinat să pregătească și să execute decizii*, aparat distribuit la nivelul fiecărei structuri executive. Referitor la *autoritățile administrative (executive)*, aceiași autori precizează *că ele au în sarcină conducerea politicii naționale și dispun pentru aceasta de un aparat administrativ, chemat să joace un rol important*. În final, autorii observă *că în acest domeniu există o terminologie nuanțată care însă, de fapt, exprimă același conținut, și anume executivul*.

În opinia lui Jean Gicquel, *Droit constitutionnelle et institutions politiques*,

Montchrestien, Paris, 1995, pp. 561 – 651 - din doctrina constituțională franceză, puterea executivă este exercitată de *Președintele Republicii, Guvernul și Consiliile executivului*. Din componența Consiliilor executivului, în afara Secretariatului General al Guvernului și a Secretariatului General al Comitetului Interministerial pentru Probleme de Cooperare Economică Europeană, fac parte: Consiliul de Stat, Consiliul Superior al Magistraturii și Consiliul Economic și Social. De la aceste Consilii titularii puterii executive pot primi avize autorizate, înainte de a lua o decizie.

În opinia altui autor - Georges Burdeau, *Droit Constitutionnel et institutions politiques*, Librairie Générale de Droit et de Jurisprudence, Paris, 1977, pp. 507-550 - din doctrina constituțională franceză, puterea executivă este exercitată de *Președintele Republicii și de Guvern*.

Din doctrina administrativă românească, reținem următoarea definiție, formulată concentrat, Antonie Iorgovan, *Drept administrativ*, volumul I, Editura Hercules, Drobeta-Turnu Severin, 1993, pp. 92-93, pentru Administrația Publică. *Administrația publică* poate fi definită *ca ansamblul activităților Președintelui României, Guvernului, autorităților administrative autonome centrale, autorităților administrative autonome locale și, după caz, structurilor subordonate acestora prin care, în regim de putere publică, se aduc la îndeplinire legile sau, în limitele legii, se prestează servicii publice*. Autorul, mai definește *Administrația publică*, în accepțiune formal organică, și în sens material funcțional. *În accepțiunea formal organică*, noțiunea de administrație publică evocă următoarele autorități: Președintele României, Guvernul, ministerele și alte organe subordonate direct Guvernului, organe centrale de specialitate autonome, instituții subordonate ministerelor; prefectul; organe locale de specialitate subordonate ministerelor și conduse de prefect; organe autonome locale (consiliul județean, consiliul local, primarul) și instituții subordonate acestora. *În sens material funcțional*, noțiunea de administrație publică evocă acte juridice și operațiuni materiale prin care se execută legea, fie prin emiterea de norme subsecvente, fie prin organizarea, sau după caz, prestarea directă de servicii publice.

Student: *Toate Constituțiile Române au avut reglementări privind locul și rolul puterii executive și administrației publice?*

Profesor: Din analiza sistematică a Statutului Dezvoltător al Convenției de la Paris, din 7/19 august 1858, publicat în „Monitorul” – Jurnalul Oficial al Principatelor Unite Române”, nr. 146 din 3/15 iulie 1864, aprobat prin plebiscitul organizat între 10 și 20 mai 1864, (potrivit art. XVII din Statut, acesta este o Constituție), rezultă că puterea executivă la care se referă *expressis verbis* art. VI era încredințată Domnului. În conformitate cu prevederile art. I din Statut care proclamă că *puterile publice sunt încredințate Domnului, unei Adunări Ponderatoare și Adunării Elective*, Guvernul nu i s-a încredințat exercitarea unei puteri publice, acesta exercitând în fapt puterea executivă și atribuții de natură strict administrativă.

Dintre atribuțiile încredințate Guvernului, Statutul menționează explicit următoarele: În cazul în care Guvernul ar fi nevoit a lua măsuri de urgență care cer concursul Adunării Elective și al Senatului, în timpul când aceste Adunări nu sunt deschise, Ministerul va fi dator a le supune la cea dintâi convocare motivele și rezultatul acestor măsuri (art. III alin. 4, modificat); Guvernul poate prezenta Camerei, în sesiunea curentă sau viitoare, proiectul revăzut de Consiliul de Stat, dacă Adunarea Electivă respinge aceste amendamente, (art. XIV, alin.5); Petițiunile date Senatului vor fi trimise unei comisii *ad-hoc*, care le va examina și va face un raport, spre a fi comunicat Guvernului (art. XV modificat); Regulamentele interioare ale Adunării Elective și ale Corpului Ponderator se pregătesc prin îngrijirea Guvernului (art. XVI).

Referitor la miniștri, constatăm că Statutul instituie explicit o singură atribuție, care are următorul conținut: Miniștri, chiar nefiind membri ai Adunării Ponderatoare, au dreptul de asista și a lua parte la toate deliberările, ei vor fi ascultați oricând vor cere cuvântul (art. XI alin. 4).

Organizarea diferitelor ramuri ale administrației erau stabilite prin lege, potrivit art. XII din Statut. De asemenea, Statutul stabilea că toți funcționarii publici, fără excepție, la intrarea lor în funcțiune, sunt datori a jura supunere Constituției și legilor țării și credință domnitorului (art. XVII).

Student: *Care sunt prevederile Constituției Principatelor Unite din 1866?*

Profesor: Constituția Principatelor Unite Române, din 1866, publicată în „Monitorul – Jurnal Oficial al României” nr. 142 din 1/13 iunie 1866, a avut ca sursă de inspirație Constituția Belgiei din anul 1831, considerată la cea vreme cea mai modernă și cea mai liberală constituție, și a rămas în vigoare peste o jumătate de secol. În conformitate cu prevederile art. 35 din Constituția din 1866, *puterea executivă era încredințată Domnului, care o exercita în modul reglementat prin Constituție*, iar potrivit art. 82 din Constituție era stabilită regula monarhiei străine ereditare; astfel, *puterile constituționale ale domnului sunt ereditare, în linie coborătoare directă și legitimă a Măriei Sale Principelui Carol I. de Hohenzollern Sigmaringen, din bărbat în bărbat prin ordinul de primogenitură și cu excludința perpetuă a femeilor și coborâtorilor lor*.

Deoarece textul constituțional nu consacra un text distinct *Guvernului*, din menționarea acestuia în conținutul normativ al art. 42 și art. 125 din Constituție rezultă că Guvernul era alcătuit din miniștri. După opinia unui autor din doctrina constituțională românească, contemporan acelei perioade - Constantin G. Dișescu, *Drept constituțional*, Editura librăriei SOCEC & Co. Societate anonimă, București, 1915, p. 826 - *miniștrii sunt înalți funcționari de caracter politic și administrativ, puși în fruntea unor servicii administrative pentru ca să exercite de fapt puterea executivă*.

Având în vedere dispozițiile constituționale de mai sus privind încredințarea puterii executive, Constituția stabilește în

cuprinsul art. 97 – 103 din Secțiunea a II-a, a Capitolului II din Titlul III, intitulată „Despre Miniștri”, următoarele reguli fundamentale referitoare la aceștia: nu poate fi ministru decât cel care este român din naștere, sau cel care a dobândit împămintenirea; niciun membru al familiei domnitoare nu poate fi ministru; miniștrii care sunt membri ai adunărilor au drept de vot când participă la ședințele acestora; ordinul verbal sau scris al Domnului nu poate apăra de răspundere pe un ministru; ambele Adunări, precum și Domnul au dreptul de a-i acuza pe miniștri și a-i trimite înaintea Înaltei Curți de Casație și Justiție. De asemenea, *în raporturile cu Domnul*, menționăm că persoana domnului este inviolabilă. Miniștrii lui sunt răspunzători, art. 92 și Domnul numește și revocă Miniștrii (art. 93 alin. 1).

Potrivit art. 110 din Constituție, *instituțiile locale erau Consiliul județean și Consiliul comunal*. Regulile constituționale privind instituțiile locale sunt următoarele: Teritoriul României este împărțit în județe, județele în plăși, plășile în comune (art. 4); Reglementarea prin lege a instituțiilor județene și comunale (art. 106); *principiile de bază potrivit cărora și desfășoară activitatea administrația locală sunt descentralizarea mai completă și independența comunală* (art. 107); stabilirea oricărei sarcini și a oricărei impozit comunal sau județean se poate face cu învoirea Consiliului comunal sau a Consiliului județean; aceste impozite, votate de cele două consilii, trebuiau să primească confirmarea puterii legiuitoare și întărirea Domnului (art. 110).

Student: *Care au fost locul și rolul puterii executive și administrației publice în Constituția Regatului României din 1923?*

Profesor: Ca și Constituția precedentă, Constituția din anul 1923, publicată în „Monitorul Oficial”, Partea I, nr. 282 din 29 martie 1923, este structurată pe 8 Titluri. Referitor la Puterile Statului, se proclamă că acestea emană de la națiune, potrivit art. 23, iar *Puterea executivă este încredințată Regelui*, în conformitate cu prevederile art. 39, și este exercitată de Guvern în numele Regelui, în temeiul dispozițiilor art. 92 din Constituție.

În conținutul art. 87 din Constituție se instituie următoarele reguli privind *Regele ca deținător al puterii executive*: persoana Regelui este inviolabilă. Miniștrii lui sunt răspunzători. Niciun act al Regelui nu poate avea tărie dacă nu va fi contrasemnat de un ministru, care prin aceasta chiar devine răspunzător de acel act.

De asemenea, în conținutul normativ al Constituției sunt stabilite reguli constituționale privind *Consiliul de Miniștri*. Potrivit art. 93 din Constituție, *Miniștrii întruși alcătuiesc Consiliul de Miniștri, care este prezidat, cu titlul de Președinte al Consiliului de Miniștri, de acela care a fost însărcinat de Rege cu formarea guvernului*;

Referitor la *Administrația centrală* se introduc următoarele reguli constituționale: *Departamentele Ministeriale și Subsecretariatele de Stat nu se pot înființa și desființa decât prin lege* (art. 93, teza finală); Subsecretarii de Stat vor putea lua parte la dezbaterile Corpurilor legiuitoare sub responsabilitatea miniștrilor (art. 100). Din analiza regulilor constituționale privind miniștrii cuprinse în art. 92 – 100 din Capitolul III, al Titlului III din Constituția Regatului României din 1923, intitulat „Despre Miniștri”, constatăm că sunt menținute regulile fundamentale privind miniștrii cuprinse în art. 97 – 103 din Secțiunea a II-a, a Capitolului II din Titlul III, intitulată Despre Miniștri, a Constituției Principatelor Unite din 1866, *la care se adaugă două reguli noi privind răspunderea ministerială*, care va stabili cazurile de răspundere și pedepsele aplicabile miniștrilor (art. 98 teza finală). A doua regulă instituie *dreptul la despăgubiri*, din partea statului, al oricărei părți vătămate de un decret sau o dispoziție, semnată sau contrasemnată de un ministru, care încalcă un text expres al Constituției sau al unei legi.

Constituția Regatului României din 1923 extinde regulile democratice privind organizarea și funcționarea instituțiilor locale. *Instituțiile locale erau Consiliul județean și Consiliul comunal*. Membrii Consiliului județean și ai Consiliului local li se puteau adăuga printe și membri de drept și membri cooptați, inclusiv femei majore (art. 108, alin. 2, teza finală).

Alte reguli constituționale privind instituțiile locale sunt următoarele: teritoriul României, din punct de vedere administrativ, se împarte în județe, județele în comune; numărul, întinderea și subdiviziunile lor teritoriale se vor stabili după formele prevăzute în legile de organizare administrativă (art. 4); interesele exclusiv județene sau comunale se reglementează de către consiliile județene sau comunale după principiile așezate prin Constituție și prin legi speciale (art. 41); instituțiile județene și comunale sunt reglementate de legi care vor avea la bază descentralizarea administrativă; membrii Consiliilor județene și Consiliilor comunale sunt aleși de către cetățenii români prin vot universal, egal, direct, secret, obligatoriu și cu reprezentarea minorității, după formele prevăzute de lege; acestora li se vor putea adăuga prin lege și membri de drept și membri cooptați; între membrii cooptați pot fi și femei majore (art. 108); orice sarcină sau impozit județean sau comunal nu se poate așeza decât cu învoirea Consiliilor județene sau Comunale în limitele stabilite de lege (art. 111).

Student: *Constituția Regatului României din 1938 a adus modificări semnificative referitoare la administrația publică?*

Profesor: Constituția din 1938, publicată în „Monitorul Oficial”, Partea I, nr. 48 din 27 martie 1938, aprobată prin plebiscitul din 28 februarie 1938, a instituit unele modificări de esență, consacrand dictatura regală. Referitor la puterile statului, acestea potrivit Constituției, emană de la națiunea română și sunt concentrate în mâinile regelui, care este proclamat „Capul Statului” (art. 30). *Puterea executivă este încredințată Regelui, care o exercită prin Guvernul său* în modul stabilit prin Constituție (art. 32). În plus, Miniștrii exercită puterea executivă în numele Regelui, în condițiile stabilite de Constituție și pe a lor răspundere. *Miniștrii au răspundere politică numai față de Rege*, art. 65.

Referitor la *Administrația centrală*, se menține reglementarea Constituției din 1923, potrivit căreia *Departamentele Ministeriale și Subsecretariatele de Stat nu se pot înființa și desființa decât prin lege* (art. 66 alin. 2). Față de constituția anterioară, constituantul din 1838 a introdus reglementări distincte pentru Guvern în Capitolul III din Titlul III al Constituției intitulat *Despre Guvern și Miniștri*. Referitor la Guvern, acesta se compune din *Miniștri și Subsecretari de stat*. De asemenea, reținem că sunt menținute reglementările Constituției, din 1923 privind miniștrii, cu excepția generațiilor completări: nu poate fi ministru decât cel care este român de cel puțin trei generații; se exceptează cei care au fost miniștri până acum (art. 67); miniștrii ieșiți din funcțiune nu pot face parte din consiliile de administrație ale întreprinderilor cu care au încheiat contracte în cei trei ani următori.

Regulile constituționale privind *Administrația locală* sunt reduce comparativ cu cele cuprinse în constituțiile anterioare. În Constituția României din 1938 pot fi identificate următoarele reglementări: teritoriul României este inalienabil (art. 2); referitor la instituțiile județene și comunale, art. 79 instituie regula potrivit căreia *instituțiile administrative sunt statonice prin legi*; prin lege se pot crea impozite numai în folosul statului, județelor, comunelor și instituțiilor publice îndeplinind un serviciu de stat (art. 80 alin. 2).

Student: *Care este rolul puterii executive și administrației publice în Constituția Republicii Populare Române din 1948?*

Profesor: Constituția Republicii Populare Române din 1948, publicată în „Monitorul Oficial”, Partea I nr. 87 bis din 13 aprilie 1948, elaborată în condițiile în care, în urma abolirii monarhiei, se proclamase republica populară, în cuprinsul art. 3 stabilește că în *Republica Populară Română întreaga putere de stat emană de la popor și aparține poporului*. Pornind de la această premisă, art. 37 și art. 38 consacră Marea Adunare Națională ca *organul suprem al puterii de stat și unicul organ legislativ al republicii*. Funcția de șef al statului este încredințată Președintelui Marii Adunări Naționale, organ colegial, compus dintr-un Președinte, trei vicepreședinți, un secretar și 14 membri aleși de Marea Adunare Națională (art. 41).

Regulile constituționale privind *Organele administrației de stat* sunt cuprinse în Titlul V din Constituție. În esență, acestea sunt următoarele: *organul suprem executiv și administrativ este Guvernul* (art. 66 alin. 1); Guvernul se compune din: Președintele Consiliului de Miniștri (Primul Ministru), din unul sau mai mulți vicepreședinți și din miniștri, care împreună alcătuiesc Consiliul de Miniștri (art. 66 alin. 2); ministerele și atribuțiile lor se stabilesc de Marea Adunare Națională (art. 67); *Guvernul are în sarcina sa conducerea administrativă a statului*, art. 72 alin. 1; miniștrii sunt răspunzători pentru faptele lor penale (art. 73) și conduc departamentele respective (art. 74).

Bazele constituționale privind *organele locale ale puterii de stat* sunt cuprinse în Titlul VI din Constituție și, în esență, aceste reglementări constituționale sunt următoarele: Teritoriul Republicii Populare Române se împarte din punct de vedere administrativ, în comune, plăși, județe și regiuni (art. 75 alin. 1); *organele locale ale puterii de stat sunt Consiliile populare locale* (art. 76); Consiliile populare locale sunt organe reprezentative, alese pe 4 ani, prin vot universal, direct egal și secret (art. 77); *organele de direcție și execuție ale consiliilor populare sunt comitetele executive* (art. 82).

Student: *Ce a adus nou Constituția Republicii Populare Române din 1952?*

Profesor: Constituția din 1952, publicată în „Buletinul Oficial al Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române”, nr. 1 din 27 septembrie 1952, aduce unele modificări principiilor privind orânduirea socială. În noua viziune politică, în Republica Populară Română *puterea aparține oamenilor muncii de la orașe și sate, care o exercită prin Marea Adunare Națională și Sfaturile Populare* (art. 4).

Regulile constituționale privind *organele administrației de stat* sunt cuprinse în Capitolul IV din Constituție. În esență, acestea sunt următoarele: *organul suprem executiv și de dispoziție al puterii de stat este Consiliul de Miniștri*, a cărui componență este stabilită de art. 43 și care are atribuțiile cuprinse în art. 47; miniștrii, în limita competenței ministerelor, dau ordine și instrucțiuni pe baza și în vederea aplicării legilor în vigoare, a hotărârilor și dispozițiilor Consiliului de Miniștri (art. 49); numărul ministerelor și domeniile lor de competență sunt stabilite de art. 50.

Bazele constituționale privind *organele locale ale puterii de stat* sunt cuprinse în Capitolul V din Constituție și, în esență, aceste reglementări constituționale sunt următoarele: *organele puterii de stat în regiuni, raioane, orașe și comune sunt Sfaturile Populare* ale oamenilor muncii de la orașe și sate (art. 51); Sfaturile Populare se compun din deputați aleși pe timp de doi ani (art. 52); *organele executive și de dispoziție ale Sfaturilor Populare sunt Comitetele Executive*, alese de deputații Sfaturilor Populare, și sunt alcătuite din Președinte, Vicepreședinți, Secretar și membri (art. 56).

Student: *Care sunt prevederile Constituției Republicii Socialiste România din 1965?*

Profesor: Constituția Republicii Socialiste România din 1965, republicată, în „Buletinul Oficial al Republicii Socialiste România”, Partea I, nr. 65 din 29 octombrie 1986, aduce modificări esențiale principiilor privind orânduirea socială și de stat. În noua viziune politică, în Republica Socialistă România întreaga putere aparține poporului, liber și stăpân pe soarta sa (art. 2 alin. 1). Forța politică conducătoare a întregii societăți este Partidul Comunist Român. În calitate de deținător suveran al puterii, poporul o exercită prin Marea Adunare Națională și prin Consiliile Populare, organe alese prin vot universal, egal, direct și secret (art. 4).

Titlul III din Constituție este consacrat *Organelor Supreme ale Puterii de Stat*. Acestea sunt următoarele: *Marea Adunare Națională*, organul suprem al puterii de stat, este unicul organ legiuitor (art. 42); *Consiliul de Stat* este organul suprem al puterii de stat cu activitate permanentă, subordonat Marii Adunări Naționale, cu atribuțiile și compunerea stabilite de art. 62 – art. 76; *Președintele Republicii Socialiste România*, instituție introdusă începând cu anul 1974, prin revizuirea Constituției, este șeful statului și reprezintă puterea de stat în relațiile interne și internaționale (art. 71).

Regulile constituționale privind *Organele centrale ale administrației de Stat* sunt cuprinse în Titlul IV din

Student: *Dar locul și rolul puterii executive și administrației publice în Constituția României?*

Profesor: Cu referire la locul și rolul Guvernului în Constituția României, republicată în „Monitorul Oficial al României”, Partea I, nr. 767 din 31 octombrie 2003, având în vedere structura normativă a Titlului III din Constituție intitulat *Autoritățile publice*, stabilirea unor reglementări distincte în cuprinsul acestuia, pentru *Raporturile parlamentului cu Guvernul*, pentru *Administrația publică* în Capitolul V, precum și prevederile art. (1) alin. (1) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, se desprind următoarele concluzii:

– reținând prevederile art. 107 privind Primul Ministru, prevederile art. 103 privind investitura Primului Ministru și aprobarea programului și listei Guvernului de către Parlament, și

Student: *După opinia dumneavoastră, ce atribuții de natură strict administrativă exercită administrația publică?*

Profesor: Administrația publică exercită atribuții de natură strict administrativă, care servesc interesului general și local, și are la dispoziție un aparat format din servicii publice, care desfășoară activități în limitele legii, abordată în sens larg, pentru realizarea binelui comun.

Administrația publică, sub ordinea constituțională actuală, are două componente, *Administrația publică centrală de specialitate și Administrația publică locală*.

Administrația publică centrală de specialitate are în structura sa ministerele, organizate numai în subordinea Guvernului, și alte organe de specialitate care se pot organiza în subordinea Guvernului ori a ministerelor sau ca autorități administrative autonome. Din componența Administrației publice centrale de specialitate mai fac parte Forțele armate și Consiliul Suprem de Apărare a Țării (Secțiunea I a

Constituție. În esență, acestea sunt următoarele: *organul suprem al administrației de stat*, este *Consiliul de Miniștri*, care exercită conducerea generală a activității executive pe întreg teritoriul țării, are atribuțiile principale stabilite de art. 77 și componența precizată în art. 80; *ministerele și celelalte organe centrale ale administrației de stat* înfăptuiesc politica statului în ramurile sau domeniile de activitate pentru care au fost înființate. Normele generale de organizare și funcționare a ministerelor și celorlalte organe centrale de stat sunt stabilite prin lege, art. 43 alin. 1 lit. 5.

Bazele constituționale privind *organele locale ale puterii de stat și organele locale ale administrației de stat* sunt cuprinse în Titlul V din Constituție. *Organele locale ale puterii de stat sunt Consiliile Populare* din unitățile administrativ – teritoriale în care au fost alese. Acestea au atribuțiile prevăzute în art. 87. Durata mandatului Consiliilor populare județene și al Municipiului București este de 5 ani, iar al consiliilor populare municipale, ale sectoarelor Municipiului București, orașenești și comunale este de doi ani și jumătate. *Organele locale ale administrației de stat sunt Comitetul executiv al Consiliului Popular și Biroul Executiv al Consiliului Popular*, cu competență generală în unitatea administrativ – teritorială în care a fost ales consiliul popular și au atribuțiile prevăzute în art. 95.

prevederile art. 102 privind rolul și structura Guvernului, putem aprecia, referitor la natura juridică a Primului Ministru, că acesta este *autoritate publică a puterii executive duale, pe care o exercită prin intermediul Guvernului*. Sub acest aspect, putem aprecia dubla natură juridică a Guvernului, respectiv autoritate publică ce exercită atribuții de putere executivă și autoritate publică ce exercită atribuții de administrație publică prin exercitarea conducerii generale a administrației publice;

– referitor la rolul Guvernului, acesta, potrivit programului său de guvernare acceptat de Parlament, asigură realizarea politicii interne și externe a țării și exercită conducerea generală a administrației publice (art. 102 alin. (1) din Constituție).

2.8.2. Locul și rolul administrației publice în Constituția României, republicată

Administrația publică locală din unitățile administrative-teritoriale, se întemeiază pe principiile descentralizării, autonomiei locale și deconcentrării serviciilor publice (art. 120 alin. (1)). Autoritățile administrației publice, prin care se realizează autonomia locală în comune și orașe, sunt consiliile locale alese și primarii (art. 121 alin. (1)).

Consiliul județean este autoritatea administrației publice pentru coordonarea activității consiliilor comunale și orașenești, în vederea realizării serviciilor publice de interes județean (art. 122 alin. (1)). Prefectul este reprezentantul serviciului pe

Conferința de lansare a proiectului

Fii manager pentru afacerea ta!

Conferința de lansare a proiectului „Fii manager pentru afacerea ta!”, pentru zona Sud-Vest Oltenia, a avut loc la Facultatea de Drept și Administrație Publică din Craiova din cadrul Universității *Spiru Haret*. Proiectul este inițiat de Universitatea *Spiru Haret*, prin Facultatea de Management Financiar Constanța, în parteneriat cu Patronatul Întreprinderilor Mici și Mijlocii Constanța și Project Management Solutions SRL Constanța.

Proiectul „Fii manager pentru afacerea ta!”, derulat pe o perioadă de 36 de luni și cu o valoare totală de 7.139.160 de lei, beneficiază de finanțare din partea Uniunii Europene, prin Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane. Universitatea *Spiru Haret*, prin Facultatea de Management Financiar-Contabil Constanța, în calitate de beneficiar, are o contribuție de 142.783 lei, iar asistența financiară nerambursabilă este în valoare de 6.996.377 lei.

Obiectivul general al acestui proiect constă în crearea de noi experiențe antreprenoriale prin dezvoltarea competențelor și abilităților necesare asigurării adaptabilității persoanelor din grupurile țintă (întreprinzători, persoane care doresc să inițieze o activitate independentă) la piața muncii și crearea unui echilibru permanent între muncă și familie.

În program au fost incluse 330 de persoane, împărțite în două grupuri țintă. Prin intermediul proiectului, sunt vizate dezvoltarea competențelor personale și profesionale (adaptabilitate, inițiativă privată, comunicare, lucru în echipă, abilități antreprenoriale, spirit competițional) prin inițiere, consiliere, asistență și perfecționare continuă în managementul afacerii și culturii organizaționale.

Proiectul se adresează persoanelor care doresc să inițieze o activitate independentă în sectorul serviciilor sau al construcțiilor, dintre care 120 sunt someri (60 femei), 90 (45 femei) sunt studenți în ani terminali la facultăți având specializarea în domeniul serviciilor și construcțiilor, din centrele teritoriale regionale: Sud-Est și Sud-Vest Oltenia.

Printre activitățile proiectului se numără organizarea unei campanii de conștientizare a mediului de afaceri privind experiențele antreprenoriale și oportunitățile de afaceri existente; dezvoltarea personală și profesională a grupului țintă; acordarea de consiliere și asistență în afaceri; întocmirea unor planuri de afaceri noi și elaborarea strategiilor de dezvoltare a IMM-urilor existente; premierea și subvenționarea inițierii și dezvoltării de afaceri.

Universitatea *Spiru Haret* este prezentă, prin reprezentanții săi – studenți, absolvenți și cadre didactice, și pe timpul vacanței de vară la evenimentele culturale, bucurând sufletul publicului și chemând la educație și distracție adevărat tineretului nostru.

Dragi tineri, dacă doriți să vă alăturați nouă, în marea familie a Universității *Spiru Haret*, și să bucurați la rândul vostru pe ceilalți dragi vouă, noi vă așteptăm spre a vă pune la dispoziție baze materiale dotate la cele mai înalte standarde calitative, create și administrate cu deosebită atenție și dăruire, dar și pricpearea și experiența unor cadre didactice, dedicate procesului educațional modern, care vă vor face să vă simțiți ca acasă.

Bucureștiul, pentru a treia oară, un adevărat Cartier de Vară

Conf. univ. dr. George GRIGORE, decanul Facultății de Arte

Pentru a treia oară am participat studenții, dar și masteranzii noștri de la Facultatea de Arte - Catedra de Teatru, constituți ad-hoc în *Trupa din Pălărie*, la *București – Cartier de vară*. Ei au prezentat, pe parcursul a două zile, trei spectacole de teatru cu *Tolba cu povești*, un text ofertant scris de către absolventa noastră Maria Dodoc (clasa prof. univ. Constantin Codrescu, conf. univ. drd. Vlad Rădescu și asist. univ. Sorin Dinculescu) și interpretat de către Oana Burcescu și Rareș Zimbran (anul III, clasa lector. univ. dr. Jeanine Stavarache, conf. univ. dr. George Grigore, lector. univ. dr. Mircea Constantinescu), Dana Zaharescu (masterandă an II, clasa prof. univ. dr. Ștefan Velnicu, conf. univ. dr. George Grigore), Ninel Petracea și Mihai Căpățână (absolvenți master, clasa prof. univ. dr. Adriana Marina Popovici), cât și autoarea textului, Maria Dodoc. Regia artistică, cât și coordonarea întregului spectacol a aparținut lui George Grigore. Astfel, parcurile Moghioroș (Sector 6), Sebastian (Sector 5) și Cismigiu au răsunat de aplauzele pe care le-au primit tinerii actori studenți.

Interpretând mai multe personaje de poveste pe parcursul spectacolului (Oana Burcescu a fost *Albă ca Zăpada* și *Regina*, Maria Dodoc a fost *Gretel* și *Scufița Roșie*, Dana Zaharescu a fost *Bunica* și *Povestitorul*, Ninel Petracea a fost *Vrăjitoarea*, *Maștera cea Rea*, *Muma Pădurii* și *Prințul*, Mihai Căpățână a fost *Făt Frumos*, *Croitorașul cel Viteaz* și *Vânătorul*, iar Rareș Zimbran a fost *Inorogul*, *Cei șapte pitici*, *Hansel și Lupul*), ei au bucurat sufletele copiilor prezenți, dar și al părinților și al bunicilor ce și-au amintit, astfel, de copilăria lor.

la ora 20, doritorii au fost invitați să vizioneze spectacole de teatru și concerte în aer liber. În Parcul *Cismigiu* spectacolele au început de la ora 17. Din data de 20 august reprezentațiile de seara au avut loc de la ora 19.

Creațiile spectaculare au fost dedicate copiilor, dar și celor maturi, programul variind oferta prin prezentarea diferitelor genuri: comedie, teatru de magie și iluzionism, comedia dell'arte, păpuși și marionete sau spectacole clasice, interpretate de către artizii cunoscuți ai teatrelor bucureștene.

Au participat: Teatrul *Excelsior*, Teatrul de Comedie, Teatrul *Masca*, Teatrul *Metropolis*, Teatrul *Ion Creangă*, *Opera Comică pentru Copii*, dar și trupe particulare de teatru și animație. Parteneri media ai eveniment au fost: *Radio România Cultural*, București FM, 24-FUN, *Cațavencii*, *Dilema Veche*, *Ring*, *Port.ro*, *iConcert.ro*, *apropro.ro*, *metropotam.ro*, *4arte.ro*, *paspartu*, *youmago.ro*, *hipmag.ro*, *goingout.ro*, *urbo.ro*, *modernism.ro*, *diseara.ro*, *Glamour*.

Universitatea

Spiru Haret,

partener

instituțional

la lansarea

IC&T Innovation

Hub în Bazinul

Mării Negre -

Regiunea Dunării

La sediul Clubului Oamenilor de Știință al Academiei Romane, a avut loc recent, în prezența directorului coordonator al Flagship-ului FuturICT Knowledge Accelerator, prof. dr. Steven BISHOP (University College London), din partea DG Enterprise a Comisiei Europene, evenimentul de lansare al Hub-ului de Inovare social-economică prin IC&T, în Bazinul Mării Negre și Regiunea Dunării, cu sediul în București, coordonat de Fundația EUROLINK - Casa Europei. Reuniunea s-a plasat în continuarea eforturilor întreprinse de Rețeaua Regională pentru Inovare Socială și Economică în Bazinul Mării Negre - Regiunea Dunării, fondată în luna mai 2011, sub președinția E.S. Ambasador Liviu BOTA, în prezența și cu amabilul sprijin al Coordonatorului Național al Strategiei UE al Regiunii Dunării și al Președinției Organizației de Cooperare Economică a Mării Negre din cadrul Ministerului Afacerilor Externe. Totodată, la eveniment, au formulat mesaje/puncte de vedere, au acordat sprijin și/sau și-au exprimat suportul instituțional înalte reprezentanți ai unor prestigioase instituții, printre care menționăm: Parlamentul European; Parlamentul României - Comisia de Afaceri Europene; Academia Română; Autoritatea Națională pentru Cercetare Științifică din cadrul Ministerului Educației și Cercetării; Ministerul Afacerilor Externe; Agenția Națională pentru Romi a Guvernului României; Fundația Universitară a Mării Negre sub egida Academiei; Asociația Profesională a Formării în Administrația Publică Locală (CINAQ); Centrul de Inovare STEINEBEIS (Germania); partener al MAE pentru Strategia UE a Regiunii Dunării; Societatea Națională de Radiocomunicații RADIOCOM; Universitatea Politehnică București; Universitatea *Spiru HARET*; Telecom TV România; „Comunicatii Mobile”; Asociația pentru Științe Alternative din România; Institutul Verde; Fundația Națională a Tinerilor Manageri (FNTM); Teatrul Național *Radu STANCA* (Sibiu).

În contextul sfidărilor actuale puse în calea implementării Strategiei UE 2020 și Planul „Innovation Union”, precum și al provocărilor globale asupra competitivității/inovării în Europa, reprezentantul Flagship-ului CE a explicat invitațiilor și participanților mecanismele de acțiune, principalele obiective și mize ale programului de inovare științifică și tehnologică pe care îl coordonează. De asemenea, prof. Steven BISHOP a dialogat cu participanții care au prezentat proiectele lor de inovare propuse, în principal vizând Regiunea Dunării, respectiv Bazinul Marii Negre, pe care intenționează să le promoveze în viitorul apropiat, inclusiv prin intermediul noilor forme de sprijin financiar ale Comisiei Europene. Pe de altă parte, invitatul special din Marea Britanie a încurajat pe reprezentanții mediului academic, de consultanță și de afaceri prezenți la reuniune să adere pe pagina www.FuturICT.eu la obiectivele programului, să se manifeste activ și să-și definească în timp util consorțiile și proiectele lor. În încheiere, vorbitorul a felicitat modul de organizare al reuniunii de lansare și și-a exprimat încrederea în șansele intensificării capacității de inovare pe care o au cercetătorii români în cooperare cu partenerii lor europeni. La rândul său, inițiatoroarea proiectului și consultant științific/evaluator în domeniul proiectelor FP7 al Comisiei Europene, prof. Carmen COSTEA, președinte fondator al Asociației pentru Științe Alternative, a recomandat călduros ralierea comunităților reprezentate la noul program UE în favoarea inovării și cerut structurarea unei prezențe coerente și substanțiale a specialiștilor români și din întreaga zonă în raport cu prioritățile și oportunitățile oferite de FuturICT. Coordonatorul general al Rețelei Regionale și al Comitetului de Inițiativă pentru ITC Knowledge Accelerator - Hub România / Europa de Sud-Est, Sever AVRAM, președinte executiv EUROLINK - House of Europe, a informat că pregătirile pentru lansarea în cursând a paginii web FuturICT&T - București, România sunt în plină desfășurare și că aceasta va da prilejul unei expunerii generoase a inițiativelor și proiectelor importante, precum și a unor sinergii consistente în zona noastră geo-economică.

Sponsorii principali ai evenimentului au fost: University College London și Academia Română. Partenerii instituționali ai evenimentului: Fundația Universitară a Mării Negre; Asociația pentru Științe Alternative; Universitatea *Spiru Haret*; Fundația Națională a Tinerilor Manageri. Partenerii media: Agenția de Presă RADOR; CaleaEuropeana.ro; CalendarEvenimente.ro; Comunicatii Mobile; N24 TV; Televiziunea. *România de Măine* (TVRM) (sursa – EUROLINK – House of Europe)

LUCIAN BLAGA despre critica literară românească

(Urmare din pag.1)

O altă notiță vorbește despre poetul-ministru, Octavian Goga, care „a arătat un deosebit interes scriitorilor și creatori.”

Totodată, Blaga se remarcă a fi primul publicist care anunța în Polonia, credem că pentru prima oară și în străinătate, apariția la București a „Istoriei literaturii contemporane”, semnată de Eugen Lovinescu. El menționează, în același timp, dezvoltarea, calitativ și cantitativ neobișnuită, a literaturii românești de la 1900 încoace. Semnalizarea grupajului respectiv, însoțit și de o știre ce privea nemijlocit literatura polonă, o citim ca expresia a dorinței de a câștiga o mai îndelungată *benevolentia*. Avem în vedere semnalul dat privind apariția, în „Viața românească” de la Iași, a unui articol despre Reymont.

În paginile aceluiași ziar va apărea și esul inedit, tipărit în limba polonă sub semnătura sa: *Poezia românească actuală – Octavian Goga, Tudor Arghezi, G. Bacovia și cei mai tineri* – despre care am amintit în paginile *României Literare*.

Convins fiind că „în propaganda culturală nu impresionează deloc simplul material informativ”, Blaga va căuta ca articolele sale despre literatura românească la care lucra: „să le scrie cât se poate de bi-ne, pentru ca prin însăși calitatea lor stilistică să dea o imagine despre calitatea operelor discutate. Cred – mai scria Blaga – că până la publicarea de traduceri bune din literatura românească, aceasta e singura cale de a atrage atenția asupra noastră”. Iată, așadar, ce *credo* bine articulat avea publicistul Blaga în perioada respectivă.

Un al doilea text inedit

A recidivat, așadar, Lucian Blaga, și la sfârșitul lui martie 1927, când *Głos Prawdy* anunța, la 26 martie, în premieră, apariția în ziua următoare a articolului privind *Critica literară în România*, semnat tot de Lucian Blaga.

Articolul respectiv n-a fost expedit de Legație la Ministerul Afacerilor Străine, iar atașatul de presă n-a întocmit în ziua amintită obişnuitul *Buletin* de presă. Am reușit să obțin, recent, din partea conducerii Bibliotecii Naționale din Varșovia, prestigioasă instituție poloneză, care păstrează filmată întreaga colecție a ziarului *Głos Pracy*, articolul scanat în vederea includerii textului în lucrarea în curs de apariție la Editura Fundației României de Măine, intitulată *Lucian Blaga – diplomat la Varșovia*. Menționăm că aceasta a văzut lumina tiparului, în mai a.c., cu prilejul comemorării a 50 de ani de la moartea poetului, filosofului, publicistului și diplomatului din Lăncrăm. Alături de mulțumirile noastre adresate acestei venerabile instituții poloneze pentru solicitudinea dovedită, punem la dispoziția cititorului român și a viitorilor redactori ai operii scriitorului încă un fragment inedit din creației marelui înaintaș. Iată textul integral al traducerii articolului în limba română.

Critica literară românească

„Literatura română s-a dezvoltat în salturi, într-o perioadă relativ scurtă, rolul criticii la progresul ei fiind incomparabil mai mare și mai fertil decât al filosofiei. Din multe puncte de vedere, critica noastră a înlocuit pur și simplu cultura gândirii filosofice pure; trebuie recunoscut că a făcut aceasta cu mare succes. Mutatis mutandis activitatea gândirii critice românești ar putea fi comparată cu cea rusească.

În ambele cazuri critica a crescut vertiginos în dauna teoriei abstracte; în ambele cazuri însă totul s-a petrecut în avantajul literaturii. În România avem nu prea mulți gânditori abstracți, în sensul strict al acestui cuvânt, însă ne putem mândri cu eminenți reprezentanți de seamă ai ei în cultură, cu un pluton de individualități

extrem de interesante și complicate, care nu o dată au produs în literatură o influență mai mare decât scriitorii și creatori.

Într-un articol de presă este imposibil să epuizezi istoria începuturilor criticii noastre, care s-a dezvoltat simultan cu activitatea marilor promotori ai romantismului românesc. Purcedem la o trecere în revistă a lor, plecând de la punctul culminant al criticii literare românești, exact din momentul în care începe depășirea unor descrescențe romantice.

Avem în vedere activitatea lui Titu Maiorescu, scriitorul care în a doua jumătate a secolului al XIX-lea a fost în România maestrul propovăduitor în domeniul criticii literare. Clar, conștient de valoarea lui, cu deplina conștiință a măsurii, înțelegând profund realitățile situației românești și ale condițiilor de existență istorică, în ciuda unor înclinații evidente pentru filosofia pură, Maiorescu a venit în slujba serviciului critic cu convingerea modestă că n-avem încă timpul filosofiei în România; în schimb, critica literară ar putea fi cea care ar putea aduce Națiunii servicii inestimabile.

Într-o perioadă de indiferență totală față de chestiunile estetice, el luptă dărz pentru cauza esteticii. Aceasta se baza - la urma urmelor - pe idealismul german.

Activitatea constantă a lui Maiorescu, care pleacă de la opera lui Eminescu, a subliniat că până la el limba literară românească se plasa – ca să mă exprim așa – pe o cale de dispariție. Latinistii pseudoclasici doreau până atunci „să o curețe” de influențe slavone, aceștia creând ceva în genul unei latine noi, fără de viață, moarte și lipsită de utilitate.

Maiorescu a avut o mare influență în dezvoltarea ulterioară; în lucrările sale a dovedit însă prea puțin talent constructiv, iar generația care venit după marelui critic a putut merge fără a întâmpina prea mare rezistență pe urmele maestrului.

Și, exact la sfârșitul secolului al XIX-lea va pune la îndoielă poziția lui Maiorescu criticul, Dobrogeanu Gherea, urmaș al școlii pozitiviste a lui Taine. În afara tuturor cunoscutelelor descoperiri ale școlii taine-iste, el a introdus în critica literară românească conceptul socialismului oficial.

După 1900 însă întreaga critică va intra sub înrămurile covârșitoare avută de N. Iorga. Activitatea științifică a cărturarului prolific nu l-a împiedicat pe scriitor să ia asupra lui rolul de inspirator al noii epoci. Opera lui Iorga cuprinde – ca să mă exprim așa – întreaga epopee a literaturii naționale românești, de la istorie la politică. Scriitorul acesta a avut o intuiție extraordinară a trecutului, dar cu regret noile manifestări ale literaturii nu le simte la fel de subtil. În domeniul criticii nu mai puțin decât Iorga se evidențiază M. Dragomirescu și până la urmă conștiinșorul critic moldovean, G. Ibrăileanu.

O poziție aparte la noi a avut-o Ovidiu Densusianu cu a sa: „nouă estetică simbolistă”. Rememitul filolog, nu se prezintă ca un mare literat, nimic curios în asta , câtă vreme simbolismul românesc s-a dezvoltat în afara sferei de activitate a lui Densusianu. Din generația scriitorilor mai vechi, meritați ai enumerat Eugen Lovinescu, impresionistul care s-a străduit să păsească împreună cu noile curente ale tinerii literari.

Printre cei mai tineri trebuie enumerat criticul subtil N. Davidescu, eminent critic al lui Sadoveanu, A. Buzoicanu, în fine, Tudor Vianu, cel care caută să impună un nou clasicism din haosul contemporan.

Un lucru caracteristic pentru activitatea acestor critici îl constituie faptul că tânăra generație de creatori a apărut și s-a creat absolut fără ajutorul și participarea criticii. Generația respectivă a găsit în ea suficientă forță pentru a se prezenta în fața societății. Critica vine prudentă, după creatori, manifestând „, tact”, relevând, în treacăt, cele mai interesante mutații din literatura română.

Lucian Blaga”

Cărțile profesorilor noștri

Apărut la Editura Fundației *România de Măine*, sub egida Universității *Spiru Haret*, volumul *Managementul comparat internațional* - autori prof.univ. dr. Ioan Petrescu și lector univ. dr. Camelia Konrad - supune atenției managerilor, oamenilor de afaceri și economiștilor, dar și politologilor și geoeconomiștilor, managementul comparat; acesta este considerat drept știința ce le oferă capacitatea de a-și însuși rapid și eficace elementele de nouitate și performanță în realizările celorlalte țări, capabile să influențeze pozitiv nivelul de civilizație și dezvoltare economică, precum și standardul de viață al populației proprii lor țări.

Ideea susținută de autorii lucrării este aceea că, în contextul managerial național, subiectele economiei de piață - întreprinderile private - apelează nu numai la teoria și practica managerială națională, ci și la cea generalizată prin managementul comparat internațional.

Utilizarea managementului comparat internațional în țara noastră trebuie să țină, însă, seama de particularitățile economiei românești. În acest sens, prof. univ. dr. Ioan Petrescu și lector univ. dr. Camelia Konrad afirmă că trebuie realizată o adevărată simbioză între teoria managementului social și a celui de piață, care se produce în procesul de realizare a economiei sociale de piață. Totodată, aceste particularități trebuie să țină seama de mentalitatea specifică a managerului și a angajatului român.

Cu urmare, susțin autorii, în această etapă este nevoie de manageri bine pregătiți în plan profesional și managerial. Apelând la elementele de bază ale managementului național și ale celui comparat, acștia pot să ridice nivelul de eficiență și capacitatea concurențială a întreprinderilor românești.

Asemenlea specialiști se pregătesc la Facultatea de management a Universității *Spiru Haret*. Planul de învățământ al specializării de management, alături de disciplinele fundamentale

manageriale, include și pe cea a managementului comparat internațional. În consecință, volumul despre care vorbim se înscrie în literatura de management, în cadrul căreia se definește prin obiectul de studiu și prin mediul de referință. În același timp, conceptele prezentate au relevanță pentru toate firmele românești.

Abordând problematica managementului comparat internațional dintr-o perspectivă interculturală, autorii acordă un loc aparte în lucrare managementului european. În acest sens, volumul pune la dispoziția celor interesați noțiuni care au fost concepute și utilizate de teoreticienii și practicienii de management din țările Uniunii Europene. Partea aceasta a volumului apare pe fondul unui amplu și intens proces de postaderare a României la Uniunea Europeană, aducând în atenție faptul că se poate valorifica experiența celor ce s-au alăturat mai devreme Uniunii.

Domeniul de tratare a problemelor de management comparat internațional este larg, cuprinzând aspecte manageriale, juridice, politice, demografice, politologice, sociologice, etice etc.

Volumul este alcătuit în forma clasică a unei lucrări de management, cuprinzând o prefață și 14 capitole, urmate de bibliografie. În ceea ce privește tehnica de redactare, autorii au folosit un sistem de coordonare specific disciplinei; au apelat la procedulul trimiterii la subsol, care aduce precizări și face completări necesare înțelegerii problemei tratate.

Volumul este un excelent instrument de lucru, un ghid care cuprinde arsenalul teoretic, metodologic și aplicativ al managementului comparat, constituindu-se, în același timp, într-un important mijloc de cunoaștere aprofundată a managementului comparat, a principalelor sale concepte.

*

Lucrarea *Teorie și aplicații în fundamentele practicii manageriale*, apărută la Editura Fundației *România de Măine*, sub egida Universității *Spiru Haret* și sub semnătura prof. univ. dr. Ion Petrescu, alături de cea a asist. univ. Gabriel Băjenaru, pleacă de la adevărul că practica managerială exercită, în economia de piață, o incontestabilă forță de atracție, care realizează cu interesul generat de succesul obținut de știința managerială, în general.

Pomind de la ideea de bază că în practica managerială se urmărește abordarea dinamică a tuturor resurselor umane, materiale, financiare și informaționale, în vederea atingerii obiectivelor de către managerul general, autorii consideră că, prin esența și natura sa, activitatea practică a managerilor nu se poate desfășura la întâmplare și, ca urmare, soluționarea situațiilor ridicate de viața managerială trebuie făcute pe baze științifice. Trebuie, susțin autorii, ca în practica managerială să fie promovată știința, iar managerii să elimine empirismul și să-și sprijine întreaga activitate pe știință, pe recomandările acestuia; și aceasta cu atât mai mult cu cât în zilele noastre asistăm la o sporire a complexității practicii manageriale, a amplitudinii acestui proces, iar folosirea științei în acest domeniu poate contribui la creșterea eficienței managementului tuturor activităților.

Ca și în cazul eselui din ianuarie 1927, consacrat liricii contemporane românești, diplomatul Lucian Blaga constatănd lipsa de informații pertinente despre cultura românească în paginile presei din Polonia, țară aliată cu România, printr-un tratat de alianță, semnat din martie 1921, a dorit nu numai să combată o profesionalism o seamă de articole dușmănoase inserate în presa din țara în care lucra, făcând acest lucru cu brio, ci și redactând materiale proprii, constructive de informare pertinentă a polonezilor de rând, așa cum făcuse, înainte de a ajunge la Varșovia, pentru *Prager Presse*, demersuri totalmente necunoscute până azi.

Așadar, pentru a doua oară devenim cititorii unui eseu inedit redactat de tânărul diplomat pentru a răspunde nevoii de a prezenta publicului polonez aspecte relevante despre și din cultura românească. O va face cu pricepere și profesionalism, aducând în atenție – de data aceasta – problema dezvoltării criticii în contextul dezvoltării filosofiei în România. De reținut aprecierea filosofului de profesie, că ea, critica literară, a avut un rol mai fertil decât filosofia în cultura românească. Mai mult, critica literară, a crescut vertiginos în dauna metafizicii abstracte”. Avem de-a face cu un studiu de popularizare așternut în pagină dintr-o răsuflare, fără a apela la nici un aparat critic. A fost redactat cu siguranță din memorie, știind că publicul țintă căruia i se adresa avea cunoștințe mult prea sumare despre tema pe care o aborda. De aceea, Blaga plasează critica literară românească în plan universal, paralela făcându-o cu cea rusă și germană, considerând că polonezii ar putea fi mai la curent cu cele două culturi.

Se vede că Blaga era la zi cu lectura numeroaselor contribuții care apăruse până atunci în presa literară românească. Volumele recent publicate de Eugen Lovinescu interesându-l în mod deosebit. Reținem acest lucru și din schimbul de scrisori care au avut loc între diplomat și Felix Alderca. Vedem, din mesaje schimbate, că Lucian Blaga îi cerea - prin Alderca - permisiunea lui Lovinescu de a publica despre contribuțiile lovinesciene privind critica literară românească în presa din Polonia, exprimată fiind și dorința diplomatului de a intra în posesia cărților criticii lui de mult apărute la București.

„Ești așa de bun să vorbești cu d. Lovinescu – îi scria Blaga lui Alderca pe 24 decembrie 1926 – să-mi permiți să dau în revistele de aici unele fragmente din noua sa operă de istorie literară? (Firește mi-ar trebui și volumașele apărute până acum!)”. În plus, mai scria că: „Lucru am destul dar îmi rămâne timp și pentru cizelarea celor două piese ce le am în sertar. (Era vorba de Grotasca: *Lăcașul călător* și *Mesterul Manole* – N.M.) *M-aș bucura să primesc știri din țară*”.

Să fie încă o mărturie a înstrăinării despre care a scris prietenilor și pe care o mai resimțea?

Nu lipsit de importanță pentru a reține caracterul vertical ca și lipsa oricărei spiri de ranchiună din partea poetului, sunt aprecierile la adresa lui Nicolae Iorga, analiza personalității sale de critic literar. Blaga a folosit cuvinte pline de respect, în ciuda faptului că prietenul său, Ion Breazu, îi scrisese în vară: „La *Văleni* Iorga a vorbit în vreo câteva lecții și despre „cultura după război”, fără nici un respect de știință, de artă, de metodă, de nimic ce are spiritul modern. A amintit adesea, printre ironii (foarte nereușite) și numele d-tale”. Se vede că pentru Blaga mai importante au rămas cuvintele de întâmpinare ale istoricului la debutul său, în 1919, scris de Dascălul neamului în *Viața Românească*, decât eventualele întâmpnări pe care prietenul său de la Paris i le aducea la cunoștință.

Pentru perioada respectivă nu cunoaștem alți atașați de presă care să se fi implicat în popularizarea României și a culturii românești în alte capitale. Dă, prin exemplul său, Lucian Blaga, modelul de comportare civică și diplomatică.

În concordanță cu sarcinile actuale și de perspectivă ale economiei de piață, precum și cu tendințele manifestate în teoria și practica managerială, problematica practicii manageriale constituie principalul obiectiv al autorilor lucrării. Într-o abordare sistemică, sunt urmărite caracteristicile și modalitățile de realizare în practică a componentelor și sferelor atribuționale ale managementului general și ale managementului funcțional, precum și căile de creștere a eficienței muncii în organizarea activității direcțiilor, serviciilor funcționale și secțiilor de producție. În prealabil, sunt definite unele concepte fundamentale ale practicii manageriale, care își găsesc utilitatea în activitatea practică pe care o desfișoară orice manager.

În acest sens, este de remarcant faptul că volumul *Teorie și aplicații în fundamentele practicii manageriale* sintetizează cunoștințele de bază în domeniu, integrând într-un tot organic teoria și practica managerială.

Caracterul unitar al lucrării este dat de împărțirea ficărilor capitole în opt părți, care cuprind: noțiuni de bază; concepte-cheie; reprezentări grafice; scheme; teme pentru aprofundare; aplicații (teorie-grila și de evaluare a însușirii cunoștințelor; studii de caz); texte de analizat; propuneri de titluri pentru referate; bibliografie.

După mai mulți ani de muncă în domeniul practicii manageriale, prof. univ. dr. Ioan Petrescu și asist. univ. Gabriel Băjenaru au ajuns la varianta lucrării pe care o supunem azi atenției, lucrare căreia s-au străduit să-i confere o structură și un conținut în concordanță cu articulațiile interne ale practicii manageriale și cu imperativele desfășurării ei. O citire atentă probează, fără echivoc, faptul că autorii au reușit să realizeze un consens între abordarea teoretică și finalitățile practice pe care le presupune o lucrare de acest gen, cantonându-și problematica în formularea unor recomandări sau reguli de urmat, expuse pe baza unei experiențe pe care o generalizează în acest volum.

Grupaj realizat de Gabriel NĂSTASE

Istoria trăită

ROMÂNIA ȘI CRIZA RACHETELOR DIN EUROPA (1983)

(Urmare din pag. 1)

Reuniunea a examinat problemele înscrise pe ordinea de zi, a ascultat raportul comandantului-șef al Forțelor Armate Unite. *Un loc important* l-au ocupat discuțiile în legătură cu măsura întreprinsă de N.A.T.O. de a amplasa rachete americane „*PERSHING-2*” și „*CRUISE*” în unele țări din vestul Europei, membre ale Alianței Nord-Atlantice. Rachetele, cu rază medie de acțiune, echipate cu focoașe nucleare, puteau să lovească, de pe pozițiile pe care se aflau, tot spațiul european până la Munții Urali. Aceste rachete zburau cu viteză mare, nedepășind 14 minute până la cel mai îndepărtat punct de lovire (Mareșal al Uniunii Sovietice, Viktor Kulikov, „Scut de nădejde al păcii și socialismului”, p.94-95). Instalarea acestor rachete americane destabiliza substanțial raportul de forțe, în plan militar, de pe continentul nostru. În cadrul consfăturii, sovieticii au avansat câteva propuneri de contramăsuri cu caracter militar, însă nu s-a luat o decizie. Discuțiile privind instalarea de rachete sovietice similare în unele țări participante la Tratatul de la Varșovia, chestiune la care mă voi referi, se vor relua la Moscova în luna iunie1983. În comunicatul dat publicității, se menționa că la Consfățuirea Comitetului politic Consultativ au fost analizate demersurile ce trebuie întreprinse pentru a îndepărta pericolul unui război nuclear, pentru menținerea și dezvoltarea procesului de destindere, de întărire a securității și cooperării în Europa.

Având în vedere că la reuniunea din Capitala Cehoslovaciei se preconiza dezbaterea unor probleme de o asemenea importanță, partea română a luat măsurile corespunzătoare de pregătire. În primul rând a fost studiată, în detaliu și cu multă atenție, noua situație politico-militară, foarte serioasă, ce se crease în Europa în urma trecerii de către N.A.T.O. la amplasarea rachetelor amintite. Atitudinea care trebuia adoptată de România la acea consfățuire în problema rachetelor a fost stabilită îndeosebi pe baza documentației realizate de Ministerul Apărării Naționale. Concomitent, colective reprezentând toate țările participante la Alianță au elaborat proiectele de documente ce urmau să fie examinate și sancționate de Comitetul Politic Consultativ.

Ca în toate cazurile asemănătoare, înainte de plecarea la Praga, membrii delegației noastre au fost convocați în cabinetul președintelui țării, prilej cu care s-a trecut în revistă conținutul documentelor principale ce urmau să fie examinate și aprobate la consfățuire, îndeosebi Declarația din final, în care, pe baza aprecierii situației politico-militare europene și globale, se stabilea poziția ce trebuia adoptată. La acea convocare, Nicolae Ceaușescu a informat membrii delegației despre faptul că unele din propunerile părții române nu fuseseră incluse, chestiune care trebuia să fie discutată la Praga. O îmbunătățire a conținutului Declarației avea să fie obținută în timpul consfăturii, în urma discuțiilor la nivelul șefilor delegațiilor, chiar în după-amiaza primei zile a activității.

Aprecierile lui Nicolae Ceaușescu pentru situația creată: „Nu putem să tragem numai pe N.A.T.O.” Am ajuns în Capitala Cehoslovaciei în jurul orelor 17.00, ora locală, în prezua reuniunii. În scurt timp după ce ne instalaserăm la hotelul „Praga”, rezervat participanților, am fost convocați la șeful delegației noastre, în mica sufragerie a apartamentului ce-i fusese pus la dispoziție. În afară de membrii delegației, au mai fost prezenți Constantin Oancea și Constantin Mitea, care aduseseră proiectul Declarației în forma extinsă la acea oră. Toți stăteam în picioare, iar Nicolae Ceaușescu, cu un exemplar din proiectul documentului în mână, își exprima supărarea că nu fuseseră incluse toate opiniile părții române referitoare la evaluarea și

caracterizarea situației politico-militare din Europa, la soluțiile menite să contribuie efectiv la dezamorsarea stării create, la destinderea și realizarea unui climat de încredere și înțelegere între state. Printre altele, el a făcut o apreciere interesantă, și anume că N.A.T.O. poartă răspunderea pentru rachetele instalate, dar, zicea el, „*Nu putem să tragem numai pe N.A.T.O.*”, lăsând să se înțeleagă clar că, pentru situația generală creată, Tratatul de la Varșovia are și el partea lui de responsabilitate. De aici rezulta limpede că liderul român era pe deplin conștient că nu Constantin Oancea, Constantin Mitea, sau Ștefan Andrei și Mișu Dobrescu, pe care i-a criticat aspru, erau vinovați pentru că nu au reușit să introducă în întregime punctul de vedere al României în documentul respectiv. După o pauză apăsătoare, de 10-15 secunde, Nicolae Ceaușescu a pus întrebarea: „*Acum ce facem cu documentul, pentru că în această formă este inacceptabil!*?”. Atunci am intervenit, propunând să se discute cu sovieticii, știind că, dacă ei vor fi de acord, ceilalți nu vor avea obiecții. Mi s-a alăturat Constantin Dăscălescu. „*Bine. Luați legătura cu sovieticii și discutați cu ei!*”, a conchis Nicolae Ceaușescu. Eu am înțeles că muștruluiala nu i-a vizat atât pe membrii delegației noastre, cât pe cei care, prin lustra sub care se afla șeful delegației noastre, ne ascultau cu atenție.

Continuarea dezbaterilor în Consfățuirea extraordinară a Comitetului Politic Consultativ de la Moscova. Această nouă reuniune a avut loc în Capitala sovietică la 28 iunie 1983, la șase luni de la întrunirea ordinară de la Praga, fiind consacrată exclusiv discutării instalării de rachete sovietice în unele state participante la Tratatul de la Varșovia, ca răspuns la acțiunea similară întreprinsă de N.A.T.O. Delegația României la această consfățuire a fost identică cu cea de la întrunirea de la Praga: Nicolae Ceaușescu, Constantin Dăscălescu, Mișu Dobrescu, Ștefan Andrei, general-colonel Constantin Olteanu. Dat fiind că poziția aparte a României în confruntarea est-vest nu constituia un secret pentru nimeni, era de așteptat ca delegația noastră, folosind o expresie populară, să aibă de furcă, nu glumă!

În timpul care se scursese de la consfățuirea de la Praga, avuseseră loc mai multe contacte între reprezentanții Uniunii Sovietice și cei ai țărilor în care se preconiza instalarea de rachete sovietice cu rază medie de acțiune: *Ungaria, Cehoslovacia și R.D.Germania*. Partea română a acționat, după puterile ei, pentru preîntâmpinarea aplicării acestei măsuri inflamatorii.

Întâlnirea preliminară de la Moscova a miniștrilor afacerilor externe și ai apărării ai statelor participante la Tratatul de la Varșovia. În vederea punerii la purt a unor detalii referitoare la întrunirea la vârf, s-a decis ca, în prezua fînierii acesteia, pe 27 iunie, să aibă loc în Capitala sovietică o întâlnire a miniștrilor afacerilor externe și ai apărării din statele participante la Tratatul de la Varșovia. În acest scop, Ștefan Andrei și cu mine am fost chemați la Nicolae Ceaușescu, care ne-a cerut ca, înaintea acestei întâlniri, să-i contactăm separat pe omologii noștri sovietici, Andrei Gromăko și mareșalul Dmitri Ustinov, și să le propunem să se caute o soluție politico-diplomatică pentru renunțarea or măcar amânarea unei hotărâri privind amplasarea rachetelor în cele trei țări vizate. În acele grave împrejurări, noi consideram că cel mai bine ar fi fost ca, atât americanii cât și sovieticii, să renunțe la măsuri cu caracter militar, să găsească o altă cale pentru a depăși momentul crizei. Din păcate, urmărindu-și obiectivele, nici una dintre cele două părți nu ceda.

Întâlnirea preliminară a miniștrilor afacerilor externe și cei ai apărării era fixată pentru acea zi, 27 iunie, orele 16.00, ora Moscovei. Ne-am deplasat la Moscova și, până la acea oră, Ștefan

Andrei și cu mine am avut o întrevedere cu Andrei Gromăko, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S. și cu mareșalul Dmitri Ustinov, ministrul apărării, cărora le-am expus din nou punctul de vedere al României, insistând pe implicațiile care ar rezulta din instalarea rachetelor cu rază medie de acțiune în afara Uniunii Sovietice. Cei doi miniștri ne-au ascultat, dar s-au menținut ferm pe poziția lor, cel mai vehement fiind mareșalul. După încheierea, fără rezultate, a acestei discuții, ne-am deplasat în sala în care se aflau omologii noștri din celelalte țări participante la Tratatul de la Varșovia.

În deschidere, Andrei Gromăko i-a informat pe cei prezenți despre discuția pe care el și mareșalul Dmitri Ustinov o avuseseră cu noi, menționând că România nu este de acord cu instalarea rachetelor sovietice pe teritoriul unor țări aliate, dar, conform obiceiului, omițând motivele și argumentele pe care le prezentasem. A luat imediat cuvântul Petăr Mladenov, ministrul afacerilor externe al Bulgariei, cel care, în 1989, îi va succeda lui Todor Jivkov la conducerea partidului și statului. Acesta ne-a atacat violent, într-un limbaj nu prea diplomatic, spunând, între altele, că el nu înțelege de ce România este împotriva unei măsuri care vizează întărirea

noi cu cei doi miniștri sovietici și despre poziția adoptată de ceilalți participanți la ședința comună a miniștrilor afacerilor externe și ai apărării. Această informare s-a făcut în timpul unei plimbări prelungite în curtea reședinței, la care a participat și N.Potapov (cunoscător al limbii române) de la Secția Relații Externe a Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Conștins că acesta își va informa șefii cu fidelitate despre cele auzite, Nicolae Ceaușescu s-a referit pe larg, sub toate aspectele, la problema rachetelor, argumentând opoziția fermă a României. Activitatea de a doua zi se anunța dificilă. Și așa a fost.

Moscova, 28 iunie 1983. Comitetul Politic Consultativ al Tratatului de la Varșovia dezbate din nou problema instalării rachetelor sovietice în unele țări aliate. În cadrul întâlnirii, Iuri Andropov, secretar general al P.C.U.S., un om suferind, având o gravă afecțiune renală, a pus direct problema amplasării rachetelor sovietice cu rază medie de acțiune, motivând „necesitatea” acestei măsuri în maniera pe care o cunoașteam. Șefii delegațiilor țărilor vizate direct - *Ungaria, Cehoslovacia și R.D.Germania* - și-au exprimat acordul necondiționat, atitudine greu de

capacității de apărare a socialismului etc. Imediat, Ștefan Andrei i-a dat bulgarului o replică tăioasă, enumerând motivele care determinau dezacordul României față de amplasarea rachetelor. Diplomat cu bogată experiență, Andrei Gromăko a manevrat abil, nu s-a lansat în aprecieri sau etichetări. În schimb, mareșalul Dmitri Ustinov, folosind un vocabular aspru, a respins orice idee de renunțare la amplasarea rachetelor sau de amânare a acțiunii, afirmând că, în afara de România, celelalte țări sunt de acord cu aceasta. Definind, în concepția lui, cursa înarmărilor, escaladarea ei, mareșalul a spus: „*Dacă americanii fac un tanc, facem și noi unul, dacă americanii fac o rachetă, facem și noi una!*”. Eu a expresie a cunoscutei teze în epocă potrivit căreia americanii erau promotorii cursei înarmărilor(când discutam însă cu americanii, aceștia susțineau teza inversă, că sunt obligați să se înarmeze din cauza că se înarmează sovieticii, care dețin deja o superioritate). Deci, o parte arunca vina pe alta, iar, în fapt, fiecare se înarma, purtând răspunderea pentru aceasta. Întâlnirea miniștrilor s-a încheiat cu începuere, adică fără să clarifice ceva. Dimpotrivă, a adâncit și mai mult divergențele în problema amplasării rachetelor, a evidențiat clar cele două opinii diferite, care apăruseră încă la Praga, România, pe de o parte, U.R.S.S și ceilalți aliați, pe de altă parte.

Seara, au sosit ceilalți membri ai delegației. Andrei Ștefan și cu mine l-am informat pe Nicolae Ceaușescu despre discuțiile purtate de

înțeles și, mai ales, de calificat. De exemplu, Janos Kadar a spus că: „*Ungaria își pune la dispoziție teritoriul pentru amplasarea rachetelor sovietice!*”. După modul în care cei trei șefi de state și-au exprimat acordul în legătură cu instalarea rachetelor sovietice pe teritoriul țărilor lor, a rezultat că ei se înțeleseseră în prealabil cu sovieticii în acest sens. Dar, când ne referim la poziția acestor țări în situații delicate cum erau acestea, cred că trebuie avut în vedere și faptul că deciziile nu puteau să nu fie marcate, printre altele, și de prezența trupelor sovietice pe teritoriul lor. În încheierea evocării acestui important moment, țin să precizez că România, pronunțându-se împotriva instalării de rachete sovietice în cele trei țări aliate, nu aproba nici măsura, deja întreprinsă de S.U.A., de a dispune pe teritoriul unor aliați ai lor din N.A.T.O. a celor 572 de rachete cu rază medie de acțiune, precedent folosit de U.R.S.S. pentru a justifica o acțiune similară.

Pormind de la gravitatea situației ce se crease și mai ales de la consecințele ei, România susținea necesitatea ca, în această chestiune, să se ajungă la o înțelegere între cele două coaliții militare - N.A.T.O. și Tratatul de la Varșovia -, pentru ca ambele blocuri să renunțe la aplicarea unor astfel de măsuri. Din păcate, glasul rațional al țării noastre nu a fost receptat. Alianța Nord-Atlantică nu a renunțat la amplasarea rachetelor în Europa de vest, justificând-o prin necesitatea restabilirii echilibrului, grevat -considerau americanii- de superioritatea Tratatului de la

Varșovia în forțe clasice. Tot în numele echilibrului, pe care-l considera în destabilizare din cauza marelui număr de rachete americane amplasate în Europa, Uniunea Sovietică a răspuns prin dislocarea unor rachete similare în *Ungaria, Cehoslovacia și R.D.Germania*.

Iuri Andropov propune să fie atenționată conducerea Chinei că face pași în afara socialismului. Instalarea rachetelor sovietice cu rază medie de acțiune în unele țări participante la Tratatul de la Varșovia a fost principala chestiune discutată, însă, în cadrul acelei ședințe, delegația română s-a mai confruntat cu o problemă. Este vorba de propunerea lui Iuri Andropov, secretarul general al P.C.U.S., de a se trimite o scrisoare conducătorilor chinezi în care, cei șapte participanți la Tratatul de la Varșovia să își exprime părerea față de noua orientare a Chinei în politica internă și externă, pe care o considerau ca o abatere de la principiile socialismului. Șeful delegației noastre, Nicolae Ceaușescu, a fost singurul care s-a declarat împotriva acestei inițiative, motivând că nu avem mandat în acest sens din partea Comitetului Politic Executiv al P.C.R., întrucât partea română nu a fost informată din timp în legătură cu această problemă. Totodată, el a arătat că nu consideră indicat să se trimită conducătorilor Chinei scrisoarea respectivă în numele unei coaliții militare, că aceasta ar constitui o formă de amestec în treburile interne ale acestei țări și, în același timp, ar fi putut fi interpretată ca un mod de presiune asupra conducătorilor chinezi. A încheiat cu mențiunea că România are relații bune economice, politice și diplomatice cu China. Iuri Andropov, care conducea ședința în calitate de gazd, nu a agreat poziția delegației române, dar nu a declarat explicit dacă renunță sau nu la acțiune, însă n-a mai insistat. În această stare de confuzie s-a încheiat consfățuirea.

Întrunirea miniștrilor apărării ai statelor participante la Tratatul de la Varșovia, de la Berlin, consacrată examinării problemei instalării rachetelor în Europa. La 20 octombrie 1983 a avut loc ședința extraordinară a Comitetului Miniștrilor Apărării ai statelor participante la Tratatul de la Varșovia, la Berlin, în care s-a continuat dezbaterea amplasării rachetelor americane și sovietice cu rază medie de acțiune în Europa. La această reuniune am fost însoțit de generalul-colonel Marin Nicolescu, adjunct al ministrului apărării naționale, de generalul-locotenent Nicolae Eftimescu, prim-lociitor al șefului Marelui Stat Major, de generalul-maior Mihai Mitrea, lociitor al șefului Marelui Stat Major, de colonelul Dumitru Mircea(viitor general), șeful Biroului pentru relații cu Comandamentul Forțelor Armate Unite ale Tratatului de le Varșovia, de colonelul Alexandru Endrijevski, translator.

Pe lângă reafirmarea poziției României, în contextul politico-militar din Europa, față de instalarea rachetelor, pe de o parte, de către N.A.T.O., iar, pe de altă parte, de către U.R.S.S., cu ocazia acelei ședințe, am avut o discuție mai vie cu mareșalul Dmitri Ustinov, ministrul al apărării al Uniunii Sovietice, în problema comunicatului ce urma să fie adoptat la sfârșitul întrunirii. Proiectul comunicatului fusese discutat, înainte de începerea ședinței și în timpul ei, la nivelul adjuncților miniștrilor, iar, în final, în Comitetul Miniștrilor Apărării. Mareșalul Dmitri Ustinov, susținut de ceilalți miniștri ai apărării, pleda insistent pentru un comunicat extins, cu aprecieri largi asupra conjuncturii politico-militare din Europa, pentru condamnarea N.A.T.O. ca singura responsabilă de situația creată etc. Delegația Armatei române, pe care o conduceam, deși înțelegea și nu-și ascundea îngrijorarea față de gravitatea situației ce se ivise în Europa, susținea că nu se justifică un comunicat stufos, împănât cu etichetări și condamnări, care mai mult ar dăuna eforturilor de reglementare negociată a crizei. Aceste

probleme făcuseră obiectul unor ample analize ce-și găsiseră reflectarea în Declarațiile adoptate la consfățuirile Comitetului Politic Consultativ din ianuarie de la Praga și din iunie de la Moscova, ca și în ședința Comitetului Miniștrilor Afacerilor Externe ce avusese loc la Budapesta cu puțin timp înainte. În cele din urmă, mareșalul Dmitri Ustinov a considerat necesar să aibă o discuție separată cu mine. S-a luat pauză și ne-am retras într-un birou. Mareșalul Dmitri Ustinov era însoțit de mareșalul Viktor Kulikov, comandantul-șef al Forțelor Armate Unite, de generalul de armată Anatoli Gribkov, șeful Statului Major al Forțelor Armate Unite, și de un translator. Eu eram împreună cu generalul-colonel Marin Nicolescu și cu colonelul Alexandru Endrijevski, translator.Timp de aproape două ore am analizat formulare cu formulare, fiecare folosindu-și argumentele. Eu nu am cedat, stăruind pentru un comunicat mai scurt și ponderat în aprecieri. Apropiindu-se ora 17.00, oră la care era fixată primirea noastră la Erich Honeker, liderul R.D.Germană, am întrerupt discuțiile. În timpul primirii la șeful statului gazdă, după epuizarea părții protocolare, în cuvântul său, mareșalul Dmitri Ustinov l-a informat pe Erich Honeker că „*Tovarășul Olteanu nu este de acord să adoptăm un comunicat mai dezvoltat...*”. Neamțul, care sunt conștins că fusese informat asupra discuțiilor privind comunicatul, s-a făcut că nu îl înțelege și n-a spus nimic. Dar și tăcerea era un răspuns.

După ce ne-am întors la locul unde se ținea ședința, am continuat discuțiile asupra comunicatului, cu toate că sosise ora plecării delegațiilor la aeroport. Eu m-am menținut pe poziția de până atunci. În cele din urmă, s-a convenit asupra unui comunicat într-o redactare cu aprecieri echilibrate, fără a dramatiza or subaprecia situația politico-militară creată pe continentul european. Consider util ca, pentru edificarea cititorului, să reproduc un fragment din acest document pentru a se cunoaște termenii în care a fost caracterizat climatul politico-militar din acel moment, precum și faptul că nu se impunea un comunicat mai amplu și mai aspru. În textul respectiv se menționa că, la întrunirea sa, Comitetul Miniștrilor Apărării a analizat „*Evoluția situației politico-militare din Europa și constată că aceasta a devenit mai încordată și mai periculoasă. Participanții la ședință au remarcat că, cu toate propunerile constructive făcute în comun de statele participante la Tratatul de la Varșovia la Consfățuirea de la Praga și reafirmate în iunie a.c. la întâlnirea de la Moscova, orientate spre înlăturarea pericolului nuclear din Europa și transformarea ei într-un continent al păcii, eliberat de arme nucleare, atât cu rază medie de acțiune, cât și tactice, statele N.A.T.O., până în prezent, nu numai că nu au răspuns la aceste propuneri pașnice, dar continuă să ducă lucrurile spre amplasarea în unele țări vest-europene, membre N.A.T.O., a noilor rachete nucleare americane cu rază medie de acțiune, pentru realizarea superiorității militare față de statele participante la Tratatul de la Varșovia, ceea ce constituie o amenințare directă la adresa securității acestora și a păcii generale.*”

Amplasarea în Europa a noilor rachete nucleare americane cu rază medie de acțiune va duce, inevitabil, la agravarea situației pe continent și în întreaga lume, la creșterea primejiei unui război nuclear cu urmări catastrofale pentru popoare. În acest cadru, cea mai mare însemnătate o are înlăturarea pericolului confruntării nucleare pe continentul european.

Comitetul Miniștrilor Apărării a reafirmat că statele participante la Tratatul de la Varșovia niciodată nu au tîns și nu tind spre obținerea superiorității militare și nu vor admite în nici un caz superioritatea militară asupra lor”.

Dacă se au în vedere măsurile întreprinse de americani pentru instalarea rachetelor cu rază medie de acțiune în Europa, precum și contramăsurile sovieticilor, criza în domeniu nu fusese depășită, dimpotrivă.

ATRIBUIREA CAUZALITĂȚII – OPERATOR PSHOINDIVIDUAL ÎN CONSTRUIREA IMAGINII SOCIALE

Conf. univ. dr Sofia BRATU

Una dintre cele mai însemnate preocupări în psihosociologia contemporană este cercetarea fenomenului de atribuire (explicarea naturii, a mecanismelor și funcțiilor sale), preocupare demonstrată și de numărul mare de lucrări apărute pe marginea acestui subiect. Demn de remarcat în acest sens este demersul cercetătorilor Kelley și Michela, care, în anul 1980, au făcut recenzie la peste 9002 de lucrări ce tratau fenomenul atribuirii. Pornind de la studiarea psihologiei relațiilor interpersonale, psihologul de orientare gestaltistă, Fritz Heider, a dezvoltat, în lucrarea *The Psychology of Interpersonal Relations*, noțiunea de echilibru și teoria atribuirii cauzalității. După părerea sa, la baza fenomenului de atribuire se află tezele echilibrului cognitiv: „asupra comportamentului uman, care se prezintă ca un *întreg cognitiv* într-un *câmp reprezentational structural*, acționează legi psihologice specifice, care, printre altele, determină modul de înțelegere și atribuire a relațiilor cauzale. Pe baza unei psihologii, înțelegeri *naive*, orice individ este capabil să confere semnificație elementelor, proceselor, fenomenelor, relațiilor, mediului său, acesta devenind inteligibil și coerent; • elementul central al structurării mentale a mediului, a realității este echilibrul cognitiv, iar atribuirea cauzalității reprezintă o modalitate fundamen-tală de realizare a echilibrului în câmpul reprezentational al fiecărui individ; • pentru adaptarea, sociali-zarea, reglarea propriilor conduite și activități, indivizii trebuie să *cuprindă cognitiv realitatea, să prevadă desfășurarea unor comportamente, procese*. Acestea se realizează pe baza atribuirii cauzalității; • deși nu este un proces arbitrar, atribuirea cauzalității este unul subiectiv, din care se relevă o *structură cauzală invizibilă, stabilă și operantă*.

Pornind de la aceste principii și de la dorința de a înțelege modul în care omul obișnuit își explică realitatea socială înconjurătoare,

Fritz Heider ajunge la concluzia că atribuirea este procesul prin intermediul căruia se realizează „punerea în relație a unui eveniment cu condițiile care i-au determinat apariția”. Cu alte cuvinte, cunoașterea, înțelegerea cauzelor (*personale*, motivele, intențiile, trăsăturile de personalitate ale celui/alte și *impersonale*, factorii care țin de mediul înconjurător) constituie modalitatea cea mai eficientă de a cunoaște realitatea înconjurătoare, de a face predicții.După anul 1960, cercetările, lucrările care au avut ca obiect de studiu fenomenul atribuirii au cunoscut o reală dezvoltare. Comune acestor cercetări sunt următoarele direcții: înțelegerea comporta-mentului social pornind de la modul în care indivizii construiesc semnificații evenimentelor cu care vin în contact, fac predicții, controlează mediul social, înțeleg, percep cunos realitatea socială; demonstrarea faptului că acest comportament poate deveni inteligibil numai dacă se începe de la explicațiile cotidiane ale psihologului „naiv”, demonstrarea faptului că între realitatea științifică și cea a omului comun există o continuitate operațională și semantică, nu o ruptură și, nu în ultimul rând, demonstrarea continuității proceselor de asimilare și dominarea cognitivă a realității sociale. Cele mai influente modele teoretice, care explică mecanismul atribuirii cauzalității, sunt *Teoria inferenței corependente* și *Teoria covariației*.

Teoria inferenței corependente. Adoptând viziunea lui Edward E. Jones și K. L. Davis, prin inferența corependenței trebuie să înțelegem „că o dispoziție este reflectată direct în comportament și că această dispoziție este foarte puternică”. Prin intermediul *teoriei inferenței corependente*, elaborată de E. E. Jones și K. L. Davis, se urmărește să se prezinte modalitățile prin care un observator stabilește o legătură de cauzalitate între un eveniment, o intenție și o trăsătură de caracter a actorului, să se reducă reacțiile comportamentale ale acestuia la un set de trăsături personale stabile, la o schemă cognitivă și, totodată, să se ofere o imagine despre modul în care

indivizii iau anumite hotărâri pe baza observării celui/alte, a comportamentului manifest al actorului. Cu alte cuvinte, obiectivul acestei teorii este „de a permite abordarea diversității de reacții, de acțiuni individuale prin reducerea la dispoziții personale stabile și, prin aceasta, la comportamente predictibile.” Conform *teoriei inferenței corependente*, actorul trebuie să manifeste voluntarism și intenționalitate, competență și discernământ, că poate alege între mai

rolului resurselor atenționale conștiente. În lumea acestei abordări a vechii teorii se propun și operațiile de corectare a unei atribuiri: *categorizarea*, încadrarea comportamentului actorului în anumite tipare, *caracterizarea*, asocierea comportamentului cu anumite trăsături de personalitate, *rectificarea*, adăcirea cunoașterii actorului și reevaluarea în raport cu desfășurarea evenimentelor contextuale.

Numărul limitat de situații în care percepțiile darului, ignorarea auto-percepției, dar și a factorilor

- Cercetarea fenomenului de atribuire (natura, mecanismele și funcțiile sale) – preocupare însemnată a psihosociologiei contemporane
- Atribuirea cauzalității este modalitatea fundamentală de realizare a echilibrului în câmpul reprezentational al fiecărui individ
- Înțelegerea cauzelor – mijlocul cel mai eficient de a cunoaște realitatea înconjurătoare, de a face predicții
- Teoria inferenței corependente și Teoria covariației - modele teoretice, care explică mecanismul atribuirii cauzalității
- Prin inferența corependenței înțelegem că o dispoziție este reflectată direct în comportament și că această dispoziție este foarte puternică

multe alternative comportamentale și situaționale. Evaluarea comportamentului se face însumând numai acțiunile alese de actor, deci cele liber comisite, care prezintă o *dezirabilitate socială scăzută* și care au în vedere *efectele particulare* cauzate de un factor specific.

Algoritmul ce trebuie urmat pentru atribuirea unor trăsături *prin inferență corependentă* presupune parcurgerea mai multor etape, după cum susțin E. E. Jones și K. L. Davis: „1) Repararea efectelor acțiunii; 2) compararea efectelor acțiunii date cu efectele acțiunilor posibile, dar nefăcute de subiect, pentru a determina efectele comune și efectele specifice (două acțiuni specifice pot avea efecte comune); dispoziția, intenția sunt indicate prin consecințe care nu sunt comune cu cele ale unor acțiuni alternative; 3) atribuirea, stabilirea unei corependențe între acțiune, intenție și dispoziție, pornind de la efectele specifice ale efectelor neimpuse.”

Plecând de la premisa că indivizii dispun de resurse cognitive limitate în procesarea numerelorlor informații sociale, Gilbert, Krull și Pelan au propus o reordonare a teoriei lui E. E. Jones și K. L. Davis din perspectiva

sociali au generat apariția numeroaselor critici la adresa acestei teorii.

Teoria covariației. Încercând să dezvolte dimensiunile neexploatate ale teoriei echilibrului cognitiv și ale *teoriei inferenței corependente*, pornind de la premisa că inferențele observatorului depășesc interpre-tarea comportamentelor manifeste ale actorului, Harold H. Kelley a prezentat o nouă paradigmă de atribuire.

Susținând că „efectul este atribuit acelei condiții care este prezentă atunci când efectul este prezent, iar absența efectului este atribuită condiției absente”. H. H. Kelley a dezvoltat o teorie a atribuirii admițând existența mai multor informații despre comportamentul actorului. De fapt, cercetătorul a urmărit să determine dacă efectul și cauza covariază. Altfel spus, comportamentul actorului este analizat în funcție de un set de variabile, care reprezintă elementele ce alcătuiesc structura cauzalității: obiecte, persoane în interacțiune cu obiectele, circumstanțele interac-țiunii, momentul acțiunii.

Identificând aceste componente ale structurii cauzale, se creionează imaginea unei lumi mai mult sau

actorul răspunde diferit la alți stimuli din mediu. Neomițând faptul că alegerea criteriilor poate varia în funcție de împrejurare, persoană trebuie să amintim că cercetătorii au identificat un stil atribuțional individual, un stil atribuțional specific anumitor culturi, dar și anumitor grupuri sociale. Identificarea acestor stiluri susține ideea că procesul atribuirii este influențat de structurile psihosociale și socioculturale.

Având în vedere toate aceste aspecte, H. Kelley explică mecanismul de construire a sensului formulând câteva postulate: „*atribuim comportamentului „celui/alte” cauze interne în cazul în care consensul și distinctivitatea sunt scăzute, dar consistența este ridicată; atribuim comportamentului „celui/alte” cauze externe atunci când consensul, consistența și distinctivitatea sunt ridicate; atribuim modulul de a cauzare interne și externe atunci când consensul este scăzut, dar consistența și distinctivitatea sunt ridicate.*”

Teoria propusă de Kelley demonstrează că între moduri oamenilor de știință și cel al observatorilor „naivi” de a-și formula opinii despre situațiile și

fenomenele cu care se confruntă, de a atribui cauze comportamentelor umane există importante asemănări. Deși criteriile de atribuire ale observatorilor naivi țin de o epistemologie și psihologie naive, totuși, de cele mai multe ori, se dovedesc a fi eficiente.

Dincolo de această observație, există și situații în care atribuirea poate genera o serie de erori. Cele mai întâlnite dintre acestea sunt: • amplificarea impactului cauzelor dispoziționale (interne) asupra comportamentului actorului „percepem comportamentul „celui/alte” ca și cum ar exprima un anumit profil de personalitate, mai degrabă decât să explicăm acțiunea sa prin intermediul unor factori situaționali.”; diminuarea cauzelor care determină o anumită reacție a actorului; • atribuirea unor cauze conjuncturale propriului nostru comportament simultan cu atribuirea unor cauze interne reacțiilor unui actor, în special în cazul unui eșec; • atribuirea succeselor unor cauze interne în paralel cu atribuirea eșecurilor unor cauze externe; • eroarea atribuirii stabil-instabil prin asocierea cauzală a unui rezultat modest cu un factor instabil pentru apărarea stimei de sine și a unei imagini egocentrice; • eroarea propriei supraestimări care se manifestă prin afirmarea unui fals consens, adică exagerarea numărului subiecților care gândesc și se comportă identic într-o anumită situație; • eroarea suprageneralizării, adică tendința subiecților de a prezenta, transforma un eveniment unic, accidental în factor general, durabil.

În explicarea cauzală a propriului comportament, cantitate de informație, deci perspectiva cognitivă este diferită, diferit este și câmpul motivațional, pentru actor este cunoscut, pentru observator este presupus și, nu în ultimul rând, centrul acțiunii este altul, actorul acordă atenție mediului în care acționează, în timp ce observatorul își focalizează atenția asupra celor care acționează. Este evident că inferențele realizate de observatorul naiv sunt, în cele mai multe cazuri, supuse greșeli, căci informațiile sunt incomplete. Folosind o schemă generală a explicației cauzale, un set

discursive, adică în zona concep-tualizării: organizarea, pe baza criteriilor strict logice, a unui număr de semnificații lingvistice rezultat din experiența social-istorică a unei colectivități. Este evident că aceste două fenomene sunt complementare, dinamice, iar schimbările care apar într-un nivel generează schimbări în celălalt nivel. În desfășurarea acestor procese, esențiale sunt modelele socio-culturale asimilate, baza matricelor operatorii ale percepției, reprezentării, gândirii, imaginației sociale, limbajul, cu dubla sa valență, de formă și instrument al gândirii, capacitatea de adevcare, coerență, completitudine a stimulilor în raport cu realitatea socială, mutațiile ce intervin în planul mentalităților, al cunoașterii. Relația dintre *categorizare* și atribuire este determinată de rolul grupului: toți indivizii dintr-un grup utilizează aceleași categorii pentru ordonarea, clasificarea elementelor realității sociale; grupul însuși reprezintă un cadru de repartizare a stimulilor social, iar, de cele mai multe ori, atribuirea se face în favoarea grupului pe baza unui tip particular de cauze pentru situații date. Pe baza interacțiunii dintre atribuire și *categorizare* pot fi aprofundate, înțelese și explicate unele aspecte ale comportamentului cotidian: folosirea unor scheme, scenarii precise, învățate în detrimentul activității reflexive (analiza factorială, de varianță). Totodată, se impune reconsiderarea, redimensionarea rolului pe care îl au stereotipurile. Din perspectiva atribuirii, prin intermediul stereotipurilor se confirmă, se întăresc, se rotunesc așteptările unui grup. Hamilton (1979) consideră că între stereotip și atribuire există o relație *circulară*. Este evident că impactul factorilor sociali, culturali asupra atribuirii relevă dorința de explicare, armonizare a relațiilor interpersonale, de grup, sociale, dar și necesitatea existenței unor sisteme de evaluare diferite. Înțelegerea atribuirii, a reprezentărilor sociale, a credințelor facilitează înțelegerea modului în care este construită imaginea socială.

Să ne cunoaștem profesorii: prof. univ. dr. ZAMFIRA MIHAIL:

BUCURIA DIN GRĂDINA CĂRȚILOR

Conf. univ. dr. Luiza MARINESCU

Există oameni care trăiesc prin și printre cărți, de parcă ar îngriji o grădină. Unii cresc trandafiri multicolori, alții crini sau alte și alte flori cu pagini în grădinile lor; paradoxul este că nu numai primăvara florile acestea înflorite dau un parfum suav, îmbătător, care ne îndeamnă să le privim, dezlipindu-le paginile - petale cu atenție, cu pasiune, toată vara, toată toamna și uneori, toate iernile vieții noastre. Când soarele verii sau al iernii le pălește, multe din cărțile – flori trebuie preschimbate în grădini viitoare. Sunt și alții care cultivă fructe pe care niciodată nu le-au semănat. Câteodată, aceștia iau în răs eforturile oamenilor ce îngrijesc și înțeleg semințele minunatei grădini cu cărți. Domnia Sa, Zamfira Mihail citește, povestește cu vocea-i caldă de altistă celor care o ascultă, cercetează și preschimbă vechile flori-cărți pentru a ne bucura în continuare de ele în toate anotimpurile vieții noastre. Cum altfel? Așa s-a format, așa a învățat, așa i-a încurajat să procedeze pe toți cei care s-au aflat în jurul Domniei Sale.

Născută la Chișinău, la 15 iunie, Doamna Profesoară Zamfira Mihail este cunoscută în mediile universitare și academice drept cercetător științific în domeniul slavistici și al lingvisticii comparate, doctor în filologie, profesor universitar. S-a format sub îndrumarea tatălui Domniei Sale, Ava Paul Mihail, fiind absolventă cu Diplomă de Merit a Școlii medii de fete nr.1, Iași, absolventă cu Diplomă de Merit a Facultății de Filologie, Universitatea „Al. I. Cuza”, Iași, specialitatea limba și literatura română. În 1968 a beneficiat de pregătire cu studii de lingvistică în cadrul unei burse de studii Deutsche Akademische Auslandsamt, Universitatea din Freiburg, Germania. În 1973 a aprofundat studiile de lingvistică comparată beneficiind de o bursă de studii la International Summer School, Universitatea din Salonic, Grecia. În 1974 a devenit Doctor în filologie, la Universitatea „Al. I. Cuza” – Iași, cu teza *Terminologia portului popular românesc*. În 1978 a fost distinsă cu Premiul „Timotei Cipariu” al Academiei Române pentru lucrarea *Terminologia portului popular românesc în perspectivă etnolingvistică comparată sud-est europeană*, Ed. Academiei, 1978. În 1988 a primit Premiul „B. P. Hasdeu” al Academiei Române, (acordat în 1990) împreună cu colectivul care a realizat transliterarea științifică, pentru ediția *BIBLIA 1688*. În 1988, a fost Visiting Professor la *Cursurile internaționale pentru tinerii lingviști*, organizate de către Academia Bulgară de Științe, Lovce, și a susținut prelegeri de *Etnolingvistică comparată sud-est europeană*. În 1991 a desfășurat activitate didactică ca profesor invitat la Universitatea de Stat din Chișinău și a susținut prelegeri de *Istoria limbii române*. A predat la Facultatea de Istorie a Universității din București în perioada 1991-1999 cursul special cu seminar *Istoria culturii române vechi*, cu referire specială asupra secolelor *XVII - XVIII*, la anii III-IV. În 1993 a fost distinsă cu premiul „Eudoxiu de Hurmuzaki”, împreună cu Paul Mihail, pentru lucrarea *Acte în limba română din Basarabia, 1812-1830*, vol. I, Ed. Academiei, 1993.

În anul 2000 a fost distinsă cu premiul „Ethnos”, „pentru întreaga activitate de cercetare în domeniul lingvisticii comparate și contribuțiile remarcabile în etnolingvistică și antropologie culturală”, acordat de Fundația culturală „Ethnos” din București. Din 1999 este profesor universitar la Facultatea de Limbi și Literaturi Străine, apoi, prin separare, la Facultatea de Limba și Literatura Română a Universității Spiru Haret, unde predă cursul de *Lingvistică generală* și cursul special *Civilizația cărții; tehnica redactării*.

Autoare harnică, dăruită de Creator cu perseverență, profunzime, tenacitate, acribie, vitalitate, longevitate și fertilitate creatoare, Domnia Sa Doamna Mihail este un model pentru toți, pentru cunoștințele și capacitățile sale utile muncii de cercetare. Pe lângă faptul că folosește curentul computerului, Domnia Sa este specialistă

în vechile manuscrise românești, are experiență didactică și de conducere a tezelor de licență, făcând parte din numeroase comisii de doctorat. Specialistă în manuscrisele lui Nicolae Milescu Spătarul pe care le-a cercetat cu pasiune, Domnia Sa are o bogată experiență în editarea textelor vechi românești și slavone (cunoscând atât paleografia chirilică cât și limbile franceză, rusă, germană, engleză, bulgară și greacă). Timp de 40 de ani a fost încadrată în activitatea de cercetare și a lucrat în echipă (echipa *Dictionarului limbii române*; echipa internațională în ancheta *Les outils dans les Balkans du Moyen Age a nos jours*, echipa *grantului Academiei Române 2005-2006*). A condus proiectul internațional româno-bulgar *Izvoare etnolingvistice ale sud-estului Europei* (1995-2005) și proiectul internațional de cercetări al Institutului de studii sud-est europene din București cu Academia de Științe din Chișinău (2006-2009). Face parte din societăți academice internaționale, fiind membră a Societății Române de Lingvistică, a Societății Române de Lingvistică Romanică, a Asociației slavistilor din România, a Comisiei de etnologie a Academiei Române, membră și reprezentată a României în Scientific Council a SIEF (Société Internationale d'Ethnographie et de Folklore); aleasă în 1990 la Congresul Internațional de la Bergen și realeasă la Viena în 1994 și la Amsterdam în 1998, membră în Comitetul Național al Asociației Internaționale de studii sud-est europene, președinta Comisiei Internaționale de Etnografie a AIESEE – Paris și președintă de onoare a „Societății bibliofililor din R. Moldova” – Chișinău.(...)

A călătorit în străinătate și în toate aceste deplasări a efectuat cercetări în arhive și în biblioteci, descoperind informații inedite, pe care le-a valorificat apoi în studiile și lucrările publicate. A participat la congrese și simpozioane științifice internaționale (cu prezentare de comunicări, care au fost apoi tipărite): București, Neptun, Bergen-Norvegia, Blagoevgrad, Chișinău, Salonic, Viena; Sofia, Strasbourg, Namur-Belgique, Kavala (Grecia), Tirana etc. Doamna Zamfira Mihail este considerată de lumea academică o specialistă pe al cărui blazon figurează pasiunea descifrării manuscriselor lui Nicolae Milescu Spătarul (vezi Zamfira Mihail *Nicolae Le Spathaire Milescu a travers ses manuscrits*, Editura Academiei Române, București, 2009). După comemorarea în anul 2008 a tricenarului morții marelui român exilat vreme de 37 de ani în Rusia, Nicolae Milescu Spătarul, studierea operelor sale aparținând patrimoniului cultural european a determinat-o pe Doamna Zamfira Mihail să-i descopere „exercițiile filologice din 1669, meritele enciclopedistului din cel de al XVII-lea veac, sensul noțiunii de timp din opera sa, difuzarea scrierilor orientale, Jurnalul „scrierilor despre călătorie” și opera manuscrisă transmisă fără autograful autorului. Concepută într-o elegantă limbă franceză academică, lucrarea

Există oameni care trăiesc prin și printre cărți, de parcă ar îngriji o grădină. Cu cât pasiunea și iubirea lor crește, cu atât florile-cărți continuă să înflorească și să-i buce. Când am cunoscut-o mai bine în grădina casei în care odinioară, la Iași George Calinescu și-a scris și revista *Jurnalul literar* și *Istoria literaturii române de la origini până în prezent*, Domnia Sa, Zamfira Mihail citește, scrie, povestește cu vocea-i caldă de altistă celor care o ascultă, cercetează și preschimbă vechile flori-cărți cu delicatețea-i caracteristică, pentru a ne bucura în continuare de ele în toate anotimpurile vieții noastre. Altminteri cum am mai putea re-cunoaște bucuria din grădina cărților în fiecare dintre anotimpurile vieților noastre?

Există oameni care trăiesc prin și printre cărți, de parcă ar îngriji o grădină. Cu cât pasiunea și iubirea lor crește, cu atât florile-cărți continuă să înflorească și să-i buce. Când am cunoscut-o mai bine în grădina casei în care odinioară, la Iași George Calinescu și-a scris și revista *Jurnalul literar* și *Istoria literaturii române de la origini până în prezent*, Domnia Sa, Zamfira Mihail citește, scrie, povestește cu vocea-i caldă de altistă celor care o ascultă, cercetează și preschimbă vechile flori-cărți cu delicatețea-i caracteristică, pentru a ne bucura în continuare de ele în toate anotimpurile vieții noastre. Altminteri cum am mai putea re-cunoaște bucuria din grădina cărților în fiecare dintre anotimpurile vieților noastre?

La Muzeul Peleş, prima ediție a Concursului național Carmen Sylva pentru tinere talente

Muzeul Național Peleş organizează prima ediție a Concursului național *Carmen Sylva* pentru tinere talente, competiție care se adresează tinerilor artiști amatori pasionați de pictură, fotografie, desen și design.

Scopul acestui proiect este ca Muzeul Național Peleş să acorde tinerilor șansa de a-și afirma talentul pentru *desen, pictură, design și fotografie*, iar celor care doresc o confirmare și o promovare a preocupărilor lor artistice, recunoscute doar în grupul de prieteni, li se oferă posibilitatea de a expune lucrările în fața unui public mai larg, care vizitează Castelul Peleş.

Prin acest tip de concurs se încearcă reluarea tradiției promovării tinerelor talente artistice, începută de Regina Elisabeta, Carmen Sylva, prin organizarea seratelor muzicale la Castelul Peleş, la care erau invitați artiști aflați la începutul carierei lor. Această activitate de mecenat a fost continuată de Principesa Maria, care a strâns în jurul ei artiști plastici ai vremii, patronând societatea *Tinerimea Artistică*. În Castelul Pelisor există mărturie ale acestei activități admirabile, reprezentate prin lucrări de artă plastică expuse în sălile deschise publicului.

Inscrierile pentru concursul ce se desfășoară pe o perioadă de nouă luni sunt programate în intervalul august 2011- 31 ianuarie 2012.

Tamara Buciuceanu-Botez va fi următoarea stea pe Walk of Fame-ul românesc

Actrița Tamara Buciuceanu-Botez a fost recompensată duminică, 4 septembrie, cu o stea pe „Walk of Fame” – *Aleea Celebrităților* din București pentru întreaga sa carieră, informează Teatrul *Metropolis*.

Tamara Buciuceanu-Botez s-a alăturat altor mari personalități ale teatrelor și filmului din țara noastră care au fost răsplătite cu o stea pe *Aleea Celebrităților*: Florin Piersic, în ianuarie, Victor Rebengiuc, în februarie, Radu Beligan, în martie, Amza Pellea (postum), în aprilie, Maia Morgenstern, în mai, și regizorul Alexandru Tocilescu, în iulie.

Actrița Tamara Buciuceanu-Botez s-a născut la Tighina (Republica Moldova), la 10 august 1929. A

absolvit Institutul de Teatru, la clasa profesorului Ion Bălățeanu, în 1952.

Actriță cu o bogată activitate desfășurată atât în teatru dramatic, cât și în cel de operetă, este, totodată, o frecventă prezență în emisiunile de teatru și de varietăți de la radio și televiziune. A fost angajată a Teatrului de Comedie, a Teatrului de Operetă, timp de 9 ani, și a Teatrului Bulandra, de unde s-a pensionat. A colaborat cu Teatrul Național de Televiziune, cu Teatrul Radiofonic, cu Teatrul *Odeon*, cu Teatrul *Constantin Tănase* (3 ani), cu Teatrul Național din București și din Iași.

Tamara Buciuceanu-Botez deține peste 20 de premii pentru interpretare și trei pentru întreaga activitate (UNITER, Ministerul Culturii și Cultelor, Asociația Internațională a Criticilor de Teatru - AICT - secția română). La 5 aprilie 2004, i-a fost decernat premiul UNITER pentru întreaga activitate și, la 14 aprilie 2004, a fost distinsă cu titlul onorific de „Societar de onoare al Teatrului Național București”. Actriței i s-a înmănat *Premiul pentru întreaga carieră* la Gala de închidere a festivalului TIFF 2008 (7 iunie), fiind totodată protagonista unei proiecții speciale a filmului *Culbul de viespi*, producție a anului 1987, în regia lui Horea Popescu, una dintre comedile spumoase ale cinematografului românesc.

Proiectul cultural „Walk of Fame” – *Aleea Celebrităților* este inițiat și organizat de Teatrul *Metropolis* și magazinul *Cocor*.

Stagiunea camerală ICR la Ateneu revine la toamnă cu trei concerte

Institutul Cultural Român continuă în această toamnă Stagiunea camerală ICR la Ateneu, cu o serie de invitați străini de prestigiu. Cele trei concerte, organizate în parteneriat cu Filarmonica „George Enescu”, sunt programate la Ateneul Român, în lunile octombrie, noiembrie și decembrie.

Potrivit ICR, stagiunea va fi inaugurată marți, 18 octombrie, cu un concert de excepție susținut de *London Winds*, ansamblu de suflători condus de Michael Collins, care va interpreta partituri consacrate de Bartók, Barber, Mozart, Dediu, Damase și Farkas.

Pe 22 noiembrie, va evolua *Ten Tors Orchestra*, din Marea Britanie, alcătuită din Simon Ible - dirijor, Ladislau Csendes- violă, Alexandru Matei -percute, Sorin Rotaru -percute.

Concertul organizat miercuri, 7 decembrie, îl are pe afiș pe Jordi Savall, supranumit „rege al muzicii vechi”, alături de ansamblul *Hespèrion XXI* și invitații lor.

2011 în cadrul Complexului Expo-zitional Vittorioano aflat în centrul Romei și va cuprinde 74 de opere aparținând unui număr de 24 de artiști români. Operele provin din cele mai importante muzee de artă ale României și oferă spre vizionare publicului italian și internațional din Roma creațiile marilor artiști ai avangardei românești în perioada 1910 - 1950.

Expoziția – curatoriată de Erwin Kessler - este realizată de Institutul Cultural Român din București și Ministerul Culturii și Patrimoniului Național în colaborare cu Comunicare Organizzando (Roma) reprezentată de Alessandro Nicosia, fiind promovată de Accademia di Romania din Roma și de Ambasada României în Italia.

Inaugurarea expoziției a avut loc vineri, 2 septembrie, la ora 18,30, în Saloul Central al Complexului Vittorioano.

Avangarda a pătruns pe scena artistică românească în momentul în care aceasta se deschidea către două tendințe ale modernismului internațional: postimpresionismul și expresionismul. În context traumatic al

Mihai Ionuț Grăjdeanu sau viața trăită intens, ca o bandă desenată

Am adus în fața dumneavoastră până acum diverși artiști plastici, dar Mihai Ionuț Grăjdeanu este primul mare talent în desen, profilat pe benzi desenate.

Mărturisesc faptul că nu este descoperirea mea. Mihai a fost remarcat de o jurnalistă, iar eu am descoperit, la rândul meu, în el un adevărat tezaur de imagini care a început deja să lucreze intens.

Dar, să o luăm metodic. Cine este, la urma urmei, Mihai Ionuț Grăjdeanu?

S-a născut la 30 ianuarie 1987, la Mangalia. La cosmică vârstă de 24 de ani, viața este toată înaintea sa. Face Facultatea de Management. Prin urmare, acum își manageriază singur drumul deselor până la public. Iată câteva date din cartea sa de vizită, de mare desener: *După Gratii* - prima bandă desenată pentru detinuții din penitenciarele din Romania, scenariu în colaborare cu Valentin Simionov, în ianuarie 2010 a apărut *Ciutanol*, vol I - primul

roman grafic românesc despre fotbal, scenariu scris împreună cu Andrei L.C. Toderașcu. Apoi apare lucrarea *Legendele Dacilor. Piața Sacră*, vol I. Publică mai multe reviste de benzi desenate.

Primele benzi desenate la care a lucrat, dar încă nu s-au publicat sunt:

Istoria alternativă a literaturii românești în benzi desenate (scenariu de Luca Dinulescu) și *O scrisoare pierdută* (adaptare după I.L. Caragiale)

Acum, chiar Mihai Ionuț Grăjdeanu ne va arăta, pentru ce s-a optrit la benzi desenate ? „Cea mai îndepărtată amintire cu mine desănând ar fi la vârsta de 7-8 ani. De ziua mamei, pe felicitările de 8 martie, făceam un mic desen, la fel și pe scrisorile către Moș Crăciun. În aceeași perioadă, în fiecare zi de 1 iunie, în Mangalia, se organiza un concurs cu desene pe asfalt. Pe făleza din Mangalia, unde acum se află *Aleea Stelelor*, zeci de copii se adunau și participau la concurs. Printre ei mă aflam și eu și fratele meu. Din câte mai fin minte, am câștigat niște premii acolo. Apoi, tatăl meu mă ducea la cinematograful de vară și vedeam filme de acțiune. Eram fascinat de povești, acțiune, personajele eroice și doream mult să fac și eu ceva în acest gen. Am început să-mi fac propriile benzi desenate, undeva

între 11 și 14 ani, cu creionul, pe foi A4 capsate. Unele dintre desene sunt și colorate”. Aceasta este declarația lui Mihai. În continuare, el mi-a mărturisit: „În școala generală, colegii mă cunoșteau mai bine în comparație cu liceul. Am avut, în școala generală, un prieten foarte bun, Vali, căruia îi desenam pe un caiet gros de română tot felul personaje. Era, de fapt, un fel de colaborare scenarist – desener, pentru că el îmi spunea mereu ce vroia să-i desenez - roboti, monștri, mașini - și eu îi desenam în stilul meu. Apoi, la *Salonul european de bandă desenată* din București, 2006, am fost cu un ghiozdan plin cu desene făcute de mine, pe care le-am arătat multor oameni din domeniu care se aflau acolo. Mi s-a oferit primul proiect de bandă desenată. A fost primul pas pentru mine ca artist de bandă desenată, primul contract, primii bani făcuți din benzi desenate, la 19 ani. Este vorba de lucrarea *Istoria alternativă a literaturii române în benzi desenate*”.

Îl întreb pe Mihai, cine este *Ciutanol*, personajul principal care dă numele cărții sale?

„Este primul roman grafic românesc dintr-o serie de trei volume ce vor apărea până la final. În prezent, pregătesc cel de-al doilea volum și sper să-l lansez în curând. Denumirea de *ciutanol* provine de la un regionalism din Dobrogea, care înseamnă pitic, copil și este porecla pe care o primește personajul principal, Mihai Dumitrescu, de la colegii săi

din echipa de fotbal. Sunt, în total, 120 pagini color de bandă desenată. Munca la desene a durat trei luni de zile. Scenariul este realizat împreună cu Andrei Toderașcu. Romanul grafic, spre deosebire de bandă desenată, se adresează și unui public matur. Îmi doresc ca pe viitor să mă auez numai pe acest gen, pentru că mi se potrivește mai bine ca artist”.

Detalii despre Mihai Ionuț Grăjdeanu se pot afla la următoarea adresă: www.mihaiibd.blogspot.com.

La final, îi urăm, din toată inima, felicitări și succesele pe care le merită din plin. Așteptăm, cu mare interes, următoarele sale cărți, expoziții sau alte proiecte, toate purtând efigia de aur a talentului său deosebit.

Aristotel BUNESCU

By train. . .

Conversație de vară

Peste tot vedem și ne întâlnim cu oameni. În mașini, spre muncă, spre școală, spre casă, în mall, la facultate etc. Oameni pe care nu îi cunoaștem și pe care poate nu îi vom cunoaște niciodată cu adevărat. Oameni pe care într-o secundă ne permitem să îi catalogăm sau să îi apreciem. Oameni de la care, poate, avem ceva de învățat. Am găsit un loc în care poți să cunoști oameni, un loc neutru pentru toți. În tren. . .

Săptămânal merg în jur de 720 de km cu trenul. Cel puțin în ultima perioadă tind să cred că am petrecut mai mult timp împreună cu CFR-ul decât cu familia mea. Aproximativ șase ore dus și șase ore întors. În niciun alt loc nu poți să ajungi să cunoști oamenii mai bine decât în tren. După două ore de mers, deja îți se face chef să vorbești, să te destăinuie, să povestești. Iar pentru cine are ochi să vadă, oamenii „spun” multe prin gesturi.

Trenul Rapid 663. Ora 23, fix. Urc, bineînțeles după ce îmi cumpăr bilet. Este destul de aglomerat pentru că este vineri și toată lumea se duce *acasă*. Oamenii se îndreaptă spre cei dragi pentru a petrece sfârșitul de săptămână.

„Tehnologia schimbă tot!” De câte ori nu ați auzit această propoziție? Fie că este vorba despre felul în care ne petrecem timpul, sau felul în care comunicăm unii cu alții, fie că este vorba de tot ceea ce ne înconjoară. Este adevărat. Dar important este felul în care o schimbă. Dacă tehnologia reușește să ne aducă mai aproape unii de alții sau ne ajută să fim mai civilizați, dacă ne ajută să ne simțim în siguranță, înseamnă că o folosim într-un scop pozitiv. Realitatea, însă, ține morțiș să nu ne dea dreptate. Tehnologia tinde să ne izoleze.

Totul se vede diferit în tren. Lumea este așa cum vrea sa pară, nimeni nu știe nimic cu certitudine despre cel de lângă el. Tinere elegante, cu tocuri incomode, „accesorizate” cu fire de la căști, din care se aud ritmuri care de care mai diferite și incredibil de zgomoase. Tineri cu laptop-uri, pe care le deschid la câteva secunde după ce au urcat în tren, astfel că se retrag. Paradoxal, deși sunt înconjuși de oameni, sunt singuri cu tehnologia lor. Au mai rămas cei mai în vârstă, bătrâni cu slăbiciuni fizice, cu mâini tremurânde; ei mai fac conversație, asta până când oboseala îi cuprinde și adorm. Le place să povestească în general despre tinerețea lor, să își aducă aminte despre trecutul lor glorios, despre ce au îndurat și despre ceea ce au realizat.

Culorile avangardei.

Arta în România între 1910-1950

După ce în 2009 a fost prezentată cu succes la Lisabona și Praga, e x p o z i ț i a itinerantă *Culorile avangardei. Arta în România între 1910-1950* ajunge la Roma într-o f o r m u l a expozițională special concepută pentru Cetatea Eternă. Expoziția este găzduită din 3 septembrie până în 15 octombrie

primului război mondial această deschidere ideologică și estetică s-a întrerupt, permițând spiritului transgresiv și original al avangardei să se infiltreze și să pătrundă în modernismul românesc, un modernism destul de moderat din anumite puncte de vedere. Comprezența și contaminarea reciprocă între inovația relativ tardivă a avangardei și modernismul intens conservator și tradiționalist al artei naționale au constituit elementele de bază ale artei românești în perioada dintre cele două războaie mondiale și au reprezentat, de asemenea, fundalul pe care - după 1945 - s-a înregistrat închiderea estetică și fuzionarea artei cu propaganda realismului socialist.

În loc de a ceda ispitei de a opera o selecție pedantă și puristă care ar fi extrapolat operele avangardiste din contextul istoric atât de variat și de bogat al artei românești din prima jumătate a secolului XX, această expoziție vorbește despre un fenomen istoric și cultural extraordinar de dens și de complex, acela a coabitării, al tensiunii, al discordiei și al influențelor reciproce între modernism, avangardism și tradiționalism în perioada cuprinsă între cele două războaie mondiale - declara curatorul Erwin Kessler.

Potrivit Biroului de presa al Accademia di Romania, operele expuse provin din nouă muzee de artă din România și poartă semnătura următorilor artiști: Apar Baltazar, Victor Brauner, Marius Buncescu, Ștefan Dimitrescu, Hans Eder, Marcel Janco, Petre Iorgulescu, Yor, Max Herman Maxy, Hans Mattis-Teutsch, Corneliu Michăilescu, Theodor Pallady, Jules Perahim, Alexandru Phoebus, Elena Popeea, Ștefan Popescu, Magdalena Rădulescu, Camil Ressu, Szolnay Sándor, Ion Theodorescu Sion, Francisc Șirato, Jean Al. Steriadi, Nicolae Tomița, Ion Țuculescu, Alexandru Ziffer. Patru mari teme țin în filigran articularea spațiului expozițional: pathosul poetic al temelor sociale, utopiile identității, angosae și vise urbane, sfârșitul călătoriei.

Operele de artă din expoziția *Culorile Avangardei. Arta în România între 1910-1950* sunt cuprinse și comentate în catalogul bilingv (italian/englez), realizat cu această ocazie.

Corina GHIGA

AVEM NEVOIE DE SUCCES! EI NI-L OFERĂ.

Argint la Olimpiada Internațională de Geografie

Lotul olimpic al României a cucerit două medalii de argint la ediția Olimpiadei Internaționale Central-Europene de Geografie, desfășurată în Cehia (Brno-Jedovice), în perioada 24-27 august, conform edu.ro. În cadrul olimpiadelor internaționale desfășurate vara aceasta, elevii români au obținut 44 de medalii, la

materile: informatică, matematică, fizică, chimie, biologie sau geografie. Cei doi medaliați la Olimpiada Internațională Central-Europene de Geografie 2011:

Vladimir Rumleaschi (clasa a XII-a) - Colegiul Național - Iași (Județul Iași)

Constantin Popa (clasa a XI-a) - Colegiul Național *Nicu Gane* - Fălticeni (Județul Suceava)

Lotul național al României (compus din patru elevi) s-a pregătit în perioada 4-15 august, la Iași. Alături de profesorii elevilor au participat și două cadre universitare.

Tenorul *Operei Naționale* București, Hector Lopez, câștigător al concursului internațional de canto din Polonia

Tenorul Hector Lopez, prim solist al Operei Naționale București, a câștigat cea de-a XIII-a ediție a concursului internațional de canto organizat de Opera na Zamku (*Opera la Castel*), teatrul liric din Szczecin (Polonia). Evenimentul s-a desfășurat în data de 25 iunie 2011.

În fiecare an, spectatorii, adunați în curtea interioară a castelului ce găzduiește scena lirică a orașului, au ocazia să asculte câteva dintre cele mai valoroase voci lirice ale Europei. Hector Lopez a fost în acest an favoritul publicului adunat în curtea *Castelului Ducilor* de Pomerania din Szczecin. El a câștigat inimile spectatorilor cu celebra arie *Nessum dorma* din actul al III-lea al operei *Turandot* de Giacomo Puccini (lucrare cuprinsă și în repertoriul ONB) și cu zarzuela *La Tabarera del puerto* de Pablo Sorozábal.

Născut în 1974, de origine mexicană, Hector Lopez a studiat muzica la Conservatorul Național din Mexico City, specializându-se apoi cu nume mari ale scenei internaționale precum Renata Scotto, Plácido Domingo și Shilley Verret. A debutat în 2000, în *Răpirea din Serai*, de Wolfgang Amadeus Mozart, la *Mexico City Opera*. Ca solist al Operei Naționale București, repertoriul său conține roluri din opere de Wolfgang Amadeus Mozart, Gaetano Donizetti, Giuseppe Verdi, Giacomo Puccini, Georges Bizet, Charles Gounod etc.

Hector Lopez nu este primul tenor al Operei Naționale București care câștigă competiția poloneză. În 2008, Teodor Ilincăi și Marius Manea au încântat spectatorii de la Szczecin cu talentul lor, cei doi artiști ajungând astăzi nume recunoscute pe cele mai mari scene ale lumii.

Cinty Ionescu a câștigat Premiul de excelență la Festivalul Internațional New York Fringe

La 28 august, fringeNYC a anunțat câștigătorii celei de-a 15-a ediții a *Festivalului Internațional New York Fringe 2011*. Un juriu independent, alcătuit din 50 de profesioniști din domeniul teatrului, i-au acordat VJ-ului Cinty Ionescu premiul de excelență pentru design-ul video al piesei *Nils' Fucked Up Day*. Această distincție, venită din partea criticii americane, reprezintă o recunoaștere a activității artistice emergente Cinty Ionescu, dar și a spectacolului în sine. Cinty este la a doua prezentă într-un festival de teatru din New York – după ce a făcut video design și VJ-ing live pentru spectacolul *Concreții* din *Underground Zero Festival* (2010).

După participarea, în premieră, la ediția din 2007 a *Festivalului Internațional New York Fringe* cu spectacolele „Bucharest Calling” și „The Sunshine Play” (ambele scrise de Peca Ștefan și regizate de Ana Mărgineanu), Teatrul LUNI de la *Green Hours* a revenit la *FringeNYC* între 12 - 28 august 2011, cu spectacolul scris și regizat de Peca Ștefan, *Nils' Fucked Up Day*. Teatrul LUNI a fost astfel singurul teatru independent din Europa de Est

prezent în cel mai amplu festival teatral din America de Nord, devenind o prezentă constantă în manifestările teatrale din metropola americană după două participări la *FringeNYC* (2007, 2011) și una la *Underground Zero Festival* (2011), cu spectacolul *Concreții* în regia lui Alexandru Mihăescu). Institutul Cultural Român din New York a sprijinit toate aceste prezente ale teatrului românesc la New York.

Cu toate că a fost descrisă de unii critici drept „cea mai obscenă piesă din teatrul românesc actual”, *Nils' Fucked Up Day* a fost și continuă să fie un cert succes de public, fiind primită foarte bine de critica new yorkeză.

Mix de multimedia, interactivitate și jocuri ale limbajului, spectacolul propune o manieră incitantă de a privi lumea contemporană și stereotipurile sale. Din distribuție fac parte unii dintre cei mai talentați tineri actori ai scenei (independente și oficiale) din București – Radu Iacoban, Cătălin Babliuc, Mădălina Ghițescu, Ileana Manolache și Tudor Aaron Istodor.

Artiști români la Festivalul *Ars Electronica* 2011 din Austria

Daniel Dorobanțu, Michaela Konrad și Eugen Neacșu au fost găzduiți pentru prima oară de către AEC în februarie 2010, în cadrul *Festivalului BD NEXT COMIC*, cu o instalație multimedia intitulată *Memories of Now*. În 2011, AEC a decis includerea instalației în programul permanent al secțiunii DEEP SPACE a AEC, iar în aceasta toamna cei doi artiști au primit invitația de a participa la Festivalul *Ars Electronica* cu o versiune nouă a instalației (The Spirit Of the Positrons) și de a realiza cel mai mare comic-multimedia prezentat vreodată în Austria. Produsul va fi apoi inclus în programul permanent al secțiunii DEEP SPACE, pe toată durata anului 2012.

Inaugurat în 1979, Festivalul *Ars Electronica* este una dintre cele mai importante platforme de expunere a artei electronice/digitale din lume și, totodată, un laborator al artei electronice contemporane situat la confluența dintre artă, tehnologie și societate: aproape 300 de evenimente, 570 de artiști din 25 de țări, 571 de jurnaliști acreditați cu ocazia ediției din 2011 și 90.000 de vizitatori în 2010. Daniel Dorobanțu și Eugen Neacșu marchează prima prezență românească în cadrul festivalului în ultimii 13 ani, după cea din 1998 a lui Clăin Dan.

Anul acesta, Festivalul AEC este dedicat temei ORIGINII și a fost conceput împreună cu CERN (Laboratorul European pentru Fizica Particulelor Elementare - cel mai mare laborator de cercetare a particulelor elementare din lume), iar lucrarea trioului Dorobanțu/Neacșu/Konrad va fi prezentată în cadrul unei proiectii-concert de o oră în secțiunea *Deep Space* a muzeului AEC, un spațiu ultramodern, punct de atracție constant al AEC, vizitat de peste 100.000 persoane pe an, cu o suprafață de proiecție de 16x9m2, dotat cu o instalație audio de mare fidelitate și opt proiectoare capabile să genereze imagini cu rezoluție uluitoare.

Născută prin fuziunea muzicii electronice cu comic art-ul, instalația intermedială *The Spirit Of the Positrons* – a cărei prezență în festival și în cursul anului 2012 este asigurată cu sprijinul ICR Viena - propune o suită de scenarii plasate în infinitul spațiului cosmic și pe o serie de planete neolocalizabile, metafore ale suspensiilor determinărilor obișnuite ale existenței. E o lume paralelă în care singurele evenimente posibile sunt cele interioare: aventuri ale minții, drame ale conștiinței și tribulații emoționale. Coloana sonoră metabolizează suita grafică și o transformă într-o serie de evenimente acustice. Pornind de la extraordinarele claviaturi tehnice disponibilă în *Deep Space* proiectia va oferi spectatorilor narațiuni vizuale multiple construite la fața locului sub o cupolă sonoră mereu schimbătoare.

Mihai Mălaimare Jr. filmează noul lungmetraj al lui Paul Thomas Anderson

După ce a lucrat cu Francis Ford Coppola la trei lungmetraje, tânărul director de imagine român face acum echipă cu autorul lui *Punch-Drunk Love* și *There Will Be Blood*. Românul l-a înlocuit pe celebrul Robert Elswitt, iar prin fața aparatului său trec Philip Seymour Hoffman, Amy Adams, Joaquin Phoenix și Laura Dern.

Proiectul, despre care s-a spus o vreme că nu are titlu, fiind numit *Untitled Scientology Project, Untitled Western Project* și, în final, *The Master*, tratează despre împrejurările în care a luat ființă o mișcare religioasă similară cu *Biserica Scientologică*, dar numită *The Cause*. Philip Seymour Hoffman, care a mai lucrat cu PTA, interpretează rolul principal, cel al unui bărbat, pe nume Lancaster Dodd, și care, întors traumatizat din război, încearcă să se regăsească fondând o mișcare spirituală, care va lua avânt în anii 50.

Producătorii au înțeles, însă, să precizeze ca filmul nu tratează despre *Biserica Scientologică*, ci despre al Doilea Război Mondial, după ce se pare ca persoane publice aparținând *Bisericii Scientologice* au încercat, la Hollywood, să blocheze proiectul, de teama ca acesta să nu dezvăluie aspecte considerate secrete ale religiei lor.

Paralela cu *Biserica Scientologică* nu poate fi evitată. Și fondatorul acesteia, L. Ron Hubbard, a fost combatant în cel de-al Doilea Război Mondial, lansând scientologia în anii 50.

Distribuția e completată de Amy Adams (care va fi soția personajului principal), de Joaquin Phoenix (care îl înlocuiește pe Jeremy Renner și joacă personajul ce este „mâna dreaptă” a lui Dodd), de Laura Dern și de Lena Endre. *The Weinstein Company* a obținut drepturile de distribuție încă înainte de începerea Festivalului de la Cannes. Filmul e produs de *Amnapurna Productions*.

Inițial considerat ca făcând parte din echipă, Robert Elswitt a fost înlocuit pentru ca avea alte angajamente, printre care să filmeze *The Bourne Legacy*. Mihai Mălaimare Jr., care a intrat în cercul de colaboratori ai lui Francis Ford Coppola odată cu filmul pe care acesta l-a făcut în România, *Youth Without Youth*, a părăsit pe urmă România lucrând la următoarele două proiecte ale lui Coppola, *Tetro* și *Twist Now and Sunrise*.

Mihai Mălaimare Jr. e un nume deja cunoscut în SUA. În 2007, *Variety* l-a trecut în Top 10-ul celor

zece directori de imagine ai anului. A fost, de asemenea, primul operator român nominalizat la un mare premiu internațional - *Independent Spirit Award* - în 2008, pentru *Youth Without Youth*.

Potrivit blogs.indiewire.com, filmările la lungmetrajul lui Paul Thomas Anderson ar fi început deja, iar acestea s-ar face pe 65 mm. Misterul care înconjoară producția e destul de dens. De pildă, numele operatorului român a ajuns greu la lumină, după ce fusese dat ca sigur numele colaboratorului obișnuit al lui PTA, Robert Elswitt.

Filmarea pe 65 mm presupune o rezoluție mai mare decât cea pe 35mm. Unul dintre motivele pentru care în ultimii ani nu s-a mai filmat pe 65 mm e faptul că este o operație costisitoare. Printre filmele turnate în întregime pe 65mm/70mm se numără *Hamlet*, de Kenneth Branagh (1996). Și Terrence Malick a filmat parțial pe 65mm pentru *Lumea nouă/The New World*.

Blogs.indiewire.com spune că filmările se desfășoară la Vallejo, California, și că premiera e fixată pentru 2012. Se speculează că filmul va fi lansat la timp cât să intre în cursa pentru *Oscar*.

Filmul românesc - invitatul special al festivalului de la Reykjavik

Din dragoste, cu cele mai bune intenții
regia: Adrian Sitaru

său de debut *Pescuit sportiv*. De asemenea, trei dintre cele mai apreciate scurtmetraje marca Sitaru: *Colivia*, *Lord* și *Valuri* vor fi proiectate în cadrul acestei secțiuni, în prezența regizorului.

Programul *Focus pe România* se bucură de cele mai noi și premiate producții cinematografice de lungmetraj sau documentare: *Visul lui Adalbert*, de Gabriel Achim, *Crulic*, de Anca Damian, *Loverboy*, de Cătălin Mitulescu, *Periferic*, de Bogdan George Apetri, *Marți după Crăciun*, de Radu Muntean, *Autobiografia lui Nicolae Ceaușescu*, de Andrei Ujică, și *The Shukar Collective Project*, de Matei-Alexandru Mocanu.

Sâmbătă, 24 septembrie, în cadrul festivalului, va fi Ziua României, care va cuprinde atât proiectii de filme, cât și evenimente speciale, precum vernisajul expoziției „Portrete subiective”, în prezența fotografului Alex Gălmeanu, sau concertul de balkan-electro susținut de DJ Nico de Transilvania. Expoziția de fotografie, ce va putea fi vizitată pe întreaga durată a festivalului, va avea loc la *Nordic House* și va include 30 de portrete ale celor mai cunoscuți regizori și actori români.

Pe lângă acestea, în jurul competiției oficiale a fost invitat Tudor Giurgiu, președintele *Festivalului de Film Transilvania*, alături de nume importante ale cinematografiei mondiale. Secțiunea românească este una dintre cele mai ample organizate în cadrul unui festival de film ce se bucură de o largă apreciere internațională. Aflat la a opta ediție, festivalul primește în fiecare toamnă peste 25.000 de invitați, foarte mulți din Marea Britanie, dar și din țările scandinave și S.U.A.

Programul *Focus pe România* este organizat de Institutul Cultural Român din Londra în parteneriat cu *Festivalul de Film* de la Reykjavik și face parte dintr-o serie, menită să promoveze filmul românesc contemporan în 2011, care a cuprins proiecte similare la Belfast, Dublin și Londra.

Periferic
regia: Bogdan George Apetri

Alex Gălmeanu

Filmul de pe Bulevardul Capucinilor

Silviu ȘERBAN

Pe lângă performanța de a fi primul *Oscar* pentru cel mai bun film, *Wings* (*Aripi*) este, totodată, și singurul film mut care s-a câștigat vreodată la această secțiune. Produs la doi ani după marele succes înregistrat de King Vidor cu *The Big Parade*, filmul lui Wellman revine asupra dramelor soldaților americani luptând în Primul Război Mondial, dar, de data aceasta, dintr-un alt unghi: nu mai este o perspectivă critică asupra războiului, ci o rememorare a actelor exemplare săvârșite de piloții implicați în luptele aeriene (*dogfight*) cu avioanele inamice

germane. Apariția pe ecrane a lui *Wings* survine la scurt timp, în același an, 1927, de la istoricul zbor transatlantic (New York-Paris) al lui Charles A. Lindbergh, al cărui omagiu - adus piloților americani din Primul Război Mondial - deschide filmul lui Wellman. Proiectul realizării unei pelicule dedicate to those young warriors of the sky, whose wings are folded about them forever (tinerilor luptători ai aerului ale căror aripi s-au frânt pentru todeauna) aparține companiei Paramount, care îl cooptează pe Wellman ca regizor, datorită experienței sale aviatice din Primul Război Mondial.

Scenariul este furnizat de o năvălă a lui John Monk Saunders, el însuși posesor al unei experiențe aviatice, ca instructor de zbor în timpul Primului Război Mondial, și este centrat pe două planuri: pe de o parte, aventura aviatică a doi piloți americani, John Powell (Charles „Buddy” Rogers) și David Armstrong (Richard Arlen) pe frontul francez; iar, pe de altă parte, disputa sentimentală dintre aceștia legată de iubirea pentru aceeași fată, Sylvia Lewis (Jobyna Ralston), dispută alimentată de o neînțelegere, în realitate Sylvia fiind îndrăgostită de David. Personajul feminin central însă nu este Sylvia, ci Mary Preston (interpretată de Clara Bow), vecină cu John și iubindu-l în secret pe

Oscar pentru film, dar nu și pentru regizor

acesta, care, ulterior plecării pe front a celor doi aviatori, se înrolează ca șofer pe ambulanță. Ajungând pe frontul francez, Mary află de actele eroice ale lui John, pe care îl întâlnește apoi într-un context bahic, într-o permisie la Paris. Relația dintre John și David

Distribuția a permis filmarea secvențelor de zbor cu implicarea chiar a actorilor principali. În cazul lui Arlen a fost mai simplu, acesta având, ca și regizorul și scenaristul filmului, experiență aviatică. Rogers, neavând experiență ca pilot, este însă instruit, luând lecții

Wings

(William A. Wellman, 1927)

se îmbunătățește pe măsură ce războiul îi aduce în ipostaze care aruncă în plan secund disputa sentimentală, cei doi ajungând până la urma foarte buni prieteni. Supraviețuiește războiului însă doar John, răspunzător, totodată, de moartea bunului său prieten David. Scăpând cu viață după eșuarea avionului său în spatele liniilor germane, David reușește să străgura un avion german căutând să se întoarcă la ai săi. Pe drumul de întoarcere este interceptat însă de John, care, crezând că are de-a face cu un *Heinie*, îl doboară fără să bănuiască faptul că în același timp își ucisese cel mai bun prieten.

de zbor, fapt ce i-a permis lui Wellman să filmeze prim-planuri cu cei doi în timpul zborului. În ceea ce privește locul de filmare, inspirat de *The Big Parade*, care pentru cele mai importante scene de luptă utilizase platourile din San Antonio, Wellman alege să filmeze întregul film în San Antonio, utilizând, în același timp, și resursele umane și materiale ale bazei aeriene de a Kelly Field. Totodată, *Wings* beneficiază și de prezența unor nume importante, deși în roluri mai mici, ale cinematografiei americane atunci încă tânără. Este vorba, în primul rând, de Gary Cooper la început de carieră, în rolul lui Cadet

White, un pilot veteran, pe care cei doi îl întâlnesc atunci când aceștia încă nu avuseseră primul zbor. Scurta întâlnire este una premonitoare, sugerând pericolele presupuse de statutul de aviator, Cadet White murind câteva minute mai târziu, în urma unei ciocniri cu un alt avion, în timpul unui zbor de antrenament. În film apare și Hanry B. Walthall, cunoscut din rolul de inițiator al Ku Klux Klan-ului din *The Birth of a Nation*, acum ca tată, imobilizat într-un scaun cu rotile, al lui David Armstrong. Nu în ultimul rând, *Wings* prilejuiește în câteva secvențe și întâlnirea cu comicul El Brendel, ca soldat american de origine olandeză, aspirant la statutul de pilot, însă până la urmă înrolat doar ca mecanic, care își arată de fiecare dată patriotismul, subminat de proveniența sa, „fluturând” drapelul american tatuat pe biceps.

Wings impresionează prin realismul scenelor filmate în cadrul zborurilor și luptelor aviatice. Până la acea vreme aceste genuri de scene nu implicau zborul efectiv al protagoniștilor. Niciodată actorii nu fuseseră în același timp și piloți. Pentru Wellman, deși *Wings* nu este cel mai bun film al său, totuși, pelicula din 1927, realizată la 29 de ani, a fost singura producție pentru care a obținut Oscarul pentru cel mai bun film la chiar prima ediție a premiilor oferite de „Academia de arte și științe ale filmului”, ce a avut

loc, pe 16 mai 1929, la Hotel *Roosevelt* din Hollywood. În același timp, însă, prima ediție a Oscarului marchează prezența curioasei situații, repetată de câteva ori de-a lungul istoriei sale, când un film primește Oscarul, iar regizorul său nici măcar o nominalizare.

* * *

Și pentru a rămâne în atmosfera timpului, propunem în continuare pelicula ce a marcat debutul ascensiunii filmului sonor, *The Jazz Singer* (*Cântărețul de jazz*), film realizat în același an cu *Wings*, 1927, și care a avut patru nominalizări la aceeași primă ediție a Oscarului din 1929.

Atenție, se-nchid ușile!

Urmează stațiile *Jiului* și *Parc Bazilescu*

După mai bine de 20 de ani de când au început lucrările, bucureștenii au, începând din 1 iulie 2011, două noi stații de metrou: *Jiului* și *Parc Bazilescu*. Acestea vin în completarea Magistralei IV de metrou *Gara de Nord 2 - I Mai*, și sunt dotate cu aparate automate de unde pot fi cumpărate cartelele și care acceptă card, monede sau bancnote, dar care nu dau rest. De asemenea, noile stații sunt dotate atât cu lifțuri pentru persoanele cu dizabilități, cât și cu pardoseală cu striaii pentru a ajuta persoanele cu probleme de vedere să se orienteze mai ușor. Inaugurarea celor două stații s-a făcut în prezența directorului Metrorex, Gheorghe Udriște, a ministrului Transporturilor, Anca Boagiu, dar și a premierului Emil Boc. „Astăzi nu inaugurăm doar două noi stații de metrou, astăzi arătăm că și în România niște lucrări de calitate pot fi executate la timp, chiar de firmele românești”, a declarat ministrul transporturilor, care în continuare a precizat că „în următorii 10 ani, este prevăzută execuția altor 65 de stații de metrou cu o valoare totală de 8,5 miliarde de euro.” De cealaltă parte, șeful Guvernului a apreciat că finalizarea acestui proiect va ajuta la fluidizarea traficului în Capitală și poate fi considerată drept o dovadă că Bucureștii reprezintă pentru guvern „un obiectiv prioritar” de investiții. „Guvernul va continua lucrările la alte tronsoane, respectiv Drumul Taberei și legătura cu aeroportul Otopeni, o parte dintre lucrări urmând să fie demarate chiar în acest an”, a spus Emil Boc.

De ce s-a schimbat denumirea stației de metrou *Pajura* în *Jiului*

Prin punerea în exploatare cu călători a celor două noi stații de metrou, *Jiului* și *Parc Bazilescu*, lungimea rețelei de metrou a Bucureștiului a ajuns la 69,25 km cale dublă și un număr de 51 de stații, în care „*trenul galben*” oprește zi de zi. Directorul Metrorex, Gheorghe Udriște, a precizat că deschiderea celor două stații de metrou era o necesitate pentru București, deoarece zona în care sunt amplasate este „deficitară din punct de vedere al traficului la suprafață”. Din punctul său de vedere, stațiile *Jiului* și *Parc Bazilescu* vor fluidiza „cu siguranță” traficul în București Noi. Întrebat câți călători sunt așteptați să tranziteze cele două stații, Udriște a explicat: „*Noi avem o capacitate de 50.000 de călători pe oră și pe sens, dar socoteala de acasă nu se potrivește cu cea din larg. Probabil că vom avea în jur de 7-10.000 de călători.*” Totodată, directorul Metrorex a explicat și de ce s-a modificat denumirea stației *Jiului*, care inițial trebuia să se numească *Pajura*, după strada din apropiere. „*Adevărata stație «Pajura» va fi înspire Otopeni, unde e situat cartierul cu același nume. Astfel, am ales pentru stația din București Noi numele unei alte străzi apropiate, «Jiului».*”

Două decenii de muncă

Lucrările de construcție a Magistralei IV de metrou, care trebuia să lege Gara de Nord de cartierul București Noi au început la finele anilor '80, acestea continuând până în anul 1991, când structurile de tuneluri și de galerii erau terminate în proporție de 30%. Din lipsă de fonduri, lucrările au stagnat până în 1997, când în urma unui credit european s-a reluat finalizarea a patru stații de metrou ale Magistralei IV, cuprinse între *Gara de Nord* și *I Mai*. În martie 2000, acestea aveau să fie deschise publicului călător. Nouă ani mai târziu, lucrările pentru finalizarea celorlalte două stații ale magistralei verzi - *Jiului* și *Parc Bazilescu* - s-au reluat și s-au desfășurat într-un ritm accelerat. Numai în ultimele șase luni, o armată de 500 de muncitori au fost implicați în montarea „dotărilor” și la finisajele stațiilor. Astfel a fost posibil ca, la începutul lunii iulie să fie deschise cele două stații. Între ele, specialiștii spun că trenurile circula cu o viteză cuprinsă

între 35 și 80 km/h. La această viteză, distanța dintre două stații se parcurge cam în două minute, cel mult două minute și jumătate. Însă, până la atingerea acestor performanțe, au existat numeroase impedimente. „*În general, s-a lucrat la o adâncime de 10-15 metri, zona cea mai de jos fiind în apropiere de Podul Constanța. Acolo am executat și cea mai dificilă parte a lucrării, deoarece galeria de metrou trece pe sub două apeducte foarte mari. Prin ele se face alimentarea cu apă a părții de nord a orașului și de aceea nu am putut, sub nici o formă, să le deviem cursul nici pe verticală, nici pe orizontală*”, explica directorul general al Metrorex, Gheorghe Udriște, citat de România liberă.

Alte două stații în doi ani

Deși în urmă cu două luni a primit două stații, Magistrala IV de metrou se va extinde în continuare, în plan fiind alte două stații: *Laminorului* și *Cast Străulești*. Licitația pentru execuția acestora va fi lansată în toamna acestui an, termenul de finalizare a lucrărilor fiind, însă, incert. „*Sperăm că în doi ani vom da în folosință cele două stații*”, a precizat Gheorghe Udriște. Totodată, Magistrala IV se va extinde și în câlălit sens, urmând a se întinde până în sudul Capitalei. Stațiile planificate de Metrorex pentru această direcție sunt *Hașdeu*, *Palatul Parlamentului* și *Catedrala Mântuirii Neamului*, după care linia se va uni cu Magistrala II-a, în stația *Eroii Revoluției*. Însă, pentru această rută, Metrorex nu a elaborat încă studiul de fezabilitate.

Datele tehnice ale tronsonului *I Mai - Jiului - Bazilescu*

- 300 milioane de lei cost total; 2,6 kilometri lungimea celor două stații; 5-10 mii de noi călători vor folosi zilnic acest tronson; 6.500 mp placaje ceramice și din piatră naturală folosite; 70 de kilometri de cabluri electrice; 14 kilometri de conducte; 42 de monitoare tv pentru o televiziune cu circuit închis; 7 scări rulante 7 lifțuri pentru accesul persoanelor cu handicap.

Foto și text: Mihăiță ENACHE

Programul Televiziunii România de Mâine și RRM Student FM

TVRM Educațional

LUNI – 5 septembrie 2011

07:00 **Ecumenica**. Emisiune de Sorin Bejan
08:00 **Stele de mâine**. Emisiune de Dumitru Lupu
08:30 **Vorbiți, scrieți românește!**
Emisiune de Valeriu Marinescu
09:00 **Nimic fără lege**. Emisiune de Florin Făiniș
09:30 **Virtuți și vicii**.
Emisiune de Alexandru Lucinescu
10:00 **Dor de-acasă**. Emisiune de Puiu Stoicescu
12:00 **Film documentar – Tehnologia azi**
12:30 **Slăgăr fix**
13:00 **Cum vă place!**
Emisiune de Alexandra Teodorescu
14:00 **TVRM-edicina. Prof. univ. dr. Dorin Sarafoleanu la dispoziția dvs.**
14:58 *Promo USH*
15:00 **Film documentar – Tehnologia azi**
15:30 **Haretistii**. Realizator Teodora Vlad
16:15 **Slăgăr fix**. Emisiune de Sorin Lupașcu
16:30 **Tomorrow, today**. Emisiune de Oana Popescu
17:00 **Viața ca un spectacol**.
Emisiune de Viorel Popescu
18:00 **Românul, cetățean european**
Emisiune de Cristina Păușan-Nuică
18:30 **Stop joc!** Emisiune de Mugur Popovici
19:00 **Panteon**. Emisiune de Neagu Udriou
19:30 **Recital muzical**. Emisiune de Dumitru Cucu
20:00 **Contrapunct – Analiză și comentarii privind evenimentele externe la zi. Invitată conf. univ. dr. Ludmila Rotari**. Emisiune de George Marinescu și Simona Șerban
21:00 **Academica – Știință**.
Emisiune de Alexandru Mironov
22:00 **Ideii în dialog**. Emisiune Corneliu Toader
23:30 **Film documentar – Tehnologia azi**
00:00 **Telemafiteatrul Universității Spiru Haret***
01:00 **TVRM sub steaua vacanței**. Emisiune de Sorin Lupașcu
01:30 **Videoteca TVRM**
02:30 **Recital muzical**. Emisiune de Dumitru Cucu
03:00 **Stop joc!** Emisiune de Mugur Popovici
03:30 **Atelier TV studențesc**. Emisiune de Ciprian Vasilescu
04:00 **TVRM estival, muzical**
05:00 **Lumea văzută de aproape**. Emisiune de Neagu Udriou
06:00 **Ghiozdanul cu surprize**. Emisiune de Carmen Fulger

MARȚI – 6 septembrie 2011

07:00 **Contrapunct – Analiză și comentarii privind evenimentele externe la zi**. Emisiune de George Marinescu și Simona Șerban
08:00 **Stele de mâine**. Emisiune de Dumitru Lupu
08:30 **Universul cuvintelor**. Emisiune de Alina Ardelean
09:00 **Transfocator**. Emisiune de Neagu Udriou
10:00 **Am venit cu drag la voi**. Emisiune de Georgel Nucă
12:00 **Film documentar – Tehnologia azi**
12:30 **Slăgăr fix**
13:00 **Invitatul de la ora 13**. Emisiune de Sorin Lupașcu
14:00 **Amintiri de la filmare**. Emisiune de Ion Bucheru
14:30 **Din sălile de concert**. Emisiune de Mihai Darie
15:00 **Film documentar – Tehnologia azi**
15:30 **Film serial – Pană și spadă (Rusia) ep. 9**
16:15 **Slăgăr fix**. Emisiune de Sorin Lupașcu
16:30 **Lumea zămbește**. Emisiune de Simona Șerban
17:00 **Călători în timp**. Emisiune de Violeta Screciu
18:00 **Nimic fără lege**. Emisiune de Florin Făiniș
18:30 **Provocările verii**. Emisiune de Teodora Vlad
19:00 **Calendar cultural**. Emisiune de Ion Dodu Bălan
20:00 **Noi, consumatorii**. Emisiune de Mihail Dumitru Sandu
20:30 **Nocturna**. Emisiune de Mugur Popovici
22:00 **O lume piperată**. Emisiune – pamflet de Viorel Popescu
22:30 **Cronica scepticului**. Emisiune de Cristian Român
23:00 **Patrimoniul**. Emisiune de Sorin Bejan
23:30 **Film documentar – Tehnologia azi**

00:00 **Telemafiteatrul Universității Spiru Haret***
01:00 **TVRM sub steaua vacanței**. Emisiune de Sorin Lupașcu
01:30 **Videoteca TVRM**
02:30 **Estradele verii**. Emisiune de Dumitru Cucu
03:00 **Nocturna**. Emisiune de Mugur Popovici
04:30 **TVRM estival, muzical**
05:00 **Grădina cu statui**. Emisiune de Neagu Udriou
06:00 **Performerii în arenă**. Emisiune de Cristian Vasile
06:30 **Viața de român**. Emisiune de Simona Șerban

MIERCURI – 7 septembrie 2011

07:00 **Academica – Știință**. Emisiune de Alexandru Mironov
08:00 **Stele de mâine**. Emisiune de Dumitru Lupu
08:30 **Vorbiți, scrieți românește!**
Emisiune de Valeriu Marinescu
09:00 **Comorile orașului**. Emisiune de Cezar Lungu
09:30 **Agricultura și alimentația**. Emisiune de Gheorghe Predilă
11:00 **Adevăratele stele**. Emisiune de Sorin Lupașcu
12:00 **Film documentar – Globe spin**
12:30 **Slăgăr fix**
13:00 **Cinefilia**. Emisiune de actualitate cinematografică
14:00 **TVRM-edicina. Prof. univ. dr. Alexandru Oproiu la dispoziția dvs.**
15:00 **Film documentar – Globe spin**
15:30 **Zile de vacanță**. Emisiune de C. Vasile și D. Șerban
16:15 **Slăgăr fix**. Emisiune de Sorin Lupașcu
16:30 **Un răspuns pentru fiecare**. Emisiune de Simona Șerban
17:00 **Răstoteca pentru toți**. Emisiune de Alexandra Teodorescu
18:00 **Virtuți și vicii**. Emisiune de Alexandru Lucinescu
18:30 **Lumea sportului**. Emisiune de Cristina Matei
19:00 **Transfocator**. Emisiune de Neagu Udriou
20:00 **Contrapunct – Analiză și comentarii privind evenimentele externe la zi**. Invitat Corneliu Toader. Emisiune de George Marinescu și Simona Șerban
21:00 **Academica – Economia pentru cine?** Emisiune de Ilie Șerbănescu
22:00 **O lume piperată**. Emisiune pamflet de Viorel Popescu
22:30 **Scena ca istorie**. Emisiune de Violeta Screciu
23:30 **Film documentar – Globe spin**
00:00 **Telemafiteatrul Universității Spiru Haret***
01:00 **TVRM sub steaua vacanței**. Emisiune de Sorin Lupașcu
01:30 **Videoteca TVRM**
02:30 **Recital muzical**. Emisiune de Dumitru Cucu
03:00 **Zile de vacanță**. Emisiune de C. Vasile și D. Șerban
03:30 **Forum Național Spiru Haret**. Emisiune de Ciprian Vasilescu
04:00 **TVRM estival, muzical**
05:00 **Transfocator**. Emisiune de Neagu Udriou
06:00 **Confesiuni neprogramate**. Emisiune de Mugur Popovici
06:30 **O lume piperată**

JOI – 8 septembrie 2011

07:00 **Contrapunct – Analiză și comentarii privind evenimentele externe la zi**. Invitat Corneliu Toader. Emisiune de George Marinescu și Simona Șerban
08:00 **Stele de mâine**. Emisiune de Dumitru Lupu
08:30 **Universul cuvintelor**. Emisiune de Alina Ardelean
09:00 **Panteon**. Emisiune de Neagu Udriou
09:30 **Românul cetățean european**. Emisiune de Cristina Păușan-Nuică
10:00 **Ilinca Dumitrescu și invitații săi**
11:30 **Miorița – antologie de folclor tradițional**. Emisiune de Ioan Filip
12:00 **Film documentar – Innov8**
12:30 **Slăgăr fix**
13:00 **În căutarea folkului pierdut**. Emisiune de Maria Gheorghiu
14:00 **TVRM-edicina**. Prof. univ. dr. Andrei Firică la dispoziția dvs
15:00 **Film documentar – Innov8**
15:30 **Zile de vacanță**. Emisiune de C. Vasile și D. Șerban
16:15 **Slăgăr fix**. Emisiune de Sorin Lupașcu
16:30 **Circulați vă rog**. Emisiune de Cătălina Barbu

17:00 **Concert**. Realizator Dumitru Cucu
18:00 **Un actor și rolurile sale**. Emisiune de Ion Bucheru
18:30 **Mișcare și sănătate**. Emisiune de Cristina Matei
19:00 **Agricultura și alimentația**. Emisiune de Constantin Predilă
20:00 **Bucureștiul meu drag**. Realizator Ciprian Vasilescu
20:30 **Film artistic – Să nu îți pierzi speranța** (SUA, 1940) Genul: dramă; regia: Edward Sutherland; Distribuția: Harry Carey; C. Aubrey Smith; Charles Winninger; Richard Carlson; Jea Parker.
22:00 **O lume piperată**. Emisiune pamflet de Viorel Popescu
22:30 **Mașina timpului**. Emisiune de Cristian Român
23:00 **Cafe concert**. Emisiune de Sorin Petre
23:30 **Film documentar – Innov8**
00:00 **Telemafiteatrul Universității Spiru Haret***
01:00 **TVRM sub steaua vacanței**. Emisiune de Sorin Lupașcu
01:30 **Videoteca TVRM**
02:00 **Estradele verii**. Emisiune de Dumitru Cucu
02:30 **Zile de vacanță**. Emisiune de C. Vasile și D. Șerban
03:00 **Amintiri de la filmare**. Emisiune de Ion Bucheru
04:00 **TVRM estival, muzical**
05:00 **Scena ca istorie**. Emisiune de Violeta Screciu
06:00 **Lumea sportului**. Emisiune de Cristina Matei
06:30 **O lume piperată**

VINERI – 9 septembrie 2011

07:00 **Călători în timp**. Emisiune de Violeta Screciu
08:00 **Stele de mâine**. Emisiune de Dumitru Lupu
08:30 **Vorbiți, scrieți românește!**
Emisiune de Valeriu Marinescu
09:00 **Grădina cu statui**. Emisiune de Neagu Udriou
10:00 **Galele TVRM**. Emisiune de Georgel Nucă
11:30 **Ieri și azi**. Emisiune de Ciprian Vasilescu
12:00 **Film documentar – Tehnologia azi**
12:30 **Slăgăr fix**
13:00 **Nocturna**. Emisiune de Mugur Popovici
14:30 **Mașina timpului**. Emisiune de Cristian Român
15:00 **Film documentar – Minunile lumii**
15:30 **Film serial – Pană și spadă (Rusia) ep. 10**
16:15 **Slăgăr fix**. Emisiune de Sorin Lupașcu
16:30 **Din sălile de concert**. Emisiune de Mihai Darie
17:00 **Ideii în dialog**. Emisiune de Corneliu Toader
18:30 **Performerii în arenă**. Emisiune de Mugur Popovici
19:00 **Comorile orașului**. Emisiune de Cezar Lungu
19:30 **Estradele verii**. Emisiune de Dumitru Cucu
20:00 **Contrapunct – Analiză și comentarii privind evenimentele externe la zi**. Invitat Neagu Udriou. Emisiune de George Marinescu și Simona Șerban
21:00 **Casă dulce românească**. Emisiune de Cătălin Maximciuc
22:00 **O lume piperată**. Emisiune pamflet de Viorel Popescu
22:30 **Cinefilia – Actualitatea cinematografică** Emisiune de Daniel Paraschiv
23:30 **Film documentar – Minunile lumii**
00:00 **Telemafiteatrul Universității Spiru Haret***
01:00 **TVRM sub steaua vacanței**. Emisiune de Sorin Lupașcu
01:30 **Videoteca TVRM**
02:30 **Recital muzical**. Emisiune de Dumitru Cucu
03:00 **Haretistii**. Emisiune de Teodora Vlad
03:30 **Deschide cartea!** Emisiune de Alexandru Mironov
04:00 **TVRM estival, muzical**
05:00 **Panteon**. Emisiune de Neagu Udriou
05:30 **Bucureștiul meu drag**. Emisiune de Ciprian Vasilescu
06:00 **Mișcare și sănătate**. Emisiune de Cristina Matei
06:30 **O lume piperată**

SÂMBĂTĂ – 10 septembrie 2011

07:00 **Contrapunct – Analiză și comentarii privind evenimentele externe la zi**. Invitat Neagu Udriou. Emisiune de George Marinescu și Simona Șerban
08:00 **Stele de mâine**. Emisiune de Dumitru Lupu
09:00 **Noi, consumatorii**. Emisiune de Mihail Dumitru Sandu

09:30 **Bucureștiul meu drag**. Emisiune de Ciprian Vasilescu
10:00 **Haretistii**. Emisiune de Teodora Vlad
10:30 **Academia copilor**. Emisiune de Irina Haideț
12:00 **Cronica scepticului**. Emisiune de Cristian Român
12:30 **Confesiuni neprogramate**. Emisiune de Mugur Popovici
12:57 *Promo*
13:00 **En garde!** Emisiune de Carmen Fulger
14:00 **Magazin de week-end**. Emisiune de Marius Voicu
14:30 **Adevăratele stele**. Emisiune de Sorin Lupașcu
15:58 *Promo*
16:00 **Patrimoniul**. Emisiune de Sorin Bejan
16:30 **Cinepanorama**. Emisiune de Eugen Atanasiu
17:00 **Ilinca Dumitrescu și invitații săi – Recital extraordinar Franz Schubert**
18:30 **Răstoteca pentru toți**. Emisiune de Alexandra Teodorescu
19:30 **Am venit cu drag la voi**. Emisiune de Georgel Nucă
21:30 **Cum vă place!** Emisiune de Viorel Popescu
22:30 **Film artistic – Banii vorbesc** (SUA, 1932) Genul: comedie; regia: Buster Keaton; distribuția: Jimmy Durante, Ruth Selwyn
00:00 **Adevăratele stele**. Emisiune de Sorin Lupașcu
01:30 **Magazin de week-end**. Emisiune de Marius Voicu
02:00 **Viața ca un spectacol**. Emisiune de Viorel Popescu
03:00 **Concert**. Emisiune de Dumitru Cucu
04:00 **Am venit cu drag la voi**. Emisiune de Georgel Nucă
06:00 **Provocările verii**. Emisiune de Teodora Vlad
06:30 **O lume piperată**

DUMINICĂ – 11 septembrie 2011

07:00 **Casă dulce românească**. Emisiune de Cătălin Maximciuc
08:00 **Stele de mâine**. Emisiune de Dumitru Lupu
08:30 **Ecumenica**. Emisiune de Sorin Bejan
09:30 **Un actor și rolurile sale**. Emisiune de Ion Bucheru
10:00 **Ghiozdanul cu surprize**. Emisiune de Carmen Fulger
11:00 **Deschide cartea!** Emisiune de Alexandru Mironov
11:30 **Deutsche Welle**. Emisiune de Oana Popescu
12:00 **Miorița – antologie de folclor tradițional**. Emisiune de Ioan Filip
12:30 **Starea de duminică**. Emisiune de Sorin Bejan
13:00 **Invitatul de la ora 13**. Emisiune de Sorin Lupașcu
14:00 **Scena ca istorie**. Emisiune de Violeta Screciu
15:00 **Teatrul în fotoliul de acasă**. Emisiune de Viorel Popescu
16:00 **În căutarea folk-ului pierdut**. Emisiune de Maria Gheorghiu
17:00 **Serisori de acreditare**. Emisiune de Mihaela Mihailide
17:30 **Dor de-acasă**. Emisiune cultural artistică adresată românilor de pretutindeni. Realizator Puiu Stoicescu
19:30 **Grădina cu statui**. Emisiune de Neagu Udriou
20:30 **Galele TVRM organizate de Societate Națională Spiru Haret pentru Educație Știință și Cultură**. Emisiune de Georgel Nucă
22:00 **Ieri și azi**. Emisiune de Ciprian Vasilescu
22:30 **Film artistic – Un neamț la Cambridge** (Realizator, 1958); Genul: comedie; regia: Wolf Rilla; distribuția: Hardy Kruger, Sylvia Syms, Ronald Lewis
00:00 **Cafe concert**. Emisiune de Sorin Petre
00:30 **Teatrul în fotoliul de acasă**. Emisiune de Viorel Popescu
01:30 **Dor de-acasă**. Emisiune de Puiu Stoicescu
03:30 **Galele TVRM**. Emisiune de Georgel Nucă
05:00 **Cum vă place**. Emisiune de Viorel Popescu
06:00 **Cinepanorama**. Emisiune de Eugen Atanasiu
06:30 **Estradele verii**. Emisiune de Dumitru Cucu

*În emisiunea **Telemafiteatrul Universității Spiru Haret** sunt prezentate **Consultații pentru sesiunea de restante**. Emisiunea este realizată în cadrul Departamentului Învățământ.

RADIO ROMÂNIA DE MÂINE - STUDENT FM

LUNI

07.00-10.00 – **Startul zilei**
Realizator: Tiberiu Ursan
10.00-13.00 – **Tache și Face**
Realizator: Robert Tache
13.00-16.00 – **Frecevența obligatorie**
Realizator: Alina Toma
16.00-19.00 – **Verde-n față**
Realizator: Otilia Zamfir
19.00-22.00 – **Destresarea**
Realizator: Maria Ilie
22.00-23.00 – **Muzica**
23.00-00.00 – **Café Nocturn**
Realizator: Luminița Bondrea
00.00-01.00 – **Printre Rânduri** (reluare)
Realizator: Otilia Zamfir
02.00-07.00 – **Night Fever**

MARTI

07.00-10.00 – **Startul zilei**
Realizator: Tiberiu Ursan
10.00-13.00 – **Tache și Face**
Realizator: Robert Tache
13.00-14.00 – **Invitatul de la 13**
Realizator: Sorin Lupașcu
14.00-16.00 – **Frecevența obligatorie**
Realizator: Alina Toma
16.00-19.00 – **Fresh News**
Realizator: Otilia Zamfir
19.00-22.00 – **Destresarea**
Realizator: Maria Ilie
22.00-23.00 – **Muzica**
23.00-00.00 – **Café Nocturn**
Realizator: Luminița Bondrea
00.00-02.00 – **Povești nespuse** (reluare)
Echipa RRM Student FM
02.00-07.00 – **Night Fever**

MIERCURI

07.00-10.00 – **Startul zilei**
Realizator: Tiberiu Ursan
10.00-13.00 – **Tache și Face**
Realizator: Robert Tache
13.00-16.00 – **Frecevența obligatorie**
Realizator: Alina Toma
16.00-19.00 – **Verde-n față**
Realizator: Otilia Zamfir
19.00-22.00 – **Destresarea**
Realizator: Maria Ilie
22.00-23.00 – **Muzica**
23.00-00.00 – **Café Nocturn**
Realizator: Luminița Bondrea
00.00-02.00 – **80 Remember** (reluare)
Realizator: Robert Tache
02.00-07.00 – **Night Fever**

JOI

07.00-10.00 – **Startul zilei**
Realizator: Tiberiu Ursan
10.00-13.00 – **Tache și Face**
Realizator: Robert Tache
13.00-16.00 – **Frecevența obligatorie**
Realizator: Alina Toma

Stimați cititori,

Dorim să fiți partenerii noștri în elaborarea publicației *Opinia națională*. De aceea, vă adresăm invitația de a ne transmite opinii, informații, idei de larg interes național, pe care să le publicăm în edițiile viitoare. Așteptăm cu interes și propuneri privind conținutul publicației.

Dragi studenți!

Aveți întrebări la care doriți să primiți răspunsuri de la cadrele didactice? Vă rugăm să le transmiteți *Opinii naționale!* Tot aici veți găsi și răspunsurile. Transmiteți corespondența dumneavoastră la adresele:
• Strada Fabricii nr. 46 G, sectorul 6, București
• e-mail: opinia@spiruharet.ro; on@spiruharet.ro; opinionationala@yahoo.com
Telefoane: 021.316.97.91 (telefon și fax)
021.316.97.85; 021.316.97.86; 021.316.97.87
- interioare: 168 și 169

Opinia națională

REVISTA OPINIA NAȚIONALĂ ESTE EDITATĂ DE FUNDATIA ROMÂNIA DE MÂINE, UNIVERSITATEA SPIRU HARET

Solicitări de abonamente, cu plata prin mandat poștal sau dispoziție de plată, se pot adresa serviciului de difuzare care funcționează în Strada Fabricii nr. 46 G, sectorul 6, București. Telefon 021.316.97.88/int.108. ISSN 1221-4019 și ISSN 1841-4265 (*Opinia națională* ONLINE)

Tiparul executat de
TIPOGRAFIA FUNDATIEI ROMÂNIA DE MÂINE

Criticul de film Tudor Caranfil, printre cei mai apreciați pe plan internațional

Conf. univ. dr. George V. GRIGORE

Acribia domnului Tudor Caranfil de a nota meticolos semnul istoric pe care îl lasă pe pelicula cinematografică mesajul marilor regizori și actori ai lumii, a făcut ca, într-un binevenit târziu, să primească recunoașterea binemeritată a breșei domniei sale. Volumul „*Celor mai bune cărți de film*”. Registrul cuprinde un număr de 112 cărți, din 27 de țări, proiectul fiind realizat de un juriu independent internațional, la solicitarea Polish Filmmaker Association (PFA). Acest proiect beneficiază de sprijinul Federației Internaționale a Criticilor de Film (FIPRESCI) și se adresează, în special, industriei editoriale. Conceptul a luat naștere în 2008, iar Tudor Caranfil este primul autor român care pătrunde în această listă.

„*Istoria cinematografiei în capodopere. Vârstele peliculei*” reprezintă „o incursiune înedită în istoria cinematografiei, un studiu neconvențional, ce cuprinde 20 de capitole dedicate tot atâtor capodopere”, notează autorii registrului.

Pornind pe urmele acestui proiect editorial, aflăm că primul volum al criticului de film Tudor

Caranfil a fost lansat în 2009, la Editura Polirom, aflându-se la a doua ediție adnotată și adăugită. Până acum, Tudor Caranfil a lansat patru volume din colecția sa: „*Istoria cinematografiei în capodopere. Vârstele peliculei*”, lansat de criticul de film Tudor Caranfil, a fost inclus în lista „*Celor mai bune cărți de film*”. Registrul cuprinde un număr de 112 cărți, din 27 de țări, proiectul fiind realizat de un juriu independent internațional, la solicitarea Polish Filmmaker Association (PFA). Acest proiect beneficiază de sprijinul Federației Internaționale a Criticilor de Film (FIPRESCI) și se adresează, în special, industriei editoriale. Conceptul a luat naștere în 2008, iar Tudor Caranfil este primul autor român care pătrunde în această listă.

„*Istoria cinematografiei în capodopere. Vârstele peliculei*” reprezintă „o incursiune înedită în istoria cinematografiei, un studiu neconvențional, ce cuprinde 20 de capitole dedicate tot atâtor capodopere”, notează autorii registrului.

Pornind pe urmele acestui proiect editorial, aflăm că primul volum al criticului de film Tudor

(1927-1931)” și „*Istoria cinematografiei în capodopere. Vârstele peliculei*”. De la „*A noastră-i libertatea*” la „*Pe aripile vântului*” (1931-1939)”. Ultimul volum al „*Istoriei Cinematografiei în capodopere. Vârstele peliculei*” urmează să apară la începutul anului 2012.

Întrebat de ce a acordat „stele” filmelor din dicționar, în funcție de

Prezent la Festivalul de Film de la Cannes, Tudor Caranfil a făcut o prezentare a fenomenului cinematografic postdecembrist românesc, din punct de vedere al criticului profesionist: „Noi avem o tendință de vreo cinci-șase ani: Am „spart” festivalurile. Am impus o curiozitate, apoi un interes real al cinefililor și specialiștilor spre cinematograful românesc. Problema noastră este dacă ne țin puterile să păstrăm, să prelungim acest interes pentru noul val. De fapt, nu mai e val, e tsunami, cum ne-a spus la TIFF un coleg din străinătate. Important că acest tsunami să mai continue doi-trei anișori. Apoi vom avea de analizat noua situație. Le doresc tuturor cineastilor tineri să realizeze producții care să atragă atenția, să mărească vizibilitatea cinematografiei noastre. Dacă am avea norocul să prelungim această situație, atunci sigur că pulsul ei ar fi mai puternic, pentru că există deja filme care în țară au dus 5.000-10.000 de spectatori, dar care au mers foarte bine în străinătate. De exemplu filmul „*4 luni, 3 săptămâni și 2 zile*” a făcut o carieră mondială. „*Moartea domnului Lăzărescu*” a adus și el faimă, la fel și „*A fost sau n-a fost*”. Au fost trei filme-eveniment și care au fost rentabile. După părerea mea, al patrulea este cel al lui Radu Muntean, acest „*Marți, după Crăciun*”, care este excepțional. Și mai este o peliculă, „*Eu când vreau să fluier, fluier*”, care, chiar dacă nu se ridică la valoarea celor amintite mai sus, a reconfirmat

impresia pe care i-au lăsat-o, autorul a mai spus: „Stelele sunt date în funcție de sensibilitatea mea”. În dicționar există, de asemenea, filme românești, printre care și cele semnate de fiul său, regizorul Nae Caranfil, nefiind, însă, notate cu stele.

calitatea producției noastre. Acum se spune că cineastii noștri au decepționat fiindcă la această ediție nu au adus niciun premiu de la Cannes. Cel mai mare premiu a fost acela că noi am avut în programul oficial trei lungmetraje. Și pe frontonul de la Palatul Festivalului de la Cannes, între numele celor 22-23 de filme, care au dat substanță acestui festival, trei erau românești. Gândiți-vă numai, trei regizori din 23 erau români! Este un adevărat miracol. Nu ne-au premiat, dar filmele au fost în atenția criticii, ceea ce nu se întâmpla acum șase-șapte ani, când treceau neobservate. Filmele au fost cumpărate de către distribuitorii străini, au intrat în distribuția internațională. Asta face cât un premiu! În trecutul apropiat aveam o cinematografie provincială. Valoarea unui film nu este dată, în niciun caz, de un premiu. Aceasta este rodul unei conjuncturi. Dintre cele trei filme românești, la care m-am referit mai devreme, mi-ar fi foarte greu să spun care este cel mai bun. „*4, 3, 2*” – da, a luat *Palme d'Or*, foarte adevărat. Dar era și efectul triumfului lui Puiu cu „*Moartea domnului Lăzărescu*”. Și fără filmul lui Porumboiu, miraculos de original, toți trei nu s-ar fi afirmat. Ei s-au afirmat în grup, asaltul comun a fost marea lor șansă. Vorba poetului: „*Trei, Doamne, și toți trei!*”... (valoroși – n. a.) Premianții de care am vorbit nu se copiază unii pe alții, nici în format, nici în expresie. Tema este importantă doar în măsura în care se bucură de o înaltă expresie.”

Tudor Caranfil, cunoscutul critic de film român, realizator de emisiuni TV și istoric de film, s-a născut în anul 1931 la Galați. A urmat Colegiul Vasile Alecsandri din Galați și, ultimul an plus bacalaureatul la Liceul Mihai Viteazul din București. A terminat în anul 1957 Facultatea de Filosofie, pentru ca, ulterior, să se ocupe de ziariști la *Informația Bucureștiului*. Începând cu anii '60 ai secolului XX s-a dedicat criticii cinematografice. Începând cu anul 1962 inițiază „*Seara prietenilor filmului*”, prima formă a *Cinematecii Române*. Este invitat permanent al Festivalului de la Cannes, al Festivalului de la Berlin și este membru în juriul FIPRESCI. A participat la multe alte festivaluri cinematografice internaționale, dintre care amintim: Karlovy Vary, Los Angeles, Locarno, Cottbus, Rotterdam, San Francisco și la principalele festivaluri românești de film. Este tatăl cunoscutului regizor de film Nae Caranfil. A publicat, de-a lungul timpului, următoarele volume: 7 *capodopere ale filmului mut*, (1966); *F. W. Murnau*, (1968); *Contribuții la istoria cinematografiei în România- 1971; Romanul unui film: „Cetățeanul Kane”*, (1978, 2008); *Vârstele peliculei*, vol. 1 (*De la „Stropitorul stropit” la „Crucișătorul Potiokin”*), (1982); *Vârstele peliculei*, vol. 2 (*Apogeele filmului tăcut*), (1984); *În căutarea filmului pierdut sau trei „romane” cinematografice*, (1988); *Vârstele peliculei*, vol. 3 (*O artă la răscruce*), (1990); *Vârstele*

peliculei, vol. 4 (*Cinematograful sonor își caută specificul*), (1998); *Dicționar de filme românești*, (2002); *Dicționar universal de filme*, (2002, 2003, 2008); *Pe aripile vântului*, (2003).

Emisiuni de televiziune în care apare maestrul criticii românești de film sunt: *Traveling peste timp*, *Vârstele peliculei*; *Istoria unei capodopere*; *Dicționar cinematografic*; *Telemf*

Vacanța nu s-a terminat

PLEDOARIE PENTRU PROMOVAREA TURISMULUI CULTURAL

• Centrul Cultural *Aurel Stroe*

Constantin Spureaciu, directorul Centrului Cultural „Aurel Stroe” din Bușteni, este un om model pentru promovarea turismului cultural și nu numai. De ani de zile, mereu când ajung în Bușteni, sunt uimit de numărul mare de evenimente culturale de calitate care au loc aici.

- Domnule director, care este secretul acestei efervescențe ?
- Vă mulțumesc pentru faptul că sunteți printre admiratorii activității de aici, că apreciați ceea ce se întâmplă la Centrul Cultural „Aurel Stroe” din Bușteni și automat vă considerăm unul dintre prieteni. Eu am început,

în urmă cu cinci ani, destul de nesigur, pentru faptul că simțeam că activitatea culturală și spirituală din orașul Bușteni, nu era la nivelul pe care îl doream. Încet, încet, având relații frumoase cu toți artiștii, cu toate personalitățile care ne-au călcat pragul, am reușit să stabilim niște proiecte. Țin minte că am început, în anul 2007, cu *Festivalul Internațional de teatru*, 12 spectacole în șapte zile, cu nume prestigioase ale scenei românești. Amintesc aici pe Maia Morgenstern, Horațiu Mălăele, Ion Caramitru, Rodica Popescu Bitănescu. Am continuat, în anul următor, pentru că fondurile nu ne mai permiteau, cu *Săptămâna culturală* la Bușteni. A fost o idee care mi-a venit din dorința de a face ceva în perioada estivală la Bușteni, mai ales că vorbeam de promovarea turismului cultural, cu doi ani înainte ca acesta să devină un slogan pe plaiurile noastre. Deci, am început cu *Săptămâna culturală*, care a durat, la început, normal, șapte zile. Apoi, am considerat că putem depăși acest barem de șapte zile. Deci, am ajuns la *Săptămâna culturală* de nouă zile, anul trecut 11 zile, iar, în 2011, a durat 12 zile. Chiar spuneam anul trecut primarului din Bușteni, dacă anul trecut am avut nouă zile, acum, în perioadă de criză, nu se mai poate în nouă zile, ci în 11, anul acesta am mai pus o zi, sunt 12. Este de fapt un mozaic cultural format din spectacole și concerte pentru toate preferințele. Pe de altă parte, avem de trei ani stagiunea muzicală organizată cu Muzeul național *George Enescu*, recitaluri și concerte în fiecare sâmbătă, de la începutul lunii martie și până la sfârșitul anului. Este un lucru extraordinar, cu atât mai mult cu cât noi nu plătim onorarii. Poate o găzduire, atunci când este cazul, o floare sau un buchet de flori, pentru toți artiștii care urcă pe scenă.

În anul 2009 am avut cinci festivaluri într-o singură lună. Primul a fost „*Caraiman Fest*” - *Festivalul Internațional de Film Turistic și Religios*, la care au fost prezentate 68 de filme din 30 de țări, *Aghios o Theos* - festival de muzică sacră, coruri, corale bisericești, *Festivalul Sărbătorește viața prin artă*, cu Maia Morgenstern, *Festivalul național de teatru de revistă pentru copii*, anul acesta a fost ediția cu numărul 16, 14 fiind găzduite de Bușteni, și, în ultima săptămână, *Festivalul național de teatru studențesc „Seri în lumea Thaliei”*.

Avem mereu evenimente în Festivalul *George Enescu*. Din 26 septembrie până în 2 octombrie avem *Festivalul național „Aurel Stroe”*, ediția nr. trei. Vom încerca să continuăm cursurile gratuite de componistică cu tineri muzicieni din țară. Într-o echipă minunată, chiar dacă a rămas redusă numeric după restructurări. Eu, colegul meu, profesorul Grigore Golubeanu, Alexandru Voinea, cel care ține cursul de desen și pictură, colega noastră Alina Reit, de la contabilitate. Toți avem deschidere spre cultură, suntem niște sufletești, niște entuziaști, care lucrează de dimineața până seara.

Am absolvit Facultatea de litere, secția administrație și afaceri, la Universitatea București, apoi am făcut un master în administrare resurselor instituțiilor culturale, finalizat cu lucrarea „Factorul uman în organizarea evenimentelor la Casa de cultură din Bușteni”.

Reporterul mărturisește că a asistat la un concert de mare valoare susținut de *Orchestra Română de Tineret*, dirijată de maestrul Cristian Mandeal. Sala a ovaționat îndelung, iar muzicienii au revenit de trei ori la rampă pentru bis.

• Muzeul Memorial *Cezar Petrescu*

Drumurile reporterului duc uneori în locuri aparte. Există momente în care descoperi un univers fascinant, captivant, apacurator. Atunci te gândești, numai o clipă, cum să faci să rupi existența ta dedicată doar efemerului, pentru a te ocupa numai de lucruri de mare valoare. Altfel, descoperi un spațiu unde dorești să stai ani întregi, dacă s-ar putea, uneori chiar viața întreagă. Aceaste este concluzia unei vizite la Muzeul Memorial *Cezar Petrescu* din Bușteni. Ghid foarte competent în acest adevărat tezaur - casa, universul în care a trăit și a scris, timp de 24 de ani, Cezar Petrescu - a fost, și pentru mine, distinsa doamnă Eugenia Teleanu, șef secție la Muzeul *Cezar Petrescu*. „Secție a Muzeului Județean de Istorie și Arheologie Prahova, Muzeul memorial *Cezar Petrescu* s-a deschis, la 17 decembrie 1967, în casa în care scriitorul s-a statornicit în anul 1937.

Întrând în posesia casei, Cezar Petrescu își împlinea visul din tinerețe. Prozatorul *Cezar Petrescu* - care nu era numai navelist și romancier, ci și un gazetar treaz la problemele epocii - a declarat nu odată că, dacă pentru meseria de ziarist orașul îi era indispensabil ca post de observație, pentru activitatea zilnică, în schimb, pentru opera de creație literară avea absolută nevoie de izolare și reculegere. Așa s-a făcut că, în 1937, Cezar Petrescu a devenit proprietarul vilei de la Bușteni”.

Am mai aflat de la Eugenia Teleanu că, odată cu stingerea din viață a scriitorului, la 9 martie 1961, succesorii au donat statului casa cu tot ce se afla aici. Oferta lor a fost condiționată de realizarea unui așezământ de cultură, socotind astfel că-și îndeplineau o piașă datorie către cel dispărut și către generațiile viitoare. Interiorul casei, păstrând neștirbit vechiul stil: mobilier rustic, scoarțe vechi, ceramică românească, statui și tablouri, peste 10 000 de volume de carte, ziare și reviste, dezvăluie la Cezar Petrescu două trăsură majore: prețuirea pentru arta populară și marea-i pasiune pentru carte. Alte date despre muzeu oferite de ghidul meu : „Etajul al II-lea al casei reprezintă locul unde scriitorul se retrăgea să lucreze. Camera de lucru (biroul de iarnă) păstrează masa de lucru a scriitorului, fotoliul și unelte zilnice de scris, scrumiera (a fost un fumător pasionat), ibricul și serviciul de cafea. Cărțile din acest birou reprezintă două categorii distincte: cărțile cu dedicație (aproximativ 600 de volume) și clasicii români în vechi ediții. Biroul de vară era reprezentat de verandă, unde pe masa de lucru a rămas un ultim articol, iar alături, pe o masuță rotundă, veghează și astăzi serviciul de cafea, alături de țigări și medicamente”.

În această vară, aici a avut loc ediția cu numărul 16 a *Salonului de Umor*. A fost un prilej de duel în epigrame, de a face noi prieteni.

La finalul acestor rânduri, vreau să mulțumesc doamnei Eugenia Teleanu, nu numai pentru detalii, dar, în primul rând, pentru faptul că și-a dedicat viața acestui loc unic al culturii române.

• Centrul Cultural din Arcuș

Pentru al doilea an consecutiv, am avut privilegiul de a participa la câteva programe artistice găzduite, cu mare generozitate și profesionalism, de Centrul Cultural din Arcuș, în județul Covasna.

Attila Kopacz, directorul instituției, promovează aici în fiecare an, un foarte bogat program de evenimente care cuprinde, în special, manifestări de muzică, literatură, teatru și artă plastică.

În ceea ce mă privește, am fost prezent la câteva acțiuni care se circumscriu artelor frumoase. În primul rând, am cunoscut noi pictori care lucrează aici, inspirați de frumusețile zonei, de monumentele de artă, ori naturale.

Pe de altă parte, am văzut care sunt prioritățile unei tabere de restaurare a icoanelor bizantine. Sunt odoare care nu se mai pot admira, în toată splendoarea lor, culorile și lumina fiind acoperite, decenii de-a rândul, de toate provocările timpului.

Studenți și absolvenți, toți tineri îndrugați de Ion Lazăr, cadru didactic la Universitatea Națională de Artă, din București, au parcurs pe rând etapele restaurării, așa încât, la final, icoanele pot reveni, ca noi, în biserici, pentru bucuria credincioșilor ortodocși.

Apoi am asistat la deschiderea unei expoziții semnate Ion Lazăr, care a cuprins 35 de tablouri inspirate din motivele orientale.

Attila Kopacz, curatorul expoziției și directorul centrului, care a găzduit această manifestare, a precizat că după icoanele în lemn, prezentate tot aici în vara lui 2010, Ion Lazăr face acum o nouă demonstrație de talent folosind acum valorile culturii din Japonia.

Am mai avut ocazia să particip și la un festival al vânătorilor din zonă, prilej de a admira o comunitate foarte interesantă, prea puțin interesată de luptele politice, dar foarte atentă la protecția naturii.

Ca în fiecare an, am fost și acum la Pensiunea Bradul Argintiu, condusă cu multă știință de doamna Karda Gabriela. Concluzia este una singură și foarte scurtă. Visez să mă mut la Arcuș pentru tot restul vieții.

Grupaj realizat de Aristotel BUNESCU

PREMII PENTRU ABSOLVENȚII NOȘTRI

Conf. univ. dr. George GRIGORE
Decanul Facultății de Arte

GALA HOP

- **Marele Premiu „Ștefan Iordache”** și **Premiul Yorik** – Diana Croitoru
 - **Premiul pentru cea mai bună actriță** – Ștefania Dumitru
- ambele absolvente ale Facultății de Arte –
Teatru a Universității *Spiru Haret*

Pe 3 septembrie 2011, sâmbătă seara, juriul, format din regizorul Radu Afrim, criticul Sorin Crișan, coregraful Florin Fieroiu, actorul Marius Manole, actrița Virginia Mirea, a anunțat și a decernat premiile celei de a XIV-a ediții a *Galei Tănărului Actor – HOP 2011*.

Marele Premiu al Galei, **Premiul „Ștefan Iordache”**, conferit, începând cu anul 2009 în memoria marelui actor, celui mai bun actor la secțiunea *Individual*, a fost decernat tinerei actrițe **Diana Croitoru**, absolventă, promoția 2010,

„*Nemira*” pentru reprezentațiile nonconformiste, sub deviza „a fi sau a nu fi altfel pe scenă”.

Înainte de începerea Galei, Diana Croitoru ne declara: „*Sunt kamikaze și-mi place sentimentul detonării - emoțiile dinaintea intrărilor în lumină. Apoi sunt topită de nerăbdarea de a împărăși, de a dărui jucăriile pe care le-am confecționat din ce-am găsit în gospodăria sufletului meu.*”

Ștefania Dumitru, absolventă, promoția 2010, a Facultății de Arte - Teatru a Universității *Spiru Haret*, clasa conf. univ. Adriana Piteșteanu, conf. univ. dr. Vlad Rădescu, lector univ. dr. Iulia Boroș și asist. univ. Sorin Dinculescu, a fost adjucecat **Premiul pentru cea mai bună actriță** cu monologul „*Paricidul*” de Ion Sava.

Premiul pentru cel mai bun actor i-a revenit lui Andrei George Gherge care a primit aceeași distincție și din partea publicului pentru „*Preșul*” de Ion Băieșu.

Premiul „Timică”, acordat de Asociația „Master Class”, a fost obținut de actrița Bianca Ioan pentru interpretarea textului „Un an bisect” de Walter Ben Har, aceasta fiind și favorita publicului la secțiunea „*Individual*”, care i-a acordat premiul pentru *Cea mai bună actriță* a Festivalului.

La secțiunea „*Individual*”, **Premiul Special al Juriului** „*Sică Alexandrescu*” a mers către Andreea Moustache, interpreta monologului „*Pământul*”, după „*Moromeții*” de Marin Preda.

La secțiunea „*Grup*”, *cel mai bun spectacol* a fost declarat „*The H(eden) Garden*”, pe un scenariu de Alexandra Păzgu, după „*Livada cu vișini*” de A. Cehov, pus în scenă de Medeea Iancu, cu Florin Vasile Călbăjos, George Doneti, Fulvia Mădălina Folosea, Alexandra Odoroagă, Vlad Nemeș și Ioana Livia Predescu. Absolvenții noștri, de la *Spiru Haret*, au participat cu *Fetele grase câștigă întotdeauna* de Madeline George cu Lavinia Coman, Alexandra Crăciun, Alexandra-Elena Gogan și Eliza Păuna, în regia artistică a asistentei univ. Dana Voicu.

Premiul Publicului a fost acordat piesei „*Hamlet*... Eu sunt?” interpretată de Radu Homicneanu și Radu Gorghidan. Toate momentele artistice ale premianților Galei HOP 2011 vor fi prezentate în Piața Festivalului „*George*

Enescu”, în cadrul „*Zilelor TVR Cultural*” din 10 septembrie, unde puteți să-i revedeți și să-i aplaudați. Le mulțumim premianților noștri pentru seriozitate și profesionalism și le urăm o carieră ascendentă și strălucitoare în domeniul pe care și l-au ales.

FESTIVALUL DE UMOR *TUDOR MUȘATESCU*

• **Premiul Special al Juriului**

Comunicarea exacerbată a acestui secol XXI a adus pe valurile e-mailului și invitația către Facultatea de Arte, Catedra de Teatru, a Universității *Spiru Haret* de a participa la acest festival de umor. Într-o societate românească aflată de 20 de ani într-o continuă tranziție, o „gură” de umor este ca un desert bun, esențializat și spiritualizat. Inițiativa este mai mult decât laudabilă, mai ales că acest festival face parte din proiectul „Promovarea activităților de marketing și a produselor specifice municipiului Câmpulung Muscel, județul Argeș”, finanțat în cadrul POR 2007-2013. Axa prioritară 5 „Dezvoltarea durabilă și promovarea turismului”, Domeniul major de intervenție 5.3 – „Promovarea potențialului turistic și crearea infrastructurii necesare, în scopul creșterii atractivității României ca destinație turistică”. Operațiunea „Dezvoltarea și consolidarea turismului intern prin sprijinirea promovării produselor specifice și a activităților de marketing specifice”.

Festivalul de umor „Tudor Mușatescu”, aflat în 2011 la a XVI-a ediție, își propune promovarea vieții culturale a municipiului Câmpulung Muscel și a personalităților sale artistice, printr-o serie de activități și evenimente ce vor avea ca sursă de inspirație opera lui Tudor Mușatescu, observator ironic al vieții, care, prin comedii sale, a creat o frescă a vieții mondene a Câmpulungului său natal, din perioada interbelică. Motto-ul festivalului este *Viitorul te trage de mână și trecutul de mănecă* (Tudor Mușatescu – *Dorese ca micile mele rândulețe...*).

Tema concursurilor din cadrul festivalului este promovarea produselor turistice specifice municipiului Câmpulung Muscel folosind imaginea celor 13 obiective promovate prin proiect: Primăria municipiului Câmpulung, Muzeul municipal de Istorie, Muzeul de artă populară și etnografie mușeleană, Mausoleul eroilor de la Mateiaș, Grădina *Merci* din Câmpulung Muscel, Casa memorială *George Topircanu*, Mănăstirea Cetățuia *Negru-Vodă*, Castelul roman Jidava, Ansamblul Bisericii Catolice *Sfântul Iacob* - Bărtăia, Mănăstirea *Negru-Vodă*, Mănăstirea Nămăești, Biserica Domnească, Complexul Balneoclimatic Bugeha de Sus. Meritorii organizatori ai acestui festival sunt: municipiul Câmpulung Muscel, în calitate de beneficiar al proiectului, și S.C. *Negru-Vodă Turism Invest SRL*, în calitate de prestator al acestuia, în colaborare cu Casa de Cultură a Sindicatelor *C.D.Aricescu* și Casa de Cultură *Tudor Mușatescu*. Perioada de desfășurare a festivalului a fost 1 - 4 septembrie 2011. El se adresează creatorilor de literatură umoristică (epigrame și fabule), caricaturistilor, fotografiilor din zona umoristică, dar și artiștilor interpreți. Locul de desfășurare secțiunile festivalului: sala de spectacole a Casei de Cultură a Sindicatelor *C.D.Aricescu*, holul și sala de mare ale Primăriei Câmpulung.

Secția de *caricatură* s-a desfășurat în prima zi – joi, 1 septembrie 2011, începând cu ora 14.00. Pe o temă propusă în momentul întâlnirii cu toți participanții secțiunii, creatorii au participat cu minimum trei – maximum cinci lucrări, având pe verso trecut în clar numele și prenumele autorului.

Secția *creație – scriere epigrame și fabule* s-a desfășurat tot în prima zi – joi, 1 septembrie 2011, pe parcursul a trei ore, începând cu ora 16.00. Au fost acceptați în concurs participanți membri sau colaboratori ai *Uniunii Scriitorilor* din România, dar și persoane interesate din rândul localnicilor/turistiilor.

Secțiunea *fotografie artistică* s-a desfășurat în ziua de 2 septembrie 2011, începând cu ora 15.00. Aici, fiecare concurent a putut participa cu 3-10 fotografii cu format maximum A4.

Secțiunea a IV-a de concurs, pentru *grupurile de satiră și umor*, s-a desfășurat în data de 2 septembrie, începând cu ora 16.30, în sala de spectacole a Casei de Cultură a Sindicatelor *C.D.Aricescu*. În repertoriul lor, concurenții au abordat texte din autori clasici sau contemporani, precum și creații proprii, cu condiția să nu depășească 20 de minute - grupurile și cinci minute - interpreții individuali.

Secțiunea de *interpretare artistică, fabulă și epigramă pentru grupuri de umor și interpreți individuali* s-a desfășurat în data de 3 septembrie, începând cu ora 18.00, în sala de spectacole a Casei de Cultură a Sindicatelor *C.D.Aricescu*. În repertoriul lor, concurenții au abordat texte din autori clasici sau contemporani, precum și creații proprii, cu condiția să nu depășească 20 de minute - grupurile și cinci minute - interpreții individuali.

Conducerea Facultății de Arte, Catedra de Teatru, a dat girul absolvenților de masterat Anisoara Doroftei, Carolina Vasile, Ninel Petache și Gabriel Costan (Clasa prof. univ. dr. Adriana Marina Popovici), care au pregătit piesa de teatru scurt *Scafordrierii* a marelui Tudor Mușatescu, coordonați regional de către conf. univ. dr. George Grigore.

Prezenți încă din prima zi a festivalului, absolvenții noștri au vizitat și obiective turistice mai importante ale orașului, dar au vizionat și celelalte spectacole și manifestări artistice din program.

Verva și umorul acestui spectacol artistic a bucurat onor spectatorii în seara zilei de 3 septembrie, în generosul spațiu pus la dispoziție de către organizatori, respectiv în sala de spectacole a Casei de Cultură a Sindicatelor *C.D.Aricescu*, iar efortul și interpretarea deosebită a tinerilor actori absolvenți ai masterului de Artă Teatrală din cadrul Facultății de Arte a Universității *Spiru Haret* aveau să ne aducă **Premiul Special al Juriului**, ca o încununare a eforturilor pedagogice ale întregului colectiv de cadre didactice.

Tudor Mușatescu s-a născut pe 22 februarie 1903 la Câmpulung –Muscel și a decedat pe 4 noiembrie 1970. El a fost poet, prozator, dramaturg, dar și umorist, lăsând în urma sa piese de teatru precum : *Focurile de pe comori* (1923), *Panțarola* (1928), *Sosesc desează* (1931), *Titanic-Vals* (1932), ...*escu* (1933), *Visul unei nopți de iarnă* (1937), *Țara fericirii* (1946), *Madona* (1947), *Profesorul de franceză* (1948), *Geamandura* (1950). La romane putem aminti *Mica publicitate* (1935), iar la schițe umoristice, *Nidul lui Gogu* (1928) și *Ale vieții valuri* (1932). De sub pana măiestră a maestrului Mușatescu a mai apărut și un volum de aforisme, respectiv *Fiecare cu părerea lui* (1929), dar și un volum de versuri, *Viirinele toamnei* (1926), și cinci volume de *Scrieri* (1969) - postum 1978. Tudor Mușatescu a absolvit Facultatea de litere și filozofie, dar și Facultatea de drept. Provenind din familia unui avocat „Contaminat” de înclinațiile artistice ale mamei sale, Tudor Mușatescu a fost cuprins de patima

scrierului încă din anii de școală, așa că scrie epigrame, realizează de unul singur o revistă scrisă de mână (*Ghiocelul*), cu versuri, schițe și chiar cu o piesă de teatru, intitulată *Ardeulul*. A scris schițe, romane, piese de teatru, dar adevăratul succes l-a cunoscut cu teatru. Așa că, la maturitate, atât ca vârstă, cât și ca formație artistică, Tudor Mușatescu se dedică trup și suflet teatralui, în calitate de dramaturg, traducător, director de scenă, de conducător și proprietar de teatru. Criticii l-au considerat un fidel continuator, în perioada interbelică, al comediei caragiale de moravuri, prin tipologie, situații și dialoguri spirituale. Debutul scenic l-a avut la Paris, în anul 1923, cu piesa *Focurile de pe comori*. Piese de teatru ale lui Mușatescu, cu deosebire comedii *Titanic-Vals*, ...*escu* și melodrama *Visul unei nopți de iarnă*, au avut succes și în străinătate. Multe dintre operele sale au fost traduse în limbile franceză, engleză, germană, italiană, greacă, poloneză, cehă etc.

